

Wójcik, Andrzej J.

Organizacja władz górniczych i hutniczych Królestwa Polskiego w pierwszej połowie XIX wieku

Analecta 14/1-2(27-28), 227-308

2005

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Andrzej J. Wójcik
Instytut Historii Nauki PAN
Warszawa

ORGANIZACJA WŁADZ GÓRNICZYCH I HUTNICZYCH KRÓLESTWA POLSKIEGO W PIERWSZEJ POŁOWIE XIX WIEKU

Wstęp

Powstanie Królestwa Polskiego i rozwój rządowego górnictwa i hutnictwa pozwoliło na wprowadzenie wielu nowych unormowań prawnych, a zarazem na odpowiednie ukierunkowanie przedsięwzięć gospodarczych, w tym także poprzez próby wprowadzenia nowoczesnego prawa górniczego, normującego zasady poszukiwania i eksploatacji kopalin. Zmiany zachodzące w górnictwie (traktowanym łącznie z hutnictwem) były procesem ciągłym, stymulowanym szeregiem zdarzeń i faktów historycznych. Podejmowano wiele decyzji politycznych, jak i gospodarczych, które doprowadziły do zapoczątkowania oraz rozwoju rządowych zakładów przemysłowych. Z biegiem czasu nastąpiła jednak ich powolna likwidacja oraz przejęcie przez kapitał prywatny.

Wydzielenie ze względów formalno-administracyjnych okręgów przemysłowych szło w parze z rzeczywistym procesem powstawania wyspecjalizowanego przemysłu. Następowало tym samym tworzenie, stałej kadry wykwalifikowanych pracowników górnictwa i hutnictwa oraz budowa nowych kopalń, a także stworzenie sieci transportowej i powiązań rynkowych.

Źródła drukowane nie zawierają dostatecznych informacji na temat ustroju władz górniczych na ziemiach polskich w okresie zaborów. Bogata literatura dotyczy przede wszystkim zagadnień gospodarczych, bazując na ogromnym materiale

archiwalnym, częściowo dziś już, niestety, nie istniejącym. W dotychczasowej literaturze brak jest odpowiednich zestawień osobowych, umożliwiających analizę zmian nie tylko poszczególnych zakładów przemysłowych, ale wręcz całej branży¹. Przemysł górniczy i hutniczy Królestwa Polskiego charakteryzował się wieloma okresami rozwoju i застоju. Zmiany w przemyśle następowały dzięki efektywnej działalności wielu specjalistów. Podejmowali oni pracę zarówno w Okręgu Wschodnim, jak i Zachodnim. Często dochodziło do swoistej wymiany „myśli technicznej”, poprzez zatrudnianie fachowców w różnych zakładach. Przeniesienie doświadczeń zawodowych, zwłaszcza w okresie, gdy nie istniało w Królestwie Polskim żadne szkolnictwo górnicze i hutnicze, było ważnym elementem rozwoju techniki. Przykładem może być tutaj działalność wielu absolwentów Akademii Górniczej w Kielcach, którzy przekazywali swoje doświadczenie zawodowe innym osobom zatrudnionym w kopalniach i hutach².

Warunki kształtowania się przemysłu

i organizacja władz górniczych i hutniczych Królestwa Polskiego

W czasach Księstwa Warszawskiego, jak i później w Królestwie Polskim, znajdujące się w ziemi minerały i kopaliny były uznawane, zgodnie z wcześniejszymi przepisami kodeksu napoleońskiego, za należące do właściciela powierzchni³. Sprawę rozpoznawania kopalni regulowało tymczasowe postanowienie Namiestnika Królewskiego z 11 IV 1817 r. o udzieleniu pozwoleń na poszukiwania górnicze⁴.

Władze górnicze mogły udzielić zezwolenia na poszukiwanie na cudzym gruncie jedynie rud miedzi, ołowiu, srebra i soli. Przedsiębiorca obowiązany był natomiast do rekompensaty właścicielowi terenu z tytułu wyrządzonych szkód. W razie znalezienia kopaliny mógł on natomiast sam przystąpić do eksploatacji, zwracając znalazcy poniesione nakłady na poszukiwania. Jeśli rezygnował z tego prawa, przysługiwała mu jedna trzecia udziałów w kopalni oraz 5% czystego zysku. Właściciele gruntu byli również zobowiązani do zawiadamiania władz górniczych o znalezieniu na terenie swoich posiadłości miedzi, ołowiu, srebra oraz soli, jeżeli sami prowadzili poszukiwania. Inne kopaliny (rudę żelaza, węgiel kamienny i galman) mogły być poszukiwane i eksploatowane tylko za zgodą właścicieli gruntów, którzy nie potrzebowali nawet zawiadamiać władz górniczych o założeniu kopalń⁵.

Z dwóch naczelnych zasad górniczych prawa cywilnego: akcesji (przynależność złóż znajdujących się we wnętrzu ziemi do właściciela powierzchni gruntu) i regaliów (przynależność złóż znajdujących się we wnętrzu ziemi do panującego lub rządu) stosowano tę pierwszą. Wola górnicza (prawo nadane przez panującego bądź rząd osobie prywatnej lub spółce na poszukiwanie i eksploatację

złóż) zachowana została tylko dla soli, ółowiu, srebra, miedzi. W przypadku wydobycia węgla kamiennego, rud żelaza i galmanu to usiłowano uzgodnić zasady akcesji z wolą górniczą. Już po dwu latach istnienia Królestwa Polskiego został opracowany przez Jana Ullmanna raport⁶, w którym przedstawiono potrzeby wydania rozporządzeń i uregulowania nadzoru kopalń prywatnych⁷. Jeszcze jedną z prób wprowadzenia uregulowań była propozycja nowego prawa górniczego pochodząca z 1819 r.⁸ Propozycja nowych przepisów prawnych miała być wniesiona przez Stanisława Staszica pod obrady na sejmie w 1820 r. Niestety, nowatorski, jak na owe czasy, projekt nie doczekał się nigdy realizacji.

Władzą zwierzchnią dla górnictwa i hutnictwa rządowego była Główna Dyrekcja Górnicza w Kielcach, podporządkowana Komisji Rządowej Spraw Wewnętrznych i Policji, w której istniał Wydział Górnictwa. Główna Dyrekcja Górnicza została utworzona 1 VI 1816 r., na mocy postanowienia namiestnika Królestwa Polskiego z 20 II 1816 r.⁹ W grudniu 1816 r. otwarto w Kielcach również specjalistyczną szkołę – Akademię Górniczą, która pozostawała pod zarządem Komisji Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego¹⁰. Szkoła ta na mocy postanowienia Rady Administracyjnej z 16 XII 1826 r. została przeniesiona do Warszawy, ale faktycznie nigdy nie wznowiła już zajęć w nowej siedzibie, choć formalnie jeszcze istniała¹¹.

Organizacja przemysłu w Królestwie Polskim była wzorowana na saksońskiej służbie górniczo-hutniczej¹². Przyczyniło się do tego bliskie położenie geograficzne, jak i przodująca tam pozycja górnictwa i hutnictwa. Osiągnięcia te przeniesiono łącznie z formami pracy kancelaryjnej oraz językiem niemieckim jako urzędowym. Naśladownictwo było tak duże, że nasuwało się podobieństwo między ośrodkiem we Freibergu saskim z Kielcami (zarówno pod względem ulokowania władz, jak i szkoły górniczej).

Na mocy postanowienia z 28 II 1817 r. został utworzony korpus górniczy, którego członkowie byli wpisani do ksiąg rodowodowych¹³. Była to organizacja obejmująca wszystkich stałych pracowników górnictwa i hutnictwa rządowego. Przynależność do niej nakładała na zrzeszonych szereg obowiązków i ograniczeń, ale zapewniała także znaczne przywileje¹⁴. Członkowie korpusu górniczego obowiązani byli do posłuszeństwa wobec przełożonych, a oprócz fachowości powinni odznaczać się także odwagą i pewnością w wykonywaniu swoich obowiązków. Urzędnikom zabraniano pełnienia jakichkolwiek czynności nie należących do ich obowiązków, w tym zakazano handlowania surowcami i wyrobami górniczymi, a zmiany miejsca pracy, jak i zawieranie związków małżeńskich mogło się odbywać tylko za zgodą zwierzchników. Równocześnie górnicy otrzymywali specjalne odświętne mundury i zwolnienie od służby wojskowej. Nie podlegali także obowiązkowi płacenia podatków. Wszyscy pracownicy należeli do kas braterskich (brackich)¹⁵. Działyły one na zasadach samorządowych,

oddzielnie dla pracowników umysłowych i fizycznych. Fundusz kas, składający się ze składek członkowskich, zapewniał świadczenia chorobowe, opiekę lekarską oraz system rent inwalidzkich i emerytur oraz pomocy finansowej dla wdów i sierot po górnikach¹⁶.

Główniej Dyrekcji Górniczej podlegały zakłady górnicze i hutnicze oraz dobra ziemskie przeznaczone na utrzymanie górnictwa: Kielce, Iłża, Bodzentyn, Suchedniów, Samsonów, Sławków, Bobrowniki i Sulików¹⁷. W skład Dyrekcji wchodził: dyrektor, nadzorca okręgów górniczych, nadzorca machin i budowli, nadzorca dóbr przeznaczonych na fundusz górniczy oraz syndyk (sekretarz). Członkami kolegium byli: mierniczy (kruszcemiernik), probierz główny, rewizor rachunkowy, kasjer główny, magazynier, kontroler kasy oraz protokółista okręgowy¹⁸.

Podległe Dyrekcji Górniczej zakłady podzielono na pięć dozorstw: Miedzianogórskie, Olkusko-Siewierskie, Suchedniowskie, Samsonowskie i Pankowskie. Zarząd dozorstwa składał się z dozorcy, szichtmistrza i zawiadowcy hut. W późniejszych latach utworzono jeszcze inne dozorstwa: Bzińskie (1818 r.), Starachowicko-Brodzkie (1819 r.), Białogońskie (1820 r.) i Radoszyckie (1821 r.) oraz trzy sekcje: poszukiwania soli, fabryki marmuru w województwie krakowskim oraz eksploatacji kamienia wapiennego w Piekle nad Pilicą¹⁹. Dostawą i sprzedażą importowanej soli zajmowali się prywatni przedsiębiorcy, upoważnieni przez rząd. Z dniem 1 VI 1821 r. monopol solny, przeszedł pod bezpośredni zarząd Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, która działała już za pośrednictwem magazynów solnych²⁰.

Na mocy przepisów z 9 XII 1826 r. Dyrekcja Górnicza została podporządkowana Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, do której włączono już parę miesięcy wcześniej Wydział Górniczy²¹. Dyrekcję Górniczą przeniesiono z Kielce do Warszawy i połączono z Wydziałem Górniczym, który został podzielony na cztery oddziały: ogólny, górniczy, hutniczy oraz machin i budowli. Należące do górnictwa dobra ziemskie i lasy oddano pod zarząd Dyrekcji Dóbr Narodowych oraz rządowej administracji leśnej, a skarb państwa, aż do 1 I 1833 r., przekazywał górnictwu opłaty roczne, tytułem uzyskiwanego dochodu z tych dóbr²². Wyprzedzając zmiany administracyjne, już w 1825 r. przeprowadzono oddzielenie dozorstw górniczych od hutniczych, przy czym dozorstwa górnicze wchodziły w skład Oddziału Kopalń, a dozorstwa hutnicze do Oddziału Hut²³.

Oddział Kopalń obejmował dozorstwa Olkusko-Siewierskie i Miedzianogórskie oraz kopalnie rudy żelaznej nad Rzeką Kamienną, które z początkiem 1826 r. oddzielono od dozorstw hutniczych: Suchedniowskiego i Starachowickiego. W 1828 r. urząd ten połączono z dozorstwem Miedzianogórskim.

Przykładowa organizacja Zarządu Dozorstwa Olkusko-Siewierskiego, przedstawiała się w 1826 r. następująco: na czele stał inspektor, któremu podlegało

pięciu asesorów z głosem decydującym i pięciu asesorów z głosem doradczym. Asesorami z głosem decydującym byli: I – vice inspektor tytularny i kasjer, który był zarazem wójtem gmin Dąbrowy, Gołonoga, Porąbki, Strzemieszyc Wielkich, Niemiec, Bukowna, II – zarządzający kopalniami węgla kamiennego, III – zarządzający kopalniami galmanu, glinki ceramicznej, rudy żelaza, IV – sprawujący dozór nad machinami i budowlami, V – zarządzający pomiarami podziemi i powierzchni (markszajder). Do asesorów z głosem doradczym należeli: nadsztygar przy kopalni galmanu, zawiadowcy hut cynkowych pod Będzinem, w Dąbrowie, Niemcach oraz zawiadowca walcowni w Sławkowie. Poza tym pracownikami dozorstwa byli niżsi urzędnicy, kanceliści i lekarz. W 1828 r. przybyli tu także dwaj inżynierowie i budowniczy, przy czym ostatnie stanowisko zostało zniesione w 1829 r. W tym roku ustanowiono także etat zawiadowcy dla wszystkich hut cynkowych²⁴. Na obszarze Okręgu Zachodniego powstawały w tym czasie nowe kopalnie węgla kamiennego²⁵. Istniały także kopalnie galmanu (dziewięć), huty cynkowe (sześć) i trzy cegielnie. Oprócz zakładów rządowych, w regionie znajdowały się również zakłady prywatne, nie podlegające nadzorowi państwowych władz górniczych.

Oddział Hut objął dozorstwa: Suchedniowskie (do którego włączono w 1826 r. dozorstwa Starachowicko-Brodzkie i Bzińskie), Samsonowskie (do którego w 1826 r. włączono dozorstwo: Radoszyckie i Pankowskie) oraz wapielnie w Piekle. W 1828 r. zorganizowano ponownie dozorstwo hutnicze Białogońskie, a w 1829 r. wyodrębniono w osobne dozorstwo zakłady hutnicze w dozorstwie Olkusko-Siewierskim. Od 1 VII 1832 r. dozorstwo Białogońskie przyłączono do Samsonowskiego.

Wydziałowi Górniczemu bezpośrednio były podporządkowane: fabryka maszyn na Solcu w Warszawie, mennica oraz poszukiwanie soli. Zarządy poszczególnych dozorstw zostały znacznie rozbudowane²⁶.

Duże zmiany organizacyjne nastąpiły w 1833 r., kiedy postanowieniem z dnia 22 IV zarząd nad górnictwem i hutnictwem został przekazany Bankowi Polskiemu. Zadaniem administracji bankowej było doprowadzenie do końca rozbudowy zakładów rządowych i zapewnienie im opłacalności działania²⁷. Bank Polski objął także źródła solanki w Ciechocinku i Słońsku oraz warzelnię soli w Ciechocinku, dzierżawione dotychczas przez Konstantego Wolickiego. W związku z przekazaniem górnictwa Bankowi Polskiemu został zlikwidowany Wydział Górnictwa Komisji Przychodów i Skarbu. Utworzono natomiast Wydział Górnictwa Rządowego Banku Polskiego, złożony z naczelnika wydziału, naczelników oddziałowych, referentów, sekretarzy, rachmistrzów, archiwisty i pomocy kancelaryjnej. Górnictwo i hutnictwo rządowe zostało podzielone na trzy okręgi: wschodni, zachodni i północny, które dzieliły się na oddziały.

Okręg Wschodni, z siedzibą zarządu w Suchedniowie obejmował zakłady zlokalizowane między Wisłą, Pilicą i Nidą. Wydzielono tu pięć oddziałów: – Wąchocki: kopalnie rud żelaza w Łubiance, Tychowie, Mościskach, Łaskach i inne nad rzeką Kamienną, wielkie piece w Mroczkowie, Bzinie, Bejowie i Starachowicach wraz z odlewnią żelaza oraz kuźnice wodne w Kamiennej, Bzinie, Mroczkowie, Wąchocku, Starachowicach i Michałowie; – Suchedniowski: kopalnie rud żelaza w Majkowie, Parszowie, Bzinie i wielkie piece wraz z odlewniami w Mostkach i Parszowie; kuźnice wodne w Ostojowie, Ogonowie, Jędrowie, Berezowie, Suchedniowie, Stokowcu, Baranowie i Błotach; – Samsowski: kopalnie rud żelaza w Świniej Górze, Dalejowie, Rowach, Dąbrowie koło Kielc, Miedzianej Górze i Ławecznej Górze; wielki piec z odlewnią w Samsonowie; kuźnice wodne w Jasiowie, Janaszowie, Humrze i Świątełku; – Radoszycy: kopalnie rud żelaza w Szczytowie i Dziadku; wielki piec w Królewcu; kuźnica wodna w Małachowie; – Białogoński: sztolnia w Niewachlowie, kopalnia miedzi w Miedzianej Górze, kopalnia rud ołowiu między Kielcami a Chęcunami oraz huta żelaza w Białogonie²⁸.

Okręg Zachodni, z siedzibą zarządu w Dąbrowie [Górnicej], obejmował zakłady znajdujące się między Pilicą a granicą zachodnią i południową Królestwa Polskiego i dzielił się na pięć oddziałów: – Pankowski: kopalnie rud żelaza w Kostrzynie, Dankowicach, Konopiskach, Bargłach, Pierzchnie, Dębowie; wielki piec z odlewnią w Pankach; wielki piec w Blachowni; kuźnice wodne w Pankach, Praszczycach, Cygance i Kostrzynie; – Dąbrowski: kopalnie węgla kamiennego w Dąbrowie i w Strzyżowicach; kopalnie galmanu w Żychcicach, Bobrownikach; kopalnie rud żelaza w Siemonii, Mierzęcicach, Sędziszowie i Żychcicach; kopalnia glinki ogniotrwałej w Mierzęcicach; wielkie piece, pudlingarnie i walcownia w Hucie Bankowej w Dąbrowie; huty cynku w Dąbrowie i koło Będzina; – Sławkowski: kopalnia węgla kamiennego w Niemcach; kopalnie galmanu w Strzemieszycach Małych, pod Sławkowem, Bukownem, Olkuszem; dawne olkuskie kopalnie ołowiu srebronośnego; huty cynku w Niemcach; walcownia blachy cynkowej i gisernia żelaza w Sławkowie; – Niwecki: kopalnie węgla kamiennego koło Niwki, Bobrka, Dańdówki, kopalnia rudy żelaza Łata oraz wielkie piece, pudlingarnia i walcownia żelaza i blachy w Henrykowie; – Pradelski: kopalnie rud żelaza w Boguchwałowicach, Ząbkowicach i Ciągowicach oraz wielki piec w Pradłach²⁹.

Okręg Północny, z siedzibą zarządu w Ciechocinku, obejmował kopalnie węgla brunatnego w Dobrzyniu nad Wisłą, słone źródła w Ciechocinku i Słońsku oraz warzelnię soli w Ciechocinku. Pod oddzielną administracją Banku Polskiego pozostawała fabryka maszyn na Solcu w Warszawie i wapielnia w Piekle nad Pilicą.

Zakłady zarządzane przez Bank Polski dzierżawiły pańszczyznę z rządowych wsi górniczych, wykorzystując ją do zwożenia rud i węgla drzewnego. Dla zakładów rządowych była przydzielona całość drzewa wycinanego w 14. leśnictwach górniczych, pozostających od 1826 r. pod zarządem Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu. Bank Polski zawierał umowy na dzierżawy terenów pod budowę zakładów hutniczych, upoważniając także do bezpłatnej eksploatacji rud, gliny i korzystania z lasów znajdujących się w tych dobrach. Przystąpiono także do rozbudowy zakładów rządowych, przede wszystkim hut żelaza. W 1834 r. rozpoczęto budowę Huty Bankowej w Dąbrowie [Górnicej], a w 1835 r. wielkich pieców w Blachowni i Pradłach. W 1838 r. uruchomiono trzy wielkie piece w Starachowicach i walcownię w Nietulisku. Ponadto w 1837 r. przejęto zakłady w Henrykowie (Niwka), które Bank Polski finansował już od 1833 r., to jest od chwili ich budowy³⁰.

Większość realizowanych inwestycji przyniosła jednak poważne straty ze względu na brak rynku zbytu. Okazało się także, że wydobywany w okręgu dąbrowskim węgiel kamienny nie nadaje się produkcji surówki. Spowodowało to unieruchomienie zakładów w Henrykowie, już po zakończeniu ich budowy i zmusiło do dokonania poważnych zmian w urządzeniach Huty Bankowej. Lepiej pracowały natomiast huty w Okręgu Wschodnim, przystosowane do węgla drzewnego.

Państwowe kopalnie galmanu i huty cynku wydzierżawił, w 1836 r., na 20 lat Piotr Steinkeller, który podjął się też osuszenia kopalń olkuskich³¹. Od 1 V 1837 r. Bank Polski wydzierżawił także na 25 lat rządowe huty żelaza Maurycemu Koniarowi, który zobowiązał się do płacenia czynszu zależnego od wysokości produkcji³². Pod zarządem Banku pozostały w okręgu Wschodnim i Zachodnim tylko kopalnie rudy żelaznej i węgla kamiennego, których produkcja przeznaczona była głównie na potrzeby wydzierżawionych hut. Wkrótce jednak okazało się, że dzierżawcy nie mogą wywiązać się ze swoich obowiązków.

Na mocy ukazu carskiego z 3 XII 1842 r. państwowe zakłady górnicze i hutnicze Królestwie Polskim, od dnia 1 I 1843 r., przeszły ponownie pod zarządem Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu³³. W 1845 r. przejęła ona także państwowe huty żelaza, po rozwiązaniu kontraktu z Maurycym Konialem. Jeszcze wcześniej, bo już w 1840 r., rozwiązano umowę z Piotrem Steinkellerem, który do 1845 r. prowadził jedynie komisową sprzedaż cynku wytopionego w hutach rządowych³⁴. W związku z przejęciem zakładów rządowych w Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu utworzono w 1843 r. ponownie Wydział Górnictwa, obejmujący cztery sekcje: administracyjną, techniczną, budowniczą i rachunkową. Kierownictwo Wydziału składało się z dyrektora i czterech naczelników sekcji. Spośród rządowych zakładów górniczych i hutniczych dzierżawami objęte były zakłady żelazne w Chlewiskach, warzelnia soli w Ciechocinku. Fabryka

maszyn na Solcu pozostawała w dzierżawie Banku Polskiego do 30 VI 1854 r., a następnie przeszła pod bezpośredni zarząd Wydziału Górnictwa przy Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu. Pozostałe zakłady były zgrupowane w dwóch Okręgach: Wschodnim i Zachodnim, których granice przebiegały tak samo, jak w okresie administracji Banku Polskiego. W ramach okręgów przeprowadzono branżowy podział zakładów na oddziały kopalń, hut, budowli³⁵.

W 1844 r. Okręg Wschodni dzielił się na oddziały: Kopalń, Lasów i Węglarstwa, Hut, Budowli, Ekonomiczny (tu należały m.in. cegielnie i wapielnia) oraz Kontroli Skarbowej. Okręg Zachodni dzielił się natomiast na oddziały: Kopalń, Hut, Budowli (budowa dróg na potrzeby górnictwa) i Kontroli Skarbowej. Zarządy oddziałów składały się z naczelnika i jednego lub paru pomocników. Rozbudowano zarządy okręgów, tzw. służbę ogólną, które obejmowały po kilkunastu urzędników³⁶. W miarę, jak zmniejszała się liczba zakładów rządowych i następowało ograniczanie ich produkcji, zaczęto poszczególne zakłady podporządkowywać bezpośrednio zarządom okręgów. Jedynie duże huty żelaza i fabryki maszyn (Suchedniów, Samsonów, Białogon, Panki) stanowiły nadal odrębne oddziały³⁷.

Od 1843 r. datuje się stopniowy upadek górnictwa i hutnictwa rządowego, którego produkcja na ogół nie tylko nie wzrastała, ale w niektórych okresach nawet znacznie spadała. Było to częściowo spowodowane polityką władz, które dążyły do sprzedania kopalń i hut prywatnym przedsiębiorcom i ograniczeniem wydatków na inwestycje. Główną przyczyną był jednak fakt, że zakłady rządowe były deficytowe i wymagały stałych dopłat ze skarbu oraz nie potrafiły pozyskiwać nowych odbiorców tak skutecznie, jak zakłady prywatne³⁸.

Z chwilą ograniczenia aktywnego udziału kapitału państwowego w górnictwie i hutnictwie rozpoczął się początek upadku tej branży przemysłu. Wstrzymano nakłady inwestycyjne i ograniczono do maksimum wydatki na konserwację i naprawy urządzeń. Koszty produkcji próbowano zmniejszyć na przykład poprzez odkomenderowanie żołnierzy do prac w górnictwie, a nawet przez zsyłanie więźniów na roboty karne. Przy bardzo zróżnicowanej polityce cenowej na produkty powstały około 1850 r. objawy nadprodukcji surowców. W 1862 r. władze carskie postanowiły sprzedać rządowe zakłady górniczno-hutnicze prywatnym przedsiębiorcom. W 1867 r. wydano zarządzenia nakazujące wprowadzenie w kopalniach i hutach rządowych języka rosyjskiego, jako urzędowego³⁹. W 1870 r. zlikwidowano Wydział Górniczy Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu, a państwowe zakłady od 13 VII 1870 r. podporządkowano Departamentowi Górniczemu Ministerstwa Finansów w Petersburgu. W tym samym roku wprowadzono w Królestwie Polskim prawo górnicze (28 V 1870 r.) na mocy, którego poddano nadzorowi państwowych władz górniczych także kopalnie prywatne⁴⁰.

Warto podkreślić, że jedynymi źródłami kartograficznymi, dokumentującymi okręgi przemysłowe są mapy: *Karta położenia Zakładów Górniczych Rządowych w Królestwie Polskiem. Okręg Wschodni* oraz *Karta ogólna położenia Zakładów Górniczych Rządowych w Królestwie Polskiem. Okręgu Zachodnim z oznaczeniem utworów powierzchni ziemi w przybliżeniu*. Są to opracowania pochodzące z 1846 r. Mapa Okręgu Zachodniego, jest sygnowana przez Maksymiliana (Maxymiliana) Strasza. Natomiast mapa Okręgu Wschodniego nie posiada, niestety, żadnej informacji o autorze⁴¹. Strasz – autor map – pracownik Wydziału Górnictwa w latach 1845–1849, na stanowisku naczelnika Wydziału Budownictwa, zapewne znał zdecydowanie lepiej rejon świętokrzyski. Pracował potem w Urzędzie Gubernialnym w Radomiu w Wydziale Budownictwa. Wydaje się, że wymienione mapy były wykonane przez jednego autora. Potwierdza to zarówno jednolitość tematyczna, zapewne określona wymogami Wydziału Górnictwa, jak i podobna skala (około 1:126 000). Mapa Okręgu Wschodniego została dopracowana, zarówno pod względem szczegółów topograficznych, jak i treści górniczej i hutniczej. Naniesione zostały zakłady przemysłowe, zasięgi występowania lasów⁴². Natomiast na mapie Okręgu Zachodniego treść geologiczna, została przedstawiona w uproszczeniu. Opracowanie to właściwie nigdy nie zostało zakończone. Jest to mapa czarno-biała, podczas gdy Okręg Wschodni był wydawnictwem barwnym⁴³. Mimo wielu niedociągnięć natury technicznej mapy są pierwszym całościowym obrazem obszarów przemysłowych, uwidaczniającym zarówno złoża surowców mineralnych, jak i położenie i wzajemne stosunki poszczególnych zakładów rządowych.

Wnioski

Rozwój przemysłu górniczego i hutniczego Królestwa Polskiego był możliwy tylko dzięki opiece rządu, podobnie, jak w szeregu krajów europejskich w XVIII i początkach XIX w. Te warunki pogarszały się od czasu likwidacji zarządu Banku Polskiego. Utrata odrębności Królestwa Polskiego, po powstaniu styczniowym, zbiegła się z ostatecznym upadkiem rządowych zakładów górniczych i hutniczych.

Wydzielenie, w pierwszej połowie XIX w., poszczególnych okręgów przemysłowych szło w parze z rzeczywistym procesem powstawania wyspecjalizowanego przemysłu. Następowало tym samym tworzenie, stałej kadry wykwalifikowanych pracowników rządowego górnictwa i hutnictwa Królestwa Polskiego. Należy zaznaczyć, że prześledzenie wszystkich zmian osobowych, jak i stworzenie kompletnej listy pracowników jest obecnie bardzo utrudnione.

* * *

Lista pracowników (specjalistów) rządowego górnictwa i hutnictwa Królestwa Polskiego w pierwszej połowie XIX wieku (1817–1849)

Zestawienie opracowano na podstawie dostępnych materiałów źródłowych⁴⁴. Ze względu na brak wiarygodnych informacji obejmuje ono lata 1817–1849 (bez 1832 r.). Weryfikacja danych nastęrczała także szereg wątpliwości. Rozszerzenie poniższych informacji może nastąpić tylko po przeprowadzeniu dodatkowych studiów i analiz, zwłaszcza w oparciu o zachowaną korespondencję Wydziału Górnictwa Banku Polskiego oraz Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu⁴⁵.

Uwaga: nazwiska i imiona specjalistów są cytowane za źródłami lub literaturą – oznacza to, że niekiedy są podawane w brzmieniu oryginalnym lub spolszczonym, co dotyczy zwłaszcza specjalistów zagranicznych pracujących w Królestwie Polskim.

1817

Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policji

dyrektor generalny Wydziału Przemysłu i Kunsztów – ks. Stanisław Staszic

Główna Dyrekcja Górnicza w Kielcach

Oberberghauptman – Johann (Jan) Ehrenhold Ullmann (Ulman)

nadzorca machin i budowli – Ernest Merker

nadzorca ekonomiczny – Andrzej Jerowski

sekretarz generalny – Józef Tomaszewski

generalny inżynier górniczy – Johann (Jan) Jakob (Jakub) Graff (Graf)

główny radca hutniczy i budowniczy – Jan (?) Franz (Franciszek) Moritz

geometra dóbr górniczych – Antoni Zeithem

komisarz górniczy – Gottlieb (Bogumił) Bloede

inspektor górniczy – Andrzej Jerowski, Franciszek Babski

nadinspektor dozorstwa hutniczego w Białogonie – Gotthold (Jan) Klemm

budowniczy dozorstwa w Białogonie – Heinrich (Henryk) Georg (Jerzy) Schumann (Szuman)

majster fabryk żelaznych samsonowskich – Friedrich (Fryderyk, Frydrych) Böth (Both)

nadmajster fryszerek w Samsonowie – Henryk Sollbach (Zolbach)

modelarz, rysownik – August Chartron

registrator – Jakub Fiok

Akademia Górnicza w Kielcach⁴⁶

dyrektor główny – Johann (Jan) Ehrenhold Ullmann (Ulman)

profesor mineralogii i geologii – Józef Tomaszewski

profesorzy inżynierii górniczej – Johann (Jan) Jakob (Jakub) Graff (Graf), Friedrich (Fryderyk)

Wilhelm Lempe

profesor chemii ogólnej – Georg (Jerzy) Gottlieb (Bogumił) Pusch

profesor matematyki, fizyki – Friedrich (Fryderyk) Wilhelm Lempe

zastępca profesora nauki górniczej – Marcei Królikiewicz

profesor rysunków – Johann (Jan) Jakob (Jakub) Graff (Graf), Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel
profesor nauk leśnictwa – Johann (Jan) Fridrich (Fryderyk) Ueberseher (Ueberscher, Iberszer)
profesor nauki probierczej – zawiadowca hut – Johann Carl (Karol) Heinrich (Henryk) Kaden
profesor stylu handlowego – Andrzej Kossowicz
profesorzy prawa górniczego – Johann (Jan) Jakob (Jakub) Graff (Graf), Johann (Jan) Ehrenhold Ullmann (Ulman)

1818

Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policji

dyrektor generalny Wydziału Przemysłu i Kunsztów – ks. Stanisław Staszic

Główna Dyrekcja Górnicza w Kielcach

Oberberghauptman – Johann (Jan) Ehrenhold Ullmann (Ulman)
nadzorca machin i budowli – Ernest Merker
nadzorca ekonomiczny – Andrzej Jerowski
sekretarz generalny – Józef Tomaszewski
generalny inżynier górniczy – Johann (Jan) Jakob (Jakub) Graff (Graf)
główny radca hutniczy i budowniczy – Jan (?) Franz (Franciszek) Moritz
nadleśny generalny – Johann (Jan) Fridrich (Fryderyk) Ueberseher (Ueberscher, Iberszer)
generalny nadzorca hutnictwa i huty białogóńskiej – Gotthold (Jan) Klemm
zawiadowca huty w Białogonie – Franciszek Ksawery Protschkar
budowniczy i majster machin – Heinrich (Henryk) Georg (Jerzy) Schumann (Szuman)
naczelný lekarz – Jan Nepomucen Lipawski
inspektor fabryk żelaznych samsonowskich – Christian Gottlieb (Bogumił) Schmidt (Szmidt)
nadmajster fryszerek w Samsonowie – Henryk Sollbach (Zolbach)
majster fabryk żelaznych samsonowskich – Friedrich (Fryderyk, Frydrych) Böth (Both)
generalny rewizor rachunków – Antoni Schoen (Schon)
komisarz górniczy – Gottlieb (Bogumił) Bloede
inspektor górniczy – Andrzej Jerowski, Franciszek Babski
modelarz, rysownik – August Chartron
archiwista – Jakub Fiok

Akademia Górnicza w Kielcach

dyrektor główny – Johann (Jan) Ehrenhold Ullmann (Ulman)
profesor mineralogii i geologii – Józef Tomaszewski
profesor inżynierii górniczej – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel
profesor chemii ogólnej – Georg (Jerzy) Gottlieb (Bogumił) Pusch
profesor matematyki, fizyki – Friedrich (Fryderyk) Wilhelm Lempé
zastępca profesora nauki górniczej – Marcei Królikiewicz
profesor rysunków – Aleksander Spleszyński
profesor nauk leśnictwa – Johann (Jan) Fridrich (Fryderyk) Ueberseher (Ueberscher, Iberszer)
profesor nauki probierczej – Johann Carl (Karol) Heinrich (Henryk) Kaden
profesor stylu handlowego i prawa górniczego – Andrzej Kossowicz

1819

Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policji

minister prezydujący – Tadeusz hr. Mostowski

radcy stanu:

dyrektor generalny Wydziału Przemysłu i Kunsztów – ks. Stanisław Staszic
 dyrektor generalny Wydziału Administracji Ogólnej – Józef Netrebski
 dyrektor generalny Wydziału Policji i Poczty – Antoni hr. Sumiński
 Główna Dyrekcja Górnicza w Kielcach
 Oberberghauptman – Johann (Jan) Ehrenhold Ullmann (Ulman)
 członkowie – radcy w Głównej Dyrekcji Górniczej:
 nadzorca okręgów górniczych, główny radca górniczy – Ernest Wilhelm Becker
 nadzorca machin i budowl – Ernest Merker
 nadzorca ekonomiczny i lasów – Andrzej Jerowski
 nadzorca hut i machin – Jan (?) Franz (Franciszek) Moritz
 sekretarz generalny – Józef Tomaszewski

asesorowie:

generalny inżynier – Johann (Jan) Jakob (Jakub) Graff (Graf)
 nadleśny generalny – Johann (Jan) Fridrich (Fryderyk) Ueberseher (Ueberscher, Iberszer)
 geometra dóbr górniczych – Antoni Zeitheim
 syndyk górniczy – vacat
 protokulista okręgowy – Marcei Królikiewicz
 kontroler – Walenty Helczyński
 generalny rewizor rachunków – Antoni Schoen (Schon)
 asesor do przedmiotów chemicznych – Georg (Jerzy) Gottlieb (Bogumił) Pusch
 naczelny lekarz – Jan Nepomucen Lipawski
 urzędnicy techniczni:
 komisarz szurfowy – Gottlieb (Bogumił) Bloede
 probierz – Johann Carl (Karol) Heinrich (Henryk) Kaden
 podinżynier górniczy – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel
 majster machin – Heinrich (Henryk) Georg (Jerzy) Schumann (Szuman)
 pod-rewizor rachunków – Friedrich (Fryderyk) Weigert (Weygert)
 zawiadowca fabryki marmuru – August Chartron

Dozorstwa górnicze*Dozorstwo Miedzianogórskie*

inspektor – Jakub Sarre
 olbownik – Jaworski
 przysiężny – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel

Dozorstwo Olkuskó-Siewierskie

inspektor – Heinrich (Henryk) Georg (Jerzy) Schumann (Szuman)
 olbownik – Antoni Bauner
 asesor – Christian Fuerchtegott Hollunder
 góromistrz – Krzysztof Buchbach

Dozorstwa hutnicze*Srebro-miedzianych i ołowianych hut w Białogonie i Niewachlowie*

inspektor radca hutniczy – Gotthold (Jan) Klemm
 zawiadowcy huty – Franciszek Ksawery Protschkar, Ernst Kaden (w Białogonie), Funkhaenel
 (w Niewachlowie)
 pisarz huty – Jan Thiell, Eugeniusz Schlesinger (Szlezyngier)

Huty Suchedniowskie i nad Rzeką Kamienną

inspektor radca hutniczy – Franciszek Babski

podinspektor – Zimmermann
olbownik – Ernest Piechatzek
zawiadowca hutniczy – Ludwik Zawadzki
majster – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Sattler (Zattler)

Huty Samsonowskie

inspektor radca hutniczy – Christian Gottlieb (Bogumił) Schmidt (Szmidt)
nadmajster fryszerek w Samsonowie – Henryk Sollbach (Zolbach)
majster fabryk żelaznych samsonowskich – Friedrich (Fryderyk, Frydrych) Böth (Both)
asesor – Walenty Krzyżanowski
olbownik – Jakub Kajetan Paszkowski
zawiadowca hut – Janotha
zastępca zawiadowcy pieców – Antoni Sierntek

Akademia Górnicza w Kielcach

dyrektor główny – Johann (Jan) Ehrenhold Ullmann (Ulman)
profesor mineralogii i geologii – Józef Tomaszewski
profesor inżynierii górniczej i polowej, rysunków politechnicznych i prawa górniczego – Johann (Jan) Jakob (Jakub) Graff (Graf)
profesor chemii i hutnictwa – Georg (Jerzy) Gottlieb (Bogumił) Pusch
profesor matematyki, fizyki i maszynierii – Friedrich (Fryderyk) Wilhelm Lempé
zastępca profesora nauki górniczej – Marceł Królikiewicz
profesor nauk leśnictwa – Johann (Jan) Fridrich (Fryderyk) Ueberseher (Ueberscher, Iberszer)
profesor nauki probierczej – Johann Carl (Karol) Heinrich (Henryk) Kaden

1820

Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policji

minister prezydujący – Tadeusz hr. Mostowski

radcy stanu:

dyrektor generalny Wydziału Przemysłu i Kunsztów – ks. Stanisław Staszic
dyrektor generalny Wydziału Administracji Ogólnej – Józef Netebski
dyrektor generalny Wydziału Policji i Poczty – Antoni hr. Sumiński
sekretarz generalny – Augustyn Karski
naczelnik biura górniczego – Ludwik Hauke
Główna Dyrekcja Górnicza w Kielcach
Oberberghauptman – Johann (Jan) Ehrenhold Ullmann (Ulman)
członkowie – radcy w Głównej Dyrekcji Górniczej:
nadzorca okręgów górniczych, główny radca górniczy – Ernest Wilhelm Becker
nadzorca machin i budowli – Ernest Merker
nadzorca ekonomiczny i lasów – Andrzej Jerowski
nadzorca hut i machin – Jan (?) Franz (Franciszek) Moritz
generalny inżynier – Johann (Jan) Jakob (Jakub) Graff (Graf)
nadleśny generalny – Johann (Jan) Fridrich (Fryderyk) Ueberseher (Ueberscher, Iberszer)
geometra dóbr górniczych – Antoni Zeithem
sekretarz generalny – Józef Tomaszewski

asesorowie:

protokulista okręgowy – Marceł Królikiewicz
generalny kasjer i magazynier – Wojciech Żarski
kontroler – Walenty Hełczyński
generalny rewizor rachunków – Antoni Schoen (Schon)

asesor do przedmiotów chemicznych – Georg (Jerzy) Gottlieb (Bogumił) Pusch
 naczelny lekarz – Jan Nepomucen Lipawski

urzędnicy techniczni:

komisarz szurfowy – Gottlieb (Bogumił) Bloede
 probierz – Johann Carl (Karol) Heinrich (Henryk) Kaden
 podinżynier górnicy – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel
 majster machin – B. Schumann
 rachmistrz – Karol Ignacy Gottwald
 podrewizor rachunków – Friedrich (Fryderyk) Weigert (Weygert)
 chemik – Klauer (?)

Dozorstwa Górnicze

Dozorstwo Miedzianogórskie

inspektor – Jakub Sarre
 olbownik – Jaworski
 przysiężny – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel

Dozorstwo Olkusko-Siewierskie

inspektor – Heinrich (Henryk) Georg (Jerzy) Schumann (Szuman)
 olbownik – Antoni Bauner
 asesor – Christian Fuerchtegott Hollunder
 góromistrz – Krzysztof Buchbach
 asystent inżynierii – Józef Cieszkowski

Dozorstwa hutnicze

Srebrno-miedzianych i ołowianych hut w Białogonie i Niewachlowie

inspektor radca hutniczy – Gotthold (Jan) Klemm
 zawiadowcy huty – Franciszek Ksawery Protschkar, Ernst Kaden (w Białogonie), Funkhaenel (w Niewachlowie)
 pisarz huty – Jan Thiell

Huty Suchedniowskie i nad Rzeką Kamienną

inspektor radca hutniczy – Franciszek Babski
 podinspektor – Zimmermann
 olbownik – Ernest Piechatzek
 zawiadowca hutniczy – Ludwik Zawadzki

Huty Samsonowskie

inspektor radca hutniczy – Christian Gottlieb (Bogumił) Schmidt (Szmidt)
 nadmajster fryszerek w Samsonowie – Henryk Sollbach (Zolbach)
 majster fabryk żelaznych samsonowskich – Friedrich (Fryderyk, Frydrych) Böth (Both)
 asesor – Walenty Krzyżanowski
 olbownik – Jakub Kajetan Paszkowski
 zawiadowca hut – Janotha
 zastępca zawiadowcy pieców – Antoni Siemtek

Akademia Górnicza w Kielcac

dyrektor główny – Johann (Jan) Ehrenhold Ullmann (Ulman)
 profesor mineralogii i geologii – Józef Tomaszewski
 profesor inżynierii górnicy i polowej, rysunków politechnicznych i prawa górniczego – Johann (Jan) Jakob (Jakub) Graff (Graf)
 profesor chemii i hutnictwa – Georg (Jerzy) Gottlieb (Bogumił) Pusch

profesor matematyki, fizyki i maszynierii – Friedrich (Fryderyk) Wilhelm Lempe
zastępca profesora nauki górnictwa – Marcei Królikiewicz
profesor nauk leśnictwa – Johann (Jan) Fridrich (Fryderyk) Ueberseher (Ueberscher, Iberszer)
profesor nauki probierczej – Johann Carl (Karol) Heinrich (Henryk) Kaden

1821

Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policji

minister prezydujący – Tadeusz hr. Mostowski

radcy stanu:

dyrektor generalny Wydziału Przemysłu i Kunsztów – ks. Stanisław Staszic

dyrektor generalny Wydziału Administracji – Józef Netrebski

dyrektor generalny Wydziału Policji i Poczty – Antoni hr. Sumiński

sekretarz generalny – Augustyn Karski

Dyrekcja Przemysłu i Kunsztów:

naczelnik Biura Przemysłu i Kunsztów – Franciszek Jaźwiński

naczelnik Biura Górniczego – Ludwik Hauke

sekretarz wydziałowy – Onufry Kowalewski

sekretarz I kl. – Jakub Łaszczyński

sekretarz II kl. – Józef Naimski

sekretarz IV kl. – Ludwik Heryng

archiwista – August Steckert

Główna Dyrekcja Górnicza w Kielcach

Oberberghauptman – Johann (Jan) Ehrenhold Ullmann (Ulman)

radcy w Głównej Dyrekcji Górniczej:

nadzorca okręgów górniczych – Ernest Wilhelm Becker

nadzorca budowy hutniczych i machin – Jan (?) Franz (Franciszek) Moritz

nadzorca dóbr i lasów – Andrzej Jerowski

geometra dóbr górniczych – Antoni Zeithem

generalny inżynier – Johann (Jan) Jakob (Jakub) Graff (Graf)

nadleśny generalny – Jan Frydrych

sekretarz generalny – Józef Tomaszewski

asesorowie:

generalny kasjer magazynier – Wojciech Źarski

protokulista okręgowy – vacat

kontroler generalny – Walenty Helczyński

generalny rewizor rachunków – Antoni Schoen (Schon)

asesor chemik – Georg (Jerzy) Gottlieb (Bogumił) Pusch

naczelny lekarz – Jan Nepomucen Lipawski

urzędnicy techniczni:

komisarz szurfowy – Gottlieb (Bogumił) Bloede

probierz – Johann Carl (Karol) Heinrich (Henryk) Kaden

podinżynier górniczy – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel

majster machin – B. Schumann

rachmistrz – Karol Ignacy Gottwald

podrewizor rachunków – Friedrich (Fryderyk) Weigert (Weygert)

modelownik – Jan August Ferdynand Privitz (Prillwitz)

Dozorstwa Górnicze*Dozorstwo Miedzianogórskie*

inspektor – Jakub Sarre
 olbownik – Franciszek Bajer
 przysiężny – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel
 kasjer – Ferdynand Bayer (Baier)

Dozorstwo Olkuso-Siewierskie

inspektor – Heinrich (Henryk) Georg (Jerzy) Schumann (Szuman)
 olbownik – Antoni Bauner
 asesor – Christian Fuerchtegott Hollunder
 góromistrz – Krzysztof Buchbach

Dozorstwa hutnicze*Srebro-miedzianych i ołowianych hut w Białogonie i Niewachlowie*

inspektor radca hutniczy – Gotthold (Jan) Klemm
 zawiadowca huty – Ernst Kaden
 olbownik – Franciszek Ksawery Protschksar
 pisarz huty w Niewachlowie – Augustyn
 „Obersztaygier” huty w Niewachlowie – Gottlieb (Bogumił) Becker (Becher),

Huty Suchedniowskie i nad Rzeką Kamienną

inspektor radca hutniczy – Franciszek Babski
 olbownik – Ernest Piechatzek
 zawiadowca hutniczy – Ludwik Zawadzki
 magazynier – Sebastian Jaworski

Huty Samsonowskie

inspektor radca hutniczy – Christian Gottlieb (Bogumił) Schmidt (Szmidt)
 nadmajster fryszerek w Samsonowie – Henryk Sollbach (Zolbach)
 majster fabryk żelaznych samsonowskich – Friedrich (Fryderyk, Frydrych) Böth (Both)
 asesor – Walenty Krzyżanowski
 olbownik – Piotr Wosiński
 zawiadowca kuźnic – Jakub Kajetan Paszkowski
 zawiadowca pieców – Antoni Sierntek

Huty Starachowicko-Brodzkie

podinspektor – Zimmermann
 olbownik – Jan Gliński
 zawiadowca kuźnic – Cretiusz, Janotha

Huty Bzińskie

inspektor radca hutniczy – Franciszek Babski
 zawiadowca kuźnic – Kreytzer

Huty Pankowskie

inspektor – Ludwik Kleeditz
 podinspektor – Michael Donatt
 olbownik – Franciszek Frantzke (Francke)
 zawiadowca hut – Antoni Klimkiewicz

1822

Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policji

minister prezydujący – Tadeusz hr. Mostowski

radcy stanu:

dyrektor Wydziału Przemysłu i Kunsztów – ks. Stanisław Staszic

dyrektor Wydziału Policji i Poczty – Antoni hr. Sumiński

dyrektor Wydziału Administracji Ogólnej – Kajetan Koźmian

sekretarz generalny, referendarz stanu – Augustyn Karski

Główna Dyrekcja Górnicza w Kielcach

Oberberghauptman – Johann (Jan) Ehrenhold Ullmann (Ulman)

radcy w Głównej Dyrekcji Górniczej:

nadzorca okręgów górniczych – Ernest Wilhelm Becker

nadzorca budowni hutniczych i machin – Jan (?) Franz (Franciszek) Moritz

nadzorca dóbr i lasów – Andrzej Jerowski

inżynier główny – Johann (Jan) Jakob (Jakub) Graff (Graf)

nadleśny generalny – Johann (Jan) Fridrich (Fryderyk) Ueberseher (Ueberscher, Iberszer)

sekretarz główny – Józef Tomaszewski

asesorowie:

generalny kasjer i magazynier – Wojciech Żarski

protokulista okręgowy – vacat

kontroler główny – Walenty Helczyński

główny rewizor rachunków – Antoni Schoen (Schon)

asesor chemik – Georg (Jerzy) Gottlieb (Bogumił) Pusch

komisarz szurfwowy – Gottlieb (Bogumił) Bloede

naczelný lekarz – Jan Nepomucen Lipawski

urzędnicy techniczni:

probierz – Johann Carl (Karol) Heinrich (Henryk) Kaden

podinżynier górniczy – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel

majster machin – B. Schumann

rachmistrz – Karol Ignacy Gottwald

podrewizor rachunków – Friedrich (Fryderyk) Weigert (Weygert)

modelownik – Jan August Ferdynand Privitz (Prillwitz)

Dozorstwa Górnicze*Dozorstwo Miedzianogórskie*

inspektor – Jakub Sarre

olbomik – Franciszek Bajer

przysiężny – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel

kasjer – Ferdynand Bayer (Baier)

Dozorstwo Olkuzko-Siewierskie

inspektor – Heinrich (Henryk) Georg (Jerzy) Schumann (Szuman)

podinspektor – Antoni Bauner

góromistrz – Krzysztof Buchbach

asesor – Christian Fuerchtegott Hollunder

Dozorstwa hutnicze*Srebro-miedzianych i ołowianych hut w Białogonie i Niewachlowie*

inspektor, radca hutniczy – Gotthold (Jan) Klemm

zawiadowca hut – Ernst Kaden

olbownik – Franciszek Ksawery Protschkar
pisarz huty w Niewachlowie – vacat

Huty Suchedniowskie i Bzińskie

inspektor, radca hutniczy – Franciszek Babski

olbownik – Ernest Piechatzek

zawiaodawca hut – Ludwik Zawadzki

zawiaodawca pieców – Karol Bogusławski

magazynier – Sebastian Jaworski

Huty Samsonowskie

inspektor, radca hutniczy – Christian Gottlieb (Bogumił) Schmidt (Szmidt)

nadmajster fryszerek w Samsonowie – Henryk Sollbach (Zolbach)

majster fabryk żelaznych samsonowskich – Friedrich (Fryderyk, Frydrych) Böth (Both)

asesor – Walenty Krzyżanowski

zawiaodawca pieców – Antoni Sierntek

olbownik – Piotr Wosiński

zawiaodawca kuźnic – Jakub Kajetan Paszkowski

Huty Starachowicko-Brodzkie

podinspektor – Zimmermann

olbownik – Jan Gliński

zawiaodawca – Janotha, Cretiusz

Huty Pankowskie

inspektor – Ludwik Kleeditz

podinspektor – Michael Donatt

olbownik – Franciszek Frantzke (Francke)

zawiaodawca hut – Wincenty Klimkiewicz

Huty Bzińskie

inspektor, radca hutniczy – Franciszek Babski

zastępca kuźnic – Kreytzer

Akademia Górnicza w Kielcach

dyrektor główny – Johann (Jan) Ehrenhold Ullmann (Ulman)

profesor mineralogii – Józef Tomaszewski

profesor inżynierii górniczej i polowej, rysunków politechnicznych i prawa górniczego – Johann (Jan) Jakob (Jakub) Graff (Graf)

profesor chemii i hutnictwa – Georg (Jerzy) Gottlieb (Bogumił) Pusch

profesor matematyki, fizyki i maszynierii – Friedrich (Fryderyk) Wilhelm Lempe

profesor nauk docymazji – Johann Carl (Karol) Heinrich (Henryk) Kaden

1823

Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policji

minister prezydujący – Tadeusz hr. Mostowski

radcy stanu:

dyrektor Wydziału Przemysłu i Kunsztów – ks. Stanisław Staszic

dyrektor Wydziału Policji i Pocht – Antoni hr. Sumiński

dyrektor Wydziału Administracji Ogólnej – Kajetan Koźmian

sekretarz generalny – Augustyn Karski

naczelnik Wydziału Przemysłu i Kunsztów – Franciszek Jaźwiński

naczelnik Wydziału Górniczego – referent stanu nadzwyczajnego – Ludwik Hauke

naczelnik Wydziału Instytutów – Antoni Fijałkowski
naczelnik Wydziału Administracji Ogólnej – Wincenty Bielski
naczelnik Biura Policji – Józef Krzyżanowski
naczelnik Biura Politycznego – Tomasz Rotkiewicz
naczelnik Biura Rachuby – Wincenty Kozłowski
naczelnik Biura Fabryk – Jakub Łaszczyński
dyrektor kancelarii – vacat
budowniczy generalny rządowy – Piotr Aigner
sekretarz wydziałowy I Kl. – Onufry Kowalewski

Rada Budownicza:
główny budowniczy – Aleksander Groffe
główny budowniczy – Antoni Corazzi
główny inspektor robót wodnych – Wojciech Lange, Fryderyk Koeppen
Główna Dyrekcja Górnicza w Kielcach
Oberberghauptman – Johann (Jan) Ehrenhold Ullmann (Ulman)
radcy w Głównej Dyrekcji Górniczej:
nadzorca okręgów górniczych – Ernest Wilhelm Becker
nadzorca budowli hutniczych i machin – Jan (?) Franz (Franciszek) Moritz
nadzorca ekonomiczny dóbr i lasów – Andrzej Jerowski
inżynier generalny – Johann (Jan) Jakob (Jakub) Graff (Graf)
nadleśny generalny – Johann (Jan) Fridrich (Fryderyk) Ueberseher (Ueberscher, Iberszer)
sekretarz generalny – Józef Tomaszewski

asesorowie:

generalny kasjer magazynier – Wojciech Żarski
protokulista okręgowy – vacat
rewizor rachunków – Antoni Schoen (Schon)
asesor chemik – Georg (Jerzy) Gottlieb (Bogumił) Pusch
komisarz szurfowy – Gottlieb (Bogumił) Bloede
zastępca syndyka – Andrzej Kosowicz
asesor maszynierii – Friedrich (Fryderyk) Wilhelm Lempe
naczelný lekarz – Jan Nepomucen Lipawski
urzędnicy techniczni:
probierz – Johann Carl (Karol) Heinrich (Henryk) Kaden
podinżynier górniczy – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel
majster machin – B. Schumann
podrewizor rachunków, rachmistrz – Friedrich (Fryderyk) Weigert (Weygert)
kontroler kasy głównej Górniczej – Ferdinand Bayer
rachmistrze – I. J. Gredar, Franz (Franciszek) Kurtz, Karol Ignacy Gottwald, Eugeniusz Schlesinger (Szlezyngier) – archiwista
kancelista – Christian Fuerchtegott Hollunder
adiunkt wydziału ekonomicznego – Jan Nepomucen Jastrzębski
sekretarz – Spilmer
archiwista – Jakub Fiok
ekspedytor – Ernest Schmidt
registrator – Jan Tuszyński
rysownik – August Chartron
modelownik – Jan August Ferdinand Privitz (Prillwitz)
kontroler kas ekonomiczno-górniczych – Józef Suchodolski
asystent przy kasie głównej górniczej – Franciszek Chmielewski

kancelista wydziału leśnego – Jan Paweł Podgórski

kancelista wydziału ekonomicznego – Ossowski

Dozorstwa Górnicze

Dozorstwo Miedzianogórskie

inspektor – Gottlieb (Bogumił) Bloede

zastępca inspektora – Jakub Sarre

asystent kasy – Wacław Fanta

olbownik – Franciszek Bajera

przysiężny, podinżynier – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel

zarządzający budynkami i maszynami – Heinrich (Henryk) Georg (Jerzy) Schumann (Szuman)

sztygarzy – Gottlieb (Bogumił) Becker (Becher), Franz Friedrich, Jan Turka, Gottlieb Greinert,

August Liebscher, Friedrich Lange

kancelista – Dominik Halicki

majster – Eufraim Hertschel

Dozorstwo Olkuszko-Siewierskie

inspektor fabryk i kopalń – Heinrich (Henryk) Georg (Jerzy) Schumann (Szuman)

podinspektor i olbownik – Antoni Bauner

podinspektor – Krzysztof Buchbach

góromistrz kopalń – Christian Fuerchtegott Hollunder

hutniczy hut cynkowych w Dąbrowie – Karol Bańkowski

sztych-majster fabryk i kopalń w Niemcach – Jan Wąsikiewicz

asystent budowniczy – Henryk Roze (Rose)

asystent inżynierii górniczej – Hipolit Grabkowski

sztygarzy – Jakub Brumel (kopalnia „Reden“), Heinrich Dietz (kopalnia „Anna“)

dozorca przy hucie cynkowej – Franciszek Herbaciński

mierca węgla na kopalni „Reden” – Gottlieb Siegmajer

przysiężny górniczy w Olkuszku – Feliks Rolle

wjeźdnik kopalń galmanowych w Sławkowie – Józef Cieszkowski

wjeźdnik na kopalni węgla Niemce – Jan Rohloff

dozorca kopalni galmanu w Olkuszku – Andrzej Hallat

Dozorstwa hutnicze

Srebro-miedzianych i ołowianych hut w Białogoni i Niewachlowie

inspektor radca hutniczy – Gotthold (Jan) Klemm

probierz generalny i zawiadowca hut – Johann Carl (Karol) Heinrich (Henryk) Kaden

olbownik – Franciszek Ksawery Protschkar

zawiadowca ekonomii hutniczych – Eliaz Kisieliwski

hutniczy mosiężarni i dozorca walcowni – A. Krigar

archiwista – Augustyn Wanert

asystent kasy – Karol Malcharek

dozorca węgla – Maurycy Lisicki

asystent huty Niewachów – Piotr Krankowski

mechanicy – Genelli, Heisler

Huty Suchedniowskie i Bzińskie

inspektor radca hutniczy – Franciszek Babski

olbownik – Ernest Piechatzek

zawiadowca hut – Ludwik Zawadzki

zawiadowca pieców – Karol Bogusławski

magazynier – Sebastian Jaworski
zawiadowca kuźnic w Bzinie – Ludwik Kreuzer
archiwista – Antoni Knoll
lekarz fabryczny – Wincenty Krupski
zawiadowca koźmi – Zawadzki

Huty Samsonowskie

inspektor radca hutniczy – Christian Gottlieb (Bogumił) Schmidt (Szmidt)
asesor – Walenty Krzyżanowski
zawiadowca wielkich pieców – Antoni Sierstek
olbownik – Piotr Wosiński
zawiadowca fryszerek – Czernichowski
nadmajster fryszerek w Samsonowie – Henryk Sollbach (Zolbach)
majster fabryk żelaznych samsonowskich – Friedrich (Fryderyk, Frydrych) Böth (Both)
archiwista i zawiadowca warsztatów ręcznych – Tadeusz Wiśniewski
asystent kasy – Józef Ziemnicki

Huty Starachowicko-Brodzkie

podinspektor – Zimmermann
olbownik – Jan Gliński
zawiadowca – Kaller, Janotha, Cretiusz
zawiadowca fabryk Brody – Antoni Kella
zawiadowca fryszerek – (?)
archiwista – Janotha
pisarz hut – W. J. Klimkiewicz
nadsztygar kopalni – Józef Zettelmann, W. Wygrzywalski, Kohler, Karol Wagner
dogładowca kurzaczy – Jaworowski

Huty Pankowskie

inspektor fabryk żelaznych – Ludwik Kleeditz
podinspektor – Michael Donatt
kasjer – Franciszek Frantzke (Francke)
zastępca zawiadowcy hutniczego – Wincenty Klimkiewicz
lekarz – Victor (Wiktor) Harsleben (Harschleben)
kancelista – Joseph Schoen

Huty Radoszyckie

podinspektor fabryk żelaznych – Jakub Kajetan Paszkowski
olbownik – Jan Theill
zawiadowca fryszerek – Paweł Barański
nadsztygar – Jakub Stenzel
zastępca zawiadowcy wielkich pieców – Jakub Liszka
dogładowca kurzaczy – Paweł Jędrzychowski
dogładowca tartaku w Jacentowie – Antoni Pawłański

Akademia Górnicza w Kielcach

dyrektor główny – Johann (Jan) Ehrenhold Ullmann (Ulman)
profesor mineralogii – Józef Tomaszewski
profesor inżynierii górniczej, rysunków politechnicznych i prawa górniczego – Johann (Jan) Jakob (Jakub) Graff (Graf)
profesor chemii i hutnictwa – Georg (Jerzy) Gottlieb (Bogumił) Pusch
profesor matematyki, fizyki i maszynierii – Friedrich (Fryderyk) Wilhelm Lempke

profesor leśnictwa – Johann (Jan) Fridrich (Fryderyk) Ueberseher (Ueberscher, Iberszer)
 profesor nauk docymazji – Johann Carl (Karol) Heinrich (Henryk) Kaden

1824

Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policji

minister prezydujący – Tadeusz hr. Mostowski

radcy stanu:

dyrektor Wydziału Przemysłu i Kunsztów – ks. Stanisław Staszic

dyrektor Wydziału Policji i Poczty – Antoni hr. Sumiński

dyrektor Wydziału Administracji Ogólnej – Kajetan Koźmian

sekretarz generalny – Augustyn Karski

naczelnik Wydziału Przemysłu i Kunsztów – Franciszek Jaźwiński

naczelnik Wydziału Górniczego – referent stanu nadzwyczajnego – Ludwik Hauke

naczelnik Wydziału Instytutów – Antoni Fijałkowski

naczelnik Wydziału Administracji Ogólnej – Wincenty Bielski

naczelnik Biura Policji – Józef Krzyżanowski

naczelnik Biura Politycznego – Tomasz Rotkiewicz

naczelnik Biura Rachuby – Wincenty Kozłowski

naczelnik Biura Fabryk – Jakub Łaszczyński

dyrektor kancelarii – vice-referendarz Maurycy hr. Kossowski

asesor prawny – Marcei Tarczewski

sekretarz do ekspedycji francuskiej – Antoni Brodowski

budowniczy generalny rządowy – Piotr Aigner

sekretarze wydziałowi I kl. – Onufry Kowalewski, Stanisław Sosnkowski, Maciej Strzeszewski,

Konstatny Jonczewski, Ignacy Rzońca

sekretarze wydziałowi II kl. – Augustyn Zieliński – dziennikarz generalny, Józef Zwierowicz,

Franciszek Bieńkowski, Jakub Manugiewicz, Józef Naimski

sekretarze adiunkci – August Stoeckert, Edward Michałowski, Roman Bierzyński, Ignacy Gona-
 szewski, Piotr Domański, Romuald Roszkowski, Jan Dzwonkowski

archiwista – Michał Budziszewski, Jan Rohrman

sekretarz paszportowy – Piotr Meller

sekretarz ekspedycji – Michał Oborski

Biuro Rachuby:

rachmistrze – Wincenty Pozarzycki, Ignacy Sypniewski, Józef Michałowski, Józef Wentzel

Rada Budownicza:

główny budowniczy – Aleksander Groffe

główny budowniczy – Antoni Corazzi

główny inspektor robót wodnych – Wojciech Lange

główny inspektor robót wodnych – Fryderyk Koeppen

adiunkt budowniczy – Michał Miklaszewski

Główna Dyrekcja Górnicza w Kielcach

Oberberghauptman – Johann (Jan) Ehrenhold Ullmann (Ulman)

radcy w Głównej Dyrekcji Górniczej:

nadzorca okręgów górniczych – Ernest Wilhelm Becker

nadzorca budowni hutniczych i machin – Jan (?) Franz (Franciszek) Moritz

nadzorca dóbr i lasów – Andrzej Jerowski

radca górniczy – Johann (Jan) Jakob (Jakub) Graff (Graf)

nadleśny generalny – Johann (Jan) Fridrich (Fryderyk) Ueberseher (Ueberscher, Iberszer)

sekretarz generalny – Józef Tomaszewski

asesorowie:

generalny kasjer magazynier – Wojciech Żarski

protokulista okregowy – vacat

rewizor rachunków – Antoni Schoen (Schon)

asesor chemik – Georg (Jerzy) Gottlieb (Bogumił) Pusch

komisarz szurfowy – Gottlieb (Bogumił) Bloede

zastępca syndyka – Andrzej Kosowicz

asesor maszynierii – Friedrich (Fryderyk) Wilhelm Lempe

naczelný lekarz – Jan Nepomucen Lipawski

urzednicy techniczni:

probierz – Johann Carl (Karol) Heinrich (Henryk) Kaden

podinżynier górniczy – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel

majster machin – Heinrich (Henryk) Georg (Jerzy) Schumann (Szuman)

inspektor machin – Paul (Paweł) van der Vluet (Vliedt, Vlich)

podrewizor rachunków – Friedrich (Fryderyk) Weigert (Weygert)

kontroler kasy głównej górniczej – Ferdinand Bayer

modelownik – Jan August Ferdinand Privitz (Prillwitz)

rachmistrz – Eugeniusz Schlesinger (Szelezyngier), Franz (Franciszek) Kurtz

Dozorstwa Górnicze

Dozorstwo Miedzianogórskie

inspektor – Gottlieb (Bogumił) Bloede

zastępca inspektora – Jakub Sarre

zastępca szychtmistrza – Wacław Fanta

przysiężny – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel

Dozorstwo Olkusko-Siewierskie

inspektor – Heinrich (Henryk) Georg (Jerzy) Schumann (Szuman)

podinspektor i szychtmistrz – Antoni Bauner

góromistrz – Krzysztof Buchbach

Dozorstwa hutnicze

Srebro-miedzianych i ołowianych hut w Białogonie i Niewachlowie

inspektor radca hutniczy – Gotthold (Jan) Klemm

zawiadowca hut – Ernst Kaden

asystent zawiadowcy – Jacek Lipski

szychtmistrz – Franciszek Ksawery Protschkar

zawiadowca ekonomii hutniczych – Eliasz Kisielewski

Huty Suchedniowskie i Bzińskie

inspektor radca hutniczy – Franciszek Babski

szychtmistrz – vacat

zawiadowca hut – Ludwik Zawadzki

zawiadowca pieców – Karol Bogusławski

magazynier – Sebastian Jaworski

zawiadowca kuźnic w Bzinie – Kreuzer

Huty Samsonowskie

inspektor radca hutniczy – Christian Gottlieb (Bogumił) Schmidt (Szmidt)

asesor – Walenty Krzyżanowski

zawiadowca pieców – Antoni Sierstek

zastępca szychtmistrza – Piotr Wosiński
 zawiadowca kuźnic – Czernichowski
 nadmajster fryszerek w Samsonowie – Henryk Sollbach (Zolbach)
 majster fabryk żelaznych samsonowskich – Friedrich (Fryderyk, Frydrych) Böth (Both)

Huty Starachowicko-Brodzkie

podinspektor – Zimmermann
 szychtmistrz – Jan Gliński
 zawiadowcy – Kaller, Antoni Babski
 asesor – Janotha

Huty Pankowskie

inspektor – Ludwik Kleeditz
 podinspektor – Michael Donatt
 szychtmistrz – Franciszek Frantzke (Francke)
 zastępca zawiadowcy hutniczego – Wincenty Klimkiewicz

Huty Radoszyckie

zastępca inspektora – Jakub Kajetan Paszkowski
 zastępca szychtmistrza – Jan Theill
 zastępca zawiadowcy kuźnic – Paweł Barański

Akademia Górnicza w Kielcach

dyrektor główny – Johann (Jan) Ehrenhold Ullmann (Ulman)
 profesor mineralogii – Józef Tomaszewski
 profesor inżynierii górniczej, rysunków politechnicznych i prawa górniczego – Johann (Jan) Jakob (Jakub) Graff (Graf)
 profesor chemii i hutnictwa – Georg (Jerzy) Gottlieb (Bogumił) Pusch
 profesor matematyki, fizyki i maszynierii – Friedrich (Fryderyk) Wilhelm Lempe
 profesor leśnictwa – Johann (Jan) Fridrich (Fryderyk) Ueberseher (Ueberscher, Iberszer)
 profesor nauk docymazji – Johann Carl (Karol) Heinrich (Henryk) Kaden

1825

Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych i Policji

minister prezydujący – Tadeusz hr. Mostowski

radcy stanu:

dyrektor Wydziału Przemysłu i Kunsztów – ks. Stanisław Staszic
 dyrektor Wydziału Policji i Poczty – Antoni hr. Sumiński
 dyrektor Wydziału Administracji Ogólnej – Kajetan Koźmian
 sekretarz generalny – Augustyn Karski
 naczelnik Wydziału Przemysłu i Kunsztów – Franciszek Jaźwiński
 naczelnik Wydziału Górniczego – referent stanu nadzwyczajnego – Ludwik Hauke
 naczelnik Wydziału Instytutów – Antoni Fijałkowski
 naczelnik Wydziału Administracji Ogólnej – Wincenty Bielski
 naczelnik Biura Policji – Józef Krzyżanowski
 naczelnik Biura Politycznego – Tomasz Rotkiewicz
 naczelnik Biura Rachuby – Wincenty Kozłowski
 naczelnik Biura Fabryk – Jakub Łaszczyński
 archiwista – Michał Budziszewski, Jan Rohrman

Główna Dyrekcja Górnicza w Kielcach

Oberberghauptman – Johann (Jan) Ehrenhold Ullmann (Ulman)

radcy w Głównej Dyrekcji Górniczej:

nadzorca okręgów górniczych – Ernest Wilhelm Becker
nadzorca budowli hutniczych i machin – Jan (?) Franz (Franciszek) Moritz
nadzorca dóbr i lasów – Andrzej Jerowski
radca górniczy – Johann (Jan) Jakob (Jakub) Graff (Graf)
nadleśny generalny – Johann (Jan) Fridrich (Fryderyk) Ueberseher (Ueberscher, Iberszer)
sekretarz generalny – Józef Tomaszewski

asesorowie:

generalny kasjer magazynier – Wojciech Żarski
protokulista okręgowy – vacat
rewizor rachunków – Antoni Schoen (Schon)
asesor chemik – Georg (Jerzy) Gottlieb (Bogumił) Pusch
komisarz szurfowy – Gottlieb (Bogumił) Bloede
zastępca syndyka – Andrzej Koşowicz
asesor maszynierii – Friedrich (Fryderyk) Wilhelm Lempé
naczelný lekarz – Jan Nepomucen Lipawski

urzednicy techniczni:

probierz – Johann Carl (Karol) Heinrich (Henryk) Kaden
podinżynier górniczy – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel
majster machin – Heinrich (Henryk) Georg (Jerzy) Schumann (Szuman)
inspektor machin – Paul (Paweł) van der Vluet (Vliedt, Vlich)
inżynier budowli i maszyn górniczych – Jacek Lipski
asystent inżynierii – Aleksander Pollini
podrewizor rachunków – Friedrich (Fryderyk) Weigert (Weygert)
kontroler kasy głównej górniczej – Ferdynand Bayer
modelownik – Jan August Ferdynand Privitz (Prillwitz)
rachmistrz – Eugeniusz Schlesinger (Szlezyngier), Franz (Franciszek) Kurtz

Dozorstwa Górnicze*Dozorstwo Miedzianogórskie*

inspektor – Gottlieb (Bogumił) Bloede
zastępca inspektora – Jakub Sarre
zastępca szychtmistrza – Waclaw Fanta
przysiężny – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel

Dozorstwo Olkuzsko-Siewierskie

inspektor – Heinrich (Henryk) Georg (Jerzy) Schumann (Szuman)
podinspektor i szychtmistrz – Antoni Bauner
góromistrz – Krzysztof Buchbach
zawiaowca górniczy – Adolf Schneider

Dozorstwa hutnicze*Srebro-miedzianych i ołowianych hut w Białogonie i Niewachlowie*

inspektor radca hutniczy – Gotthold (Jan) Klemm
zawiaowca hut – Ernst Kaden
szychtmistrz – Franciszek Ksawery Protschkar
zawiaowca ekonomii hutniczych – Elias Kisielewski

Huty Suchedniowskie i Bzińskie

inspektor radca hutniczy – Franciszek Babski
szychtmistrz – vacat

zawiadowca hut – Ludwik Zawadzki
 zawiadowca pieców – Karol Bogusławski
 magazynier – Sebastian Jaworski
 zawiadowca kuźnic w Bzinie – Kreuzer

Huty Samsonowskie

inspektor radca hutniczy – Christian Gottlieb (Bogumił) Schmidt (Szmidt)
 asesor – Walenty Krzyżanowski
 zawiadowca pieców – Antoni Sierntek
 zastępca szychtmistrza – Piotr Wosiński
 zawiadowca kuźnic – Czernichowski
 nadmajster fryszerek w Samsonowie – Henryk Sollbach (Zolbach)
 majster fabryk żelaznych samsonowskich – Friedrich (Fryderyk, Frydrych) Böth (Both)

Huty Starachowicko-Brodzkie

podinspektor – Zimmermann
 szychtmistrz – Jan Gliński
 zawiadowca – Kaller, Antoni Babski
 asesor – Janota

Huty Pankowskie

inspektor – Ludwik Kleeeditz
 podinspektor – Michael Donatt
 szychtmistrz – Franciszek Frantzke (Francke)
 zastępca zawiadowcy hutniczego – Wincenty Klimkiewicz

Huty Radoszyckie

zastępca inspektora – Jakub Kajetan Paszkowski
 zastępca szychtmistrza – Jan Theill
 zastępca zawiadowcy kuźnic – Paweł Barański

Akademia Górnicza w Kielcach

dyrektor główny – Johann (Jan) Ehrenhold Ullmann (Ulman)
 profesor mineralogii – Józef Tomaszewski
 profesor inżynierii górniczej, rysunków politechnicznych i prawa górniczego – Johann (Jan) Jakob (Jakub) Graff (Graf)
 profesor chemii i hutnictwa – Georg (Jerzy) Gottlieb (Bogumił) Pusch
 profesor matematyki, fizyki i maszynierii – Friedrich (Fryderyk) Wilhelm Lempe
 profesor leśnictwa – Johann (Jan) Fridrich (Fryderyk) Ueberseher (Ueberscher, Iberszer)
 profesor nauk docymazji – Johann Carl (Karol) Heinrich (Henryk) Kaden

1826

Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu Minister Prezydujący – Franciszek Ksawery Książę Drucki Lubecki

radcy stanu dyrektorzy generalni – Ludwik hr. Plater, Aleksander Brocki, Józef Morawski

Wydział Górniczy

referendarz stanu, naczelnik wydziału – Ludwik Hauke
 buchalter – Adrian Stamm
 sekretarze – Józef Naimski, Łukasz Florentyn Reklewski
 sekretarz, adiunkt – Eugeniusz Deszert
 rachmistrz – Stanisław Brunneck

tłumacz języka niemieckiego – Michał Dembiński
dziennikarz, archiwista – Błażej Bojankowski
kontroler – Józef Olszewski
inspektor machin – Paul (Paweł) van der Vluet (Vliedt, Vlich)

Główna Dyrekcja Górnicza w Kielcach

Oberberghauptman – Johann (Jan) Ehrenhold Ullmann (Ulman)

radcy w Głównej Dyrekcji Górniczej:

nadzorca okręgów górniczych, nadradca górniczy – Ernest Wilhelm Becker
nadzorca dóbr i lasów – Andrzej Jerowski
radca górniczy – Johann (Jan) Jakob (Jakub) Graff (Graf) (skierowany do Ciechocinka)
zastępca nadzorca hutnictwa, radca nadzwyczajny, inspektor hut – Gotthold (Jan) Klemm
sekretarz generalny, zastępca naczelnika handlu i kas – Józef Tomaszewski
nadleśny generalny – Johann (Jan) Fridrich (Fryderyk) Ueberseher (Ueberscher, Iberszer)
naczelnik Wydziału Górniczego – Georg (Jerzy) Gottlieb (Bogumił) Pusch
radca górniczy, naczelnik Wydziału Budowli i Machin – Friedrich (Fryderyk) Wilhelm Lempe
syndyk, zastępca sekretarza głównego – Andrzej Kossowicz
naczelnik lekarz górnictwa – Jan Lisowski

asesorowie:

generalny kasjer magazynier – Wojciech Żarski
protokulista okręgowy – vacat
rewizor rachunkowości – Antoni Schoen (Schon)
komisarz szurfowy – Gottlieb (Bogumił) Bloede
kontroler kasy głównej górniczej – Ferdynand Beyer
komisarz leśny, zastępca nadleśnego głównego – Gustaw Henke

urzednicy techniczni:

probierz – Johann Carl (Karol) Heinrich (Henryk) Kaden
inżynier górniczy – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel
budowniczy – Jan Strahler (Sztraler)
inżynier budowli i maszyn górniczych – Jacek Lipski
asystent budowli – Henryk Roze (Rose)
asystent machin i budowli – Karol Fritsche
modelownik – Jan August Ferdynand Privitz (Prillwitz)
podinżynier górniczy – Michał Kossecki
inspektor machin – Paul (Paweł) van der Vluet (Vliedt, Vlich)
litograf – Aleksander Spleszyński
zawiadowcy górniczy – Bogumił Kehler, Ernst Kaden
asystent – Teodor Borowski
podrewizor rachunków – Friedrich (Fryderyk) Weigert (Weygert)
rachmistrze – Jan Gredler, Franz (Franciszek) Kurtz, Tomasz Mazalski, Jakub Knoll, Eugeniusz Schlesinger (Szezyngier)

Dozorstwa Górnicze

Dozorstwo Miedzianogórskie

inspektor – Gottlieb (Bogumił) Bloede
zastępca inspektora – Jakub Sarre
szichtmistrz – Waclaw Fanta
przysiężny – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel
zawiadowca górniczy – Adolf Schneider
zawiadowca budowli – Jan Strahler (Sztraler)

Dozorstwo Olkusko-Siewierskie

inspektor – Heinrich (Henryk) Georg (Jerzy) Schumann (Szuman)

podinspektor, szychtmistrz – Antoni Bauner

góromistrz – Krzysztof Buchbach

zawiadowca górniczy – Marcei Królikiewicz

asesorowie:

zawiadowca górniczy – Józef Cieszkowski

nadzorca hut cynkowych – Karol Bańkowski

przysiężny – Feliks Roth

zawiadowca górniczy – Adolf Szneider

zawiadowca hutniczy – Jan Wąsikiewicz

wjezdźnik – Hipolit Grabkowski

Dozorstwa hutnicze*Srebro-miedzianych i ołowianych hut w Białogonie i Niewachlowie*

radca hutniczy inspektor – Gotthold (Jan) Klemm

zawiadowca hut – Ernst Kaden (?)

szychtmistrz – Franciszek Protschkar

zawiadowca ekonomii hutniczych – Eliasz Kisielewski

zawiadowca hutniczy – Wojciech Krigar

Dozorstwo Bzińsko-Suchedniowskie

inspektor radca hutniczy – Franciszek Babski

szychtmistrz – Piotr Wosiński

zawiadowca hutnic wodnych – Ludwik Zawadzki

zawiadowca pieców – Karol Bogusławski

zawiadowca kuźnic w Bzinie – Kreuzer

zawiadowca ręcznych warsztatów – Antoni Klimkiewicz

zastępca magazyniera – Walenty Wygrzywalski

Dozorstwo Samsonowskie

inspektor radca hutniczy – Bogumił Schmiedt

asesor – Walenty Krzyżanowski

zawiadowca pieców – Antoni Sierntek

szychtmistrz – Józef Ziemnicki

zawiadowca kuźnic – Wincenty Czernichowski

nadmajster fryszerek w Samsonowie – Henryk Sollbach (Zolbach)

majster fabryk żelaznych samsonowskich – Friedrich (Fryderyk, Frydrych) Böth (Both)

majster formierni – Henry Nuttal (Notel, Nuctall)

Dozorstwo Brodzko-Starachowickie

inspektor – vacat

szychtmistrz – Jan Gliński

zawiadowcy – Antoni Kaller, Antoni Babski, Antoni Zettelmann

asesor – Janota

Dozorstwo Pankowskie

inspektor – Ludwik Kleeditz

podinspektor – Michał Donatt

szychtmistrz – Franciszek Frantzke (Francke)

zastępca zawiadowcy – Wincenty Klimkiewicz

Dozorstwo Radoszyckie

zastępca inspektora – Jakub Kajetan Paszkowski

zastępca szychtmistrza – Jan Theill

zastępca zawiadowcy kuźnic – Paweł Barański

zastępca zawiadowcy Pieca – Józef Liszka

Akademia Górnicza w Kielcach

dyrektor główny – Johann (Jan) Ehrenhold Ullmann (Ulman)

profesor mineralogii i geognozji – Józef Tomaszewski

profesor chemii, hutnictwa i górnictwa – Georg (Jerzy) Gottlieb (Bogumił) Pusch

profesor matematyki, fizyki i maszynierii – Friedrich (Fryderyk) Wilhelm Lempe

profesor prawa górniczego i stylu – Andrzej Kossowicz

profesor markszajderii – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel

profesor docymazji – Johann Carl (Karol) Heinrich (Henryk) Kaden

nauczyciel rysunków – Aleksander Spleszyński

1827

**Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu Minister Prezydujący – Franciszek Ksawery Książę
Drucki Lubeczki**

radcy stanu dyrektorzy Generalni – Ludwik hr. Plater, Aleksander Brocki, Józef Morawski

Wydział Górniczy

referendarz stanu, naczelnik Wydziału – Ludwik Hauke

referent – Wojciech Mirzwiński

buchalter – Adrian Stamm

sekretarze – Józef Naimski, Łukasz Florentyn Reklewski, Józef Olszewski

sekretarz, adiunkt – Eugeniusz Deszert

rachmistrz – Stanisław Bruenek

podsekretarz – Michał Dembiński, Fortunat Szretter

archiwista – Błażej Bojankowski

mechanik – Jan Sauter

Główna Dyrekcja Górnicza w Kielcach

Oberberghauptman – Johann (Jan) Ehrenhold Ullmann (Ulman)

radcy w Głównej Dyrekcji Górniczej:

nadzorca okręgów górniczych – Ernest Wilhelm Becker

nadzorca dóbr i lasów – Andrzej Jerowski

radca górniczy – Johann (Jan) Jakob (Jakub) Graff (Graf) (skierowany do Cieclocinka)

zastępca nadzorca hutnictwa, radca nad-inspektor hutniczy – Gotthold (Jan) Klemm

sekretarz generalny, zastępca naczelnika handlu i kas – Józef Tomaszewski

zastępca naczelnika Wydziału Górniczego – Georg (Jerzy) Gottlieb (Bogumił) Pusch

radca górniczy, zastępca naczelnika Wydziału Budowli i Machin – Friedrich (Fryderyk) Wilhelm
Lempe

syndyk, zastępca sekretarza głównego – Andrzej Kossowicz

naczelný lekarz górnictwa – Jan Nepomucen Lipawski

asesorowie:

generalny kasjer magazynier – vacat

protokulista okręgowy – vacat

rewizor rachunkowości – Antoni Schoen (Schon)

komisarz szurfowy – Gottlieb (Bogumił) Bloede
 kontroler kasy głównej górnicy – Ferdynand Beyer
urzednicy techniczni:
 probierz – Johann Carl (Karol) Heinrich (Henryk) Kaden
 inżynier górnicy – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel
 budowniczy – Jan Strahler (Sztraler)
 inżynier budowli i maszyn górnicych – Jacek Lipski
 inspektor machin – Paul (Paweł) van der Vluet (Vliedt, Vlich)
 asystent budowli – Henryk Roze (Rose)
 asystent machin i budowli – Karol Fritsche
 podrewizor rachunkowy – Friedrich (Fryderyk) Weigert (Weygert)
 modelownik – Jan August Ferdynand Privitz (Prillwitz)
 rachmistrze – Jan Gredler, Karol Malcharek, Frantz (Franciszek) Kurtz, Jakub Knoll
 podrachmistrz – Michał Modzelewski

Dozorstwa Górnicze

Dozorstwo Miedzianogórskie

inspektor – Gottlieb (Bogumił) Bloede
 zastępca inspektora – Jakub Sarre
 szychtmistrz – Wacław Fanta
 przysiężny – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel
 zawiadowca górnicy – Adolf Schneider

Dozorstwo Olkusko-Siewierskie

inspektor – Heinrich (Henryk) Georg (Jerzy) Schumann (Szuman)
 podinspektor, szychtmistrz – Antoni Bauner
 góromistrz – Krzysztof Buchbach
 zawiadowca górnicy – Marcei Królikiewicz

asesorowie:

zawiadowca górnicy – Józef Cieszkowski
 nadzorca hut cynkowych – Karol Bańkowski
 przysiężny – Feliks Roth
 zawiadowca górnicy – Adolf Sneider
 zawiadowca hutniczy – Jan Wąsikiewicz
 wjezdnik – Hipolit Grabkowski

Dozorstwa hutnicze

Srebro-miedzianych i ołowianych hut w Białogonie i Niewachlowie

radca hutniczy inspektor – Gotthold (Jan) Klemm
 zawiadowca hut – Ernst Kaden
 szychtmistrz – Franciszek Ksawery Protschkar
 zawiadowca ekonomii hutniczych – Eliasz Kisielewski
 zawiadowca hutniczy – Wojciech Kriger

Dozorstwo Bzińsko-Suchedniowskie

inspektor radca hutniczy – Franciszek Babski
 szychtmistrz – Piotr Wosiński
 zawiadowca hutnic wodnych – Ludwik Zawadzki
 zawiadowca pieców – Karol Bogusławski
 zawiadowca kuźnic w Bzinie – Ludwik Kreuzer
 zawiadowca ręcznych warsztatów – Antoni Klimkiewicz

zastępca magazyniera – Wygrzywalski

Dozorstwo Samsonowskie

inspektor radca hutniczy – Bogumił Schmiedt

asesor – Walenty Krzyżanowski

zawiadowca pieców – Antoni Sierntek

szychtmistrz – Józef Ziernicki

zawiadowca kuźnic – Wincenty Czernichowski

nadmajster fryszerek w Samsonowie – Henryk Sollbach (Zolbach)

majster fabryk żelaznych samsonowskich – Friedrich (Fryderyk, Frydrych) Böth (Both)

majster formierni – Henry Nuttall (Notel, Nuctall)

Dozorstwo Brodzko-Starachowickie

inspektor – vacat

szychtmistrz – Jan Gliński

zawiadowcy – Antoni Kaller, Antoni Babski, Antoni Zettelmann

asesor – Janotha

Dozorstwo Pankowskie

inspektor – Ludwik Kleeditz

podinspektor – Michael Donatt

szychtmistrz – Franciszek Frantzke (Francke)

zastępca zawiadowcy – Wincenty Klimkiewicz

Dozorstwo Radoszyckie

zastępca inspektora – Jakub Kajetan Paszkowski

zastępca szychtmistrza – Jan Theill

zastępca zawiadowcy kuźnic – Paweł Barański

zastępca zawiadowcy Pieca – Józef Liszka

Tokarnie żelazne rządowe w Warszawie

mechanik – Thomas Buckle

Akademia Górnicza w Kielcach

dyrektor główny – Johann (Jan) Ehrenhold Ullmann (Ulman)

profesor mineralogii i geognozji – Józef Tomaszewski

profesor chemii, hutnictwa i górnictwa – J Georg (Jerzy) Gottlieb (Bogumił) Pusch

profesor matematyki, fizyki i maszynierii – Friedrich (Fryderyk) Wilhelm Lempe

profesor prawa górniczego i stylu – Andrzej Kossowicz

profesor markszajderii – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel

nauczyciel docymazji – Johann Carl (Karol) Heinrich (Henryk) Kaden

nauczyciel rysunków – Aleksander Spleszyński

1828

Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu

minister prezydujący – Franciszek Ksawery Książę Drucki Lubecki

radcy stanu dyrektorzy generalni – Ludwik hr. Plater, Aleksander Brocki, Józef Morawski

Wydział Górnictwa

radca stanu, naczelnik Wydziału – Ludwik Hauke

radca górniczy – naczelnik Oddziału kopalń – Johann (Jan) Jakob (Jakub) Graff (Graf)

radca górniczy, naczelnik Oddziału Hut – Piotr Michałowski

radca górniczy, naczelnik Oddziału Machin i Budowli – Friedrich (Fryderyk) Wilhelm Lempe

urzednicy do szczególnych poruczeń:

nadradca górniczy – Ernest Wilhelm Becker
 naczelny mechanik – Philippe (Filip) de Girard
 asesor honorowy – Leon książę Sapieha
 asesor – Georg (Jerzy) Gottlieb (Bogumił) Pusch
 naczelny lekarz – Jan Nepomucen Lipawski

Oddział I Ogólny:Biuro Sekretariatu:

sekretarz generalny, szef biura – Józef Tomaszewski
 pełniący obowiązki referenta prawnego – Andrzej Kossowicz
 referent – Józef Naimski
 sekretarz, tłumacz – Michał Gołębiowski
 archiwista – Jakub Fiok
 dziennikarz archiwista – Błażej Bojankowski
 podsekretarz – Fortunat Schretter

Biuro Rachuby:

nadrewizor rachunków, szef biura – Antoni Schoen (Schon)
 buchalter i kontroler – Ferdynand Beyer
 rachmistrze – Jan Grendler, Stanisław Bruenneck, Jakub Knoll
 rachmistrze delegowani – Friedrich (Fryderyk) Weigert (Weygert), Karol Malcharek, Tomasz Mazalski

Kasa ogólnych funduszy górnictwa:

pełniący obowiązki kasjera – Wojciech Mierusiński

Oddział II kopalń:

Sekretarz referent – Łukasz Florentyn Reklewski
 podsekretarz – Michał Dembowski

Oddział III hut:

referent – Józef Olszewski
 sekretarz – vacat
 podsekretarz – vacat

Oddział IV machin i budowli:

sekretarz – Jan Ossowski
 inspektor machin – Paul (Paweł) van der Vluet (Vliedt, Vlich)
 inżynier machin – Jacek Lipski
 asystent machin i budowli – Karol Fritsche

Skład płodów górniczych w Warszawie, w Marywilu Nowym:

komissant – Jakub Liedtke
 subiekt – Herman Aufschlag, Andrzej Heintze

Dozorstwa kopalń*Dozorstwo Miedzianogórskie*

zastępca inspektora – Gottlieb (Bogumił) Bloede
 szychtmistrz – Wacław Fanta
 markszajder – Józef Skalski
 zawiadowca górniczy – Adolf Schneider
 lekarz górniczy – Kacper Turowicz

Dozorstwo Olkucko-Siewierskie

inspektor – Heinrich (Henryk) Georg (Jerzy) Schumann (Szuman)
 podinspektor, szychtmistrz – Antoni Bauner

góromistrz – Krzysztof Buchbach
zawiadowca górniczy – Marcei Królikiewicz
marszałderzy – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel, Michał Kossecki
wjezdniak – Józef Cieszkowski
asesorowie zawiadowcy – Karol Bańkowski, Feliks Roth, Józef Wąsikiewicz, Wojciech Krieger
lekarz górniczy – Feliks Klichowski

Oddział I – Huty cynkowe:

hutnicy – Piotr Kraszkowski, Karol Bańkowski, Jan Wąsikiewicz
nadszmelcarze – Tadeusz Mołodecki, Walenty Wesołowski, Karol Bartusz, Jan Chudzicki, Franciszek Herbaciński, Stanisław Żychowicz, Jacenty Łapczyński, Feliks Bierkowski

Oddział II – Walcownia pod Sławkowem: (?)

Dozorstwa hutnicze

Dozorstwo Bialoogńskie

inspektor – Gothold (Jan) Klemm
zawiadowca hutniczy – Ernst Kaden
szycymistrz – Franciszek Ksawery Protschkan
zawiadowca ekonomii hutniczych – Eliasz Kisielewski

Dozorstwo Starachowicko-Suchedniowskie

inspektor radca hutniczy – Franciszek Babski
szycymistrz – Piotr Wosiński, Jan Gliński
zawiadowcy – Ludwik Zawadzki, Karol Bogustawski, Antoni Kaller, Ludwik Kreutzer, Łukasz Frydrych, Tomasz Szwejkowski, Tomasz Samczyński, Józef Liszka
sekretarz – Fryderyk Gerlach
magazynier – Walenty Wygrzywalski
lekarz – Franciszek Krupski

Dozorstwo Radoszycko-Samsonowskie

inspektor radca hutniczy – Bogumił Schmiedt
asesor – Walenty Krzyżanowski
szycymistrz – Józef Ziemiński
zawiadowcy – Józef Pokrzywnicki, Paweł Barański, Wincenty Czrenichowski, Antoni Babski, Antoni Klimkiewicz
nadmajster fryszerek w Samsonowie – Henryk Sollbach (Zolbach)
majster Fabryk żelaznych samsonowskich – Friedrich (Fryderyk, Frydrych) Böth (Both)
majster formierni – Henry Nuttal (Notel, Nuctall)

Dozorstwo Pankowskie

inspektor – Ludwik Kleeditz
podinspektor – Michał Donat
szycymistrz – Franciszek Frantzke (Francke)
zawiadowca – Jan Lipski
lekarz – Victor (Wiktor) Harsleben (Harschleben)

Nowe zakłady fabryk górniczych

Dozór budowy pod Bobrzą:

inżynier budowy – Jan Strahler (Sztraler)
szycymistrz – August Wahnert
pisarz zakładu – Józef Bourdo

Dozór budowy pod Sielpią:

konduktor budowy – Jan Hoffmann
szycymistrz – Henryk Kukowski

pisarz – Ignacy Lipiński

Urząd zakładu Tokarni Żelaza w Warszawie

mechanicy – Jan Sauter, Tomasz Boucle

pisarz – Jacek Kossakowski

kontroler – Michał Modzelewski

Akademia Górnicza w Kielcach

dyrektor – vacat

profesor mineralogii i geognozji – Józef Tomaszewski

profesor chemii, hutnictwa i górnictwa – Georg (Jerzy) Gottlieb (Bogumił) Pusch

profesor matematyki i maszynierii – Friedrich (Fryderyk) Wilhelm Lempé

profesor prawa górniczego i stylu – Andrzej Kossowicz

profesor markszajderii – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel

nauczyciel docymazji – Johann Carl (Karol) Heinrich (Henryk) Kaden

nauczyciel rysunków i geometrii opisowej – Aleksander Spleszyński

1829

Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu

Minister Prezydujący – Franciszek Ksawery Książę Drucki Lubeki

radcy stanu dyrektorzy generalni – Ludwik hr. Plater, Aleksander Brocki, Józef Morawski

Wydział górnictwa krajowego

radca stanu, naczelnik Wydziału – Ludwik Hauke

radca górnicy – naczelnik Oddziału kopalń – Johann (Jan) Jakob (Jakub) Graff (Graf)

radca górnicy, naczelnik Oddziału hut – Piotr Michałowski

radca górnicy, naczelnik Oddziału machin i budowl – Friedrich (Fryderyk) Wilhelm Lempé

urzędnicy do szczególnych poruczeń:

nadradca górnicy – Ernest Wilhelm Becker

naczelny mechanik – Philippe (Filip) de Girard

asesor honorowy – Leon książę Sapieha

asesor – Georg (Jerzy) Gottlieb (Bogumił) Pusch

naczelny lekarz – Jan Nepomucen Lipawski

Oddział I Ogólny:

Biuro Sekretariatu:

sekretarz generalny, szef biura – Józef Tomaszewski

nadrewizor rachunków – Antoni Schoen (Schon)

pełniący obowiązki referanta prawnego – Andrzej Kossowicz

buchalter i kontroler – Ferdynand Beyer

referent – Józef Naimski

sekretarz, tłumacz – Michał Gołębiowski

archiwista – Jakub Fiok

dziennikarz, archiwista – Błażej Bojankowski

pod-sekretarz – Fortunat Sztretter

asystent archiwum – Kajetan Chronowski

Kasa ogólnych funduszy górnictwa:

pełniący obowiązki kasjera – Wojciech Mierusiński

Oddział II kopalń:

referent – Łukasz Florentyn Reklewski

rachmistrz – Karol Malcharek

podsekretarze – Michał Dembiński, Antoni Chodorowski

Oddział III hut:

referent – Józef Olszewski

rachmistrz – Jan Gredler, Jakub Knoll

podsekretarze – Eugeniusz Deszert, Józef Wolski

Oddział IV machin i budowli:

sekretarz – Jan Ossowski

rachmistrz – Stanisław Brunneck

inżynier machin – Jacek Lipski

asystent machin i budowli – Karol Fritsche

rysownicy – August August Chartron, Aleksander Suchodopolski, Jan Łęcki

Skład płodów górniczych w Warszawie, w Marywilu Nowym:

komisant – Jakub Liedtke

Dozorstwa kopalń

Dozorstwo Miedzianogórskie i nad Kamienną

zastępca inspektora – Gottlieb (Bogumił) Bloede

zawiadowca kopalń – Hipolit Grabkowski, Bogusław Kohler

szychtmistrz – Waclaw Fanta

markszajder – Józef Skalski

lekarz górniczy – Kacper Turowicz

Dozorstwo Olkuszko-Siewierskie

inspektor – Heinrich (Henryk) Georg (Jerzy) Schumann (Szuman)

podinspektor, szychtmistrz – Antoni Bauner

zawiadowcy górniczy – Marcei Królikiewicz, Józef Cieszkowski

markszajderzy – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel, Michał Kossecki

asesorowie zawiadowcy – Karol Bańkowski, Feliks Roth, Wojciech Krieger

nadsztygar – Łabęcki, Borowski

szytgarzy – Leon Sadowski (kopalnia „Leonidas”), Zembliński (kopalnia „Ksawery”), Kossowski (kopalnia „Reden”), Liebscher (kopalnia „Ullisses”), Braune (kopalnia „Feliks”), Rohlof (kopalnia „Ksawery”), Krumpel (?) (kopalnia „Reden”)

praktykanci – Kotowski, Prauss

magazynier – Franciszek Chmielewski

dozorca i kontroler – Ignacy Błaszczczyński

lekarz górniczy – Feliks Klichowski

Dozorstwa hutnicze

Dozorstwo Białogońskie

zawiadowca hutniczy – Eliasz Kisielewski

szychtmistrz – Franciszek Ksawery Protschkan

machiniści – William Pretscher, John Fown (Founes, Founs) Pace (Pees)

Dozorstwo Starachowicko-Suchedniowskie

zawiadowca naczelny – Łukasz Frydych

inspektor radca hutniczy – Franciszek Babski

zastępca inspektora – Józef Wąsikiewicz

szychtmistrz – Piotr Wosiński, August Waszert

zastępca szychtmistrza – Tomasz Mozalski

zawiadowcy – Tomasz Szwejkowski, Tomasz Samczyński, Józef Liszka

sekretarz – Fryderyk Gerlach

kontroler – Józef Gliński
 magazynier – Józef Suchodolski
 lekarz – Franciszek Krupski

Dozorstwo Radoszycko-Samsonowskie

inspektor radca hutniczy – Christian Gottlieb (Bogumił) Schmidt (Szmidt)
 asesor – Walenty Krzyżanowski
 zastępca naczelnika – Antoni Babski
 szychtmistrz – Józef Ziemnicki
 zawiadowcy – Paweł Barański, Wincenty Czerniechowski, Antoni Klimkiewicz
 nadmajster fryszerek w Samsonowie – Henryk Sollbach (Zolbach)
 majster formierni – Henry Nuttal (Nutał, Nuctall)

Dozorstwo Pankowskie

podinspektor – Michał Donat
 szychtmistrz – Franciszek Frantzke (Francke)
 zawiadowca – Leopold Holewiński
 lekarz – Victor (Wiktor) Harsleben (Harschleben)

Nowe zakłady fabryk górniczych

Dozór budowli pod Bobrza:

inżynier budowli – Jan Strahler (Sztraler)
 szychtmistrz – August Wahnert
 pisarz zakładu – Józef Bourdo

Dozór budowli pod Sielpia:

konduktor budowli – Jan Hoffmann
 szychtmistrz – Henryk Kukowski
 pisarz – Ignacy Lipiński

Urząd zakładu Tokarni Żelaza w Warszawie

mechanicy – Jan Sauter, Tomasz Boucle
 pisarz – Jacek Kossakowski
 kontroler – Jan Juszyński

Akademia Górnicza w Kielcach

dyrektor – vacat
 profesor mineralogii i geognozji – Józef Tomaszewski
 profesor chemii, hutnictwa i górnictwa – Georg (Jerzy) Gottlieb (Bogumił) Pusch
 profesor matematyki i maszynierii – Friedrich (Fryderyk) Wilhelm Lempe
 profesor prawa górniczego i stylu – Andrzej Kossowicz
 profesor markszajderii – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel
 nauczyciel rysunków i geometrii opisowej – Aleksander Spleszyński

1830

Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu

Minister Prezydujący – Franciszek Ksawery Książę Drucki Lubecki
 radcy stanu dyrektorzy Generalni – Ludwik hr. Plater, Aleksander Brocki, Józef Morawski

Wydział górnictwa krajowego

radca stanu, radca górnicy, naczelnik Wydziału – Ludwik Hauke
 radca górnicy – naczelnik Oddziału kopalni – Johann (Jan) Jakob (Jakub) Graff (Graf)
 radca górnicy, naczelnik Oddziału hut – Piotr Michałowski

radca górniczy, naczelnik Oddziału machin i budowli – Friedrich (Fryderyk) Wilhelm Lempe

urzędnicy do szczególnych poruczeń:

nadradca górniczy – Ernest Wilhelm Becker

naczelny mechanik – Phillipe (Filip) de Girard

asesor – Georg (Jerzy) Gottlieb (Bogumił) Pusch

naczelny lekarz – Jan Nepomucen Lipawski

Oddział Ogólny:

Biuro Sekretariatu:

sekretarz generalny, szef biura – Józef Tomaszewski

nadrewizor rachunków – Antoni Schoen (Schon)

pełniący obowiązki referanta prawnego – Andrzej Kossowicz

buchalter i kontroler – Ferdynand Beyer

referent – Józef Naimski

archiwista – Jakub Fiok

rachmistrz – Friedrich (Fryderyk) Weigert (Weygert)

dziennikarz, archiwista – Błażej Bojankowski

pod-sekretarz – Fortunat Szretter

asystent archiwum – Kajetan Chronowski

Oddział kopalń:

naczelnik Oddziału, nadradca górniczy – Johann (Jan) Jakob (Jakub) Graff (Graf) (?)

referent – Łukasz Florentyn Reklewski

rachmistrz – Karol Malcharek

pod-sekretarz – Michał Dembiński, Antoni Chodorowski

Oddział hut:

naczelnik Oddziału, radca górniczy – Piotr Michałowski

referent – Józef Olszewski

rachmistrz – Jan Gredler, Jakub Knoll

podsekretarz – Eugeniusz Deszert, Józef Wolski

Oddział machin i budowli:

naczelnik Oddziału, radca górniczy – Friedrich (Fryderyk) Wilhelm Lempe

sekretarz – Jan Ossowski

rachmistrz – Stanisław Brunneck

inżynier machin – Jacek Lipski

rysownicy – August August Chartron, Aleksander Suchodopolski, Jan Łęcki

Dozorstwa kopalń

Dozorstwo Miedzianogórskie i nad Kamienną

inspektor – Jakub Sarre

zastępca inspektora – Gottlieb (Bogumił) Bloede

zawiadowcy kopalń – Hipolit Grabkowski, Bogusław Kohler

szychtmistrz – Waclaw Fanta

markszajder – Józef Skalski

lekarz górniczy – Kacper Turowicz

Dozorstwo Olkuszko-Siewierskie

inspektor – Heinrich (Henryk) Georg (Jerzy) Schumann (Szuman)

kasjer – Antoni Bauner

zawiadowcy górniczy – Marcei Królikiewicz, Józef Cieszkowski

markszajderzy – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel, Michał Kossecki

asesorowie zawiadowcy – Karol Bańkowski, Feliks Roth

magazynier – Franciszek Chmielewski
 dozorca i kontroler – Ignacy Błaszczński
 lekarz górniczy – Feliks Klichowski

Dozorstwa hutnicze

Dozorstwo Białogońskie

zawiadowca hutniczy – Eliaz Kisielewski
 szychtmistrz – Franciszek Ksawery Protschkan
 machiniści – William Pretscher, John Fown (Founes, Founs) Pace (Pees)

Dozorstwo Starachowicko-Suchedniowskie

zawiadowca naczelny – Łukasz Frydych
 inspektor radca hutniczy – Franciszek Babski
 zastępca inspektora – Józef Wąsikiewicz
 szychtmistrz – Piotr Wosiński
 zastępca szychtmistrza – Tomasz Mozalski
 zawiadowca – Tomasz Szwejkowski, Tomasz Samczyński, Józef Liszka
 kontroler – Józef Gliński
 magazynier -Józef Suchodolski
 lekarz – Franciszek Krupski

Dozorstwo Radoszycko-Samsonowskie

inspektor radca hutniczy – Christian Gottlieb (Bogumił) Schmidt (Szmid)
 asesor – Walenty Krzyżanowski
 zastępca naczelnika – Antoni Babski
 zawiadowca – Paweł Barański, Wincenty Czernichowski
 nadmajster fryszerek w Samsonowie – Henryk Sollbach (Zolbach)

Dozorstwo Pankowskie

podinspektor – Michał Donat
 szychtmistrz – Franciszek Frantzke (Francke)
 zawiadowca – Józef Pokrzywnicki
 magazynier – Józef Holewiński
 lekarz – Victor (Wiktor) Harsleben (Harschleben)

Nowe zakłady fabryk górniczych

Dozór budowy pod Bobrzą i pod Sielpią:

inżynier budowy – Jan Strahler (Sztraler)
 kasjer – Henryk Kukowski
 pełniący obowiązki zawiadowcy – Protazy Gliński
 asystent budowy – Franciszek Helman

Fabryka Wapna w Piekielku

inspektor – Jakub Sarre
 szychtmistrz – Karol Drabik

Urząd zakładu Tokarń Żelaza w Warszawie

mechanicy – Jan Sauter, Tomasz Boucle
 pisarz – Jacek Kossakowski
 kontroler – Jan Juszyński

Akademia Górnicza w Kielcach

dyrektor – vacat
 profesor mineralogii i geognozji – Józef Tomaszewski

profesor chemii, hutnictwa i górnictwa – Georg (Jerzy) Gottlieb (Bogumił) Pusch
profesor matematyki i maszynierii – Friedrich (Fryderyk) Wilhelm Lempe
profesor prawa górniczego i stylu – Andrzej Kossowicz
profesor markszajderii – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel
nauczyciel rysunków i geometrii opisowej – Aleksander Splezyński

1831

Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu

Minister Prezydujący – Franciszek Ksawery Książę Drucki Lubecki
radcy stanu dyrektorzy Generalni – Ludwik hr. Plater, Aleksander Brocki, Józef Morawski

Wydział górnictwa krajowego

radca stanu, radca górnicy, naczelnik Wydziału – Ludwik Hauke
radca górnicy – naczelnik Oddziału kopalń, Oddziału hut – Johann (Jan) Jakob (Jakub) Graff
(Graf)

radca górnicy, naczelnik Oddziału machin i budowli – Friedrich (Fryderyk) Wilhelm Lempe
urzędnicy do szczególnych poruczeń:

naczelny mechanik – Philippe (Filip) de Girard
asesor – Georg (Jerzy) Gottlieb (Bogumił) Pusch
inżynier machin – vacat
naczelny lekarz – Jan Nepomucen Lipawski

Oddział główny:

Biuro sekretariatu:

sekretarz generalny, szef biura – Józef Tomaszewski
nadrewizor rachunków – Antoni Schoen (Schon)
pełniący obowiązki referanta prawnego – Andrzej Kossowicz
buchalter i kontroler – vacat
referent – Józef Naimski
archiwista – Jakub Fiok
rachmistrz – Friedrich (Fryderyk) Weigert (Weygert)
dziennikarz, archiwista – Błażej Bojankowski
podsekretarz – Fortunat Szretter
asystent archiwum – Kajetan Chronowski
kanceliści – Jan Szymanowski, Józefat Wiślicki, Ksawery Kieszkowski, Ignacy Bolechowski

Kasa ogólnego funduszu górnictwa:

kancelista – Wincenty Glinojecki

Oddział kopalń:

naczelnik Oddziału, nadradca górnicy – Johann (Jan) Jakob (Jakub) Graff (Graf)
referent – Łukasz Florentyn Reklewski
rachmistrz – Karol Malcharek
podsekretarz – Michał Dembiński, Antoni Chodorowski

Oddział hut:

naczelnik Oddziału, radca górnicy – vacat
referent – Józef Olszewski
rachmistrze – Jan Gredler, Jakub Knoll
podsekretarze – Eugeniusz Deszert, Józef Wolski
inżynier machin – Józef Lipski
podsekretarz – Eugeniusz Deszert

Oddział machin i budowli:

naczelnik Oddziału, radca górnicy – Friedrich (Fryderyk) Wilhelm Lempe
 sekretarz – Jan Ossowski
 rachmistrz – Stanisław Brunneck
 inżynier machin – Karol Fritsche
 rysownik – August Chartron, Jan Łęcki
 zawiadowca budowlany – Aleksander Suchodopolski
 asystent – Piotr Sotkiewicz

Dozorstwa kopalń

Dozorstwo Miedzianogórskie

inspektor – Jakub Sarre
 zastępca inspektora – Gottlieb (Bogumił) Bloede
 zawiadowcy kopalń – Aleksander Pollini, Bogusław Kohler
 zawiadowca budowlany – Henryk Roze (Rose)
 kasjer – Wacław Fanta
 asystent kasy – Feliks Tchórzewski
 inżynier – Józef Skalski, Roman Pollini
 archiwista – Teodor Borowski
 nadsztygarzy – Stanisław Drażeński, Bogumił Grunert, Franciszek Brykner, Ferdynand Turski, Jakub Sztzenel
 lekarz górnicy – Kacper Turowicz, Wincenty Krupski

Dozorstwo Olkuzko-Siewierskie

inspektor – Heinrich (Henryk) Georg (Jerzy) Schumann (Szuman)
 kasjer – Antoni Bauner
 kontroler kasy – Karol Zandt
 asystent kasy – Karol Gerlach
 zawiadowcy kopalń – Marcei Królikiewicz, Józef Cieszkowski, Hipolit Grabkowski
 zawiadowca budowlany – Jan Strahler (Sztraler)
 inżynierzy – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel, Michał Kossecki
 nadsztygarzy – Filip Rott, Wacław Borowski, Jan Kohlof
 zawiadowca hutniczy – Karol Bańkowski
 hutmistrz – Piotr Kraszowski
 magazynier – Franciszek Chmielowski
 kontroler walcowni – Ignacy Błęszyński
 archiwista – Karol Schliess
 kancelista – Fryderyk Just
 werkmajster – Traugott Hennig
 lekarz górnicy – Feliks Kliszowski

Dozorstwa hutnicze

Dozorstwo Bialogońskie

zawiadowca naczelny – Eliasz Kisielewski
 kasjer – Franciszek Ksawery Protschkan
 inspektor – Heinrich (Henryk) Georg (Jerzy) Schumann (Szuman)
 podinżynier machin – Aleksander Spleszyński
 hutmistrz warsztatów – Ignacy Rudzki
 hutmistrz walcowni – Remigiusz Sierżputowski
 archiwista – Ignacy Głazowski
 asystent magazyniera – Franciszek Simkiewicz

dozorca cegielni – Piotr Giergielewicz
inżynier – John Fown (Founes, Founs) Pace (Pees)

Dozorstwo Starachowickie

zawiadowca naczelny – Łukasz Friedrich
hutmistrz – Ignacy Liszka
zawiadowcy wielkich pieców – Tomasz Szwejkowski, Józef Liszka
asystenci – Tomasz Samczyński, Tomasz Mieszkowski, Karol Kromer
zawiadowcy węglarstwa – Wincenty Klimkiewicz, Stanisław Żychowicz
kontroler – Józef Gliński
kontroler, magazynier – Ksawery Noskowski
kanceliści – Ignacy Dąbrowski, Walenty Tutakiewicz
kasjerzy – August Wanert, Piotr Wosiński
kontroler kasy – Michał Pożarski
inżynier budowlany – Franciszek Fritsche
archiwista – Antoni Knoll
dozorcy kurzaczy – Łukasz Ksel, Józef Jaworowski, Stanisław Dębicki
dozorca – Hipolit Foltański
dietariusz – Paweł Podgórski
praktykant – Jan Schindler
lekarz – Franciszek Krupski

Dozorstwo Samsonowskie

inspektor radca hutniczy – Christian Gottlieb (Bogumił) Schmidt (Szmidt)
zawiadowca pieców – Antoni Babski
asystent pieca – Tadeusz Wisniewski
asystent kuźni – Paweł Barański
kasjer – Józef Ziemnicki
asesor – Walenty Krzyżanowski
zawiadowca – Paweł Barański
zawiadowca kuźnic – Wincenty Czernichowski
nadmajster fryszerek w Samsonowie – Henryk Sollbach (Zolbach)
magazynier – Karol Weygelt (Wejgelt, Waygelt)
archiwista – Grzegorz Borowiński
dozorcy kurzaczy – Józef Romański, Paweł Jędrychowski
dozorca pieca – Ernest Scholt, Filip Ossowski
kancelista – Jan Lisiewicz
pomocnik – Jan Romański
lekarz – Kasper Turowicz

Dozorstwo Pankowskie

podinspektor – Michał Donat
kasjer – Franciszek Frantzke (Francke)
zawiadowca – Józef Pokrzywnicki
magazynier – Leopold Holewiński
kancelista – Panteleon Głębocki
cieśla fabryczny – Bogumił Vogtman
placowy – Grzegorz Boehmisch
zastępca placowego – Teodor Maszewski

Dozorstwo nad rzeką Pilicą

kontroler – Karol Drabik

Urząd zakładu machin na Solcu

kontroler – Jan Juszyński

Dozór budowy nowych zakładów

nad Bobrzycą i Sielnią:

inżynier – Jan Strahler (Sztraler)

kasjer – Henryk Kukowski

asystent – Józef Koliński

rendant materiałów – Józef Borudo

pomocnik – Hipolit Żurkiewicz

dozorcy – Antoni Ossowski, Józef Tell, Maurycy Lisicki, Stanisław Łapiński

podinżynier – Protazy Gliński

asystent – Franciszek Helman

Dozór dróg komunikacyjnych

podinżynier – Franciszek Paus

pomocnicy – Napoleon Rzewuski, Edward Borudo

dozorcy – Walenty Berens, Kanty Lisicki

Dozorstwo splawu rzeki Kamiennej

naczelný inżynier – Henryk Deybel

inżynierzy – Leon Krasuski, Ignacy Winnicki, Walenty Urbański, Jakub Szefer

1833

Bank Polski: Prezes radca stanu – Józef Lubowidzki, Vice-Prezes radca stanu – Henryk hr. Lubieński**Oddział górnictwa rządowego**

naczelnik, radca górnicy – Friedrich (Fryderyk) Wilhelm Lempe

Oddział hut

naczelnik Oddziału, radca górnicy – Georg (Jerzy) Gottlieb (Bogumił) Pusch

Dozorstwa kopalń*Dozorstwo Miedzianogórskie*

inspektor – Jakub Sarre

zastępca inspektora – Gottlieb (Bogumił) Bloede

zawiadowca kopalń – Aleksander Pollini, Bogusław Kohler

zawiadowca budowli – Henryk Roze (Rose)

kasjer – Wacław Fanta

asystent kasy – Feliks Tchórzewski

inżynierzy – Józef Skalski, Roman Pollini

archiwista – Teodor Borowski

nadsztygarzy – Stanisław Drażeński, Bogumił Grunert, Franciszek Brykner, Ferdynand Turski, Jakub Sztengel

lekarze górnicy – Kacper Turowicz, Wincenty Krupski

Dozorstwo Olkuszko-Stewierskie

inspektor – Heinrich (Henryk) Georg (Jerzy) Schumann (Szuman)

zawiadowcy kopalń – Marcei Królikiewicz, Józef Cieszkowski, Hipolit Grabkowski

zawiadowca budowli – Jan Strahler (Sztraler)

inżynierzy – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel, Michał Kossecki

nadsztygarzy – Filip Rott, Wacław Borowski, Jan Kohlof

zawiadowca hutniczy – Karol Bańkowski
hutmistrz – Piotr Kraszkowski
archiwista – Karol Schliess

Dozorstwa hutnicze

Dozorstwo Białogońskie

inspektor – Heinrich (Henryk) Georg (Jerzy) Schumann (Szuman)

1834

Bank Polski: Prezes radca stanu – Józef Lubowidzki, Vice-Prezes radca stanu – Henryk hr. Łubieński

dyrektorzy – referent stanu – Paweł Głuszyński, Benedykt Niepokojczycki

Oddział górnictwa rządowego

naczelnik, radca górniczy – Friedrich (Fryderyk) Wilhelm Lempe

referent – Józef Olszewski

rachmistrz – Jan Gliński

urzędnicy górnictwa mający szczególne poruczenia

nadzorca górniczy – Ernest Wilhelm Becker

inspektor – Heinrich (Henryk) Georg (Jerzy) Schumann (Szuman)

Inspekcje fabryk rządowo-górnicznych

Okręg Wschodni

pełniący obowiązki inspektora fabryk Okręgu Wschodniego – Jakub Sarre

Okręg Zachodni

pełniący obowiązki inspektora fabryk Okręgu Zachodniego – Marcei Królikiewicz

vice-inspektor – Antoni Bauner

zawiadowca budowli – Jan Strahler (Sztraler)

obermajster pudlingami huty Bankowej – William Harris

Zakład Warzeln Soli w Ciechocinku

zastępca inspektora – Józef Tomaszewski

1835

Bank Polski: Prezes radca stanu – Józef Lubowidzki, Vice-Prezes radca stanu – Henryk hr. Łubieński

dyrektorzy – referenci stanu – Paweł Głuszyński, Benedykt Niepokojczycki

Oddział górnictwa rządowego

naczelnik, radca górniczy – Friedrich (Fryderyk) Wilhelm Lempe

referent – Józef Olszewski

rachmistrz – Jan Gliński

urzędnicy górnictwa mający szczególne poruczenia:

nadzorca górniczy – Ernest Wilhelm Becker

inspektor – Heinrich (Henryk) Georg (Jerzy) Schumann (Szuman)

Inspekcje fabryk rządowo-górnicznych:

Okręg Wschodni

pełniący obowiązki inspektora fabryk Okręgu Wschodniego – Jakub Sarre

mechanik w Sielpi – John David Evans

Okręg Zachodni

pełniący obowiązki inspektora fabryk Okręgu Zachodniego – Marceli Królikiewicz
 vice-inspektor – Antoni Bauner
 zawiadowca budowli – Jan Strahler (Sztraler)
 obermajster pudlingami huty Bankowej i w Henrykowie – William Harris
 specjalista w hucie Bankowej – William (Wilhelm) Swift
 zawiadowca hut w Blachowni – Johann Carl (Karol) Heinrich (Henryk) Kaden

Zakład Warzelni Soli w Ciechocinku

pełniący obowiązki inspektora – Józef Tomaszewski

1836

Bank Polski: Prezes – Józef Lubowidzki, Vice-Prezes – Henryk hr. Łubieński

Wydział GórnictwaOddział Służby Ogólnej:

naczelnik Wydziału, radca górnictwa – Friedrich (Fryderyk) Wilhelm Lempé
 inżynier naczelny – Philippe (Filip) de Girard
 referent główny – Józef Olszewski
 referent rachunkowy – Jan Gliński
 referent inżynieryjny – Karol Fritsche
 sekretarz dyrekcji – Leon hr. Łubieński
 sekretarz – Walerian Kentrzyński
 rachmistrz – Józef Zettelmann
 archiwista – Jakub Fiok

Fabryki Okręgu Wschodniegourzednicy okręgowi:

inspektor – Heinrich (Henryk) Georg (Jerzy) Schumann (Szuman)
 vice-inspektor – Łukasz Florentyn Reklewski
 kasjer – August Wahnert
 urzędnik do szczególnych poruczeń – Juliusz Gutt

urzednicy oddziałowi:

zawiadowcy w Białogonie – William Preacher, Thomas Hughes
 zawiadowca kopalń – Aleksander Pollini
 zawiadowca węglarstwa – Wincenty Klimkiewicz
 zawiadowca hut w Samsonowie – Wincenty Czemiechowski
 zawiadowca hut w Parczowie – Józef Liszka
 zawiadowcy budowli – Franciszek Fritsche, Karol Knake
 mechanik w Sielpi – John David Evans

Fabryki Okręgu Zachodniegourzednicy okręgowi:

inspektor – Marceli Królikiewicz
 vice-inspektor – Józef Pokrzywnicki
 inżynier kopalń – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel
 inżynier budowli – Jan Strahler (Sztraler)
 kasjer – Karol Schliess

urzednicy oddziałowi:

Oddział Olkusko-Siewierski

zawiadowca kopalń – Józef Cieszkowski

zawiadowca hut – Jan Wąsikiewicz

obermajster pudlingarni huty Bankowej – William Harris

specjalista w pudlingarni w Henrykowie – William (Wilhelm) Swift, Joseph Harris

Oddział Pańkowski

zawiadowca hut – Tomasz Sz wajkowski

Oddział Pradła

zawiadowca hut – Karol Bańkowski

Warsztaty mechaniczne

inżynier mechanik – Aleksander Watson

Oddział Blachownia

zawiadowca hut – Johann Carl (Karol) Heinrich (Henryk) Kaden

Zakład fabryczny w Niwce

administrator – Maurycy Kossowski

buchalter – Karol Malcharek

Zakład warzelni soli w Cieclocinku

inspektor – Józef Tomaszewski

kasjer i magazynier – Ignacy Ławicki

1837**Bank Polski: Prezes – Józef Lubowidzki, Vice-Prezes – Henryk hr. Łubieński****Wydział górnictwa***Oddział Służby Ogólnej:*

naczelnik Wydziału, radca górniczy – Friedrich (Fryderyk) Wilhelm Lempe

sekretarz dyrekcji – Leon hr. Łubieński

Oddział Administracji:

naczelnik – Józef Olszewski

sekretarz Wydziału – Hieronim Łabecki

podsekretarz – Józefat Wiślicki, Jan Sikorski

Oddział Techniczny:

naczelnik referent – Karol Fritsche

sekretarz – Waleryan Kentrzyński

rysowniczy – Aleksander Kuhnke, Julian Bielanowski

Oddział Kas i Rachunkowości:

naczelnik referent – Jan Gliński

sekretarz – Ksawery Wasilewski

rachmistrze – Józef Zettelman, Jan Szydłowski

Archiwum Wydziału:

Jakub Fiok

Skład główny wyrobów górniczych w Warszawie:

zawiadowca – Ferdynad Beyer

urzednicy do szczególnych poruczeń:

inżynier naczelny – Philippe (Filip) de Girard

naczelnik górniczy – Heinrich (Henryk) Georg (Jerzy) Schumann (Szuman)

Okręg Wschodni zakładów górniczych*Służba ogólna – Suchedniów*

naczelnik górniczy – Łukasz Florentyn Reklewski

pomocnik naczelnika – Jacek Lipski

kasjer główny – August Wahnert

urzędnik do szczególnych poruczeń – Juliusz Gutt

mechanik w Sielpi – John David Evans

magazynier główny – Karol Weygelt (Wejgelt, Waygielt)

sekretarz – vacat

podsekretarz – Ignacy Głazowski

urzędnicy zdrowia – Wincenty Krupski, Antoni Andrzejewski

*Służba szczegółowa***Oddział kopalń**

zawiadowca naczelny – Aleksander Pollini

inżynier górniczy – Michał Kossecki

Oddział węglarstwa

zawiadowcy – Wincenty Klimkiewicz, Stanisław Żychowicz

zawiadowca wyrabiania sążni – August Hirsch

Oddział hut*Zakłady w oddziale wąchockim:*

zawiadowca wielkich pieców – Tomasz Samczyński

zawiadowca fryszerek i walcowni – Ignacy Liszka

hutmistrz w Starachowicach – Hipolit Foltański

Zakłady w oddziale suchedniowskim:

zawiadowca wielkich pieców – Józef Liszka

zawiadowca fryszerek – Tomasz Mieszkowski

Zakłady w oddziale samsonowskim:

zawiadowca naczelny – Wincenty Czerniechowski

Zakłady w oddziale radoszyckim:

hutmistrz – Tadeusz Wiszniewski

Zakłady wyrobów mechanicznych w Białogonie:

zawiadowca naczelny – William Preacher

kasjer i magazynier – Michał Pożarski

Oddział budowl

zawiadowcy – Franciszek Fritsche (w Berezowie), Karol Knake (w Miedzianej Górze), Jan Wąsikiewicz (w Brodach), Henryk Roze (Rose) (w Michałowie), Jan Łęcki (w Starachowicach), vacat – w Sielpi i w Nietulisku

Okręg Zachodni zakładów górniczych*Służba ogólna – Dąbrowa*

naczelnik górniczy – Marceli Królikiewicz

pomocnik naczelnika – Józef Pokrzywnicki

kasjer główny – Karol Schliess

rachmistrz – Wacława Fanta

magazynier główny – Stanisława Daszewski

sekretarz – Karol Gerlach

podsekretarz – Teodor Żarski
urzędnicy zdrowia – Izydor Gerhard

Służba szczegółowa

Oddział kopalń

zawiadowca naczelny – Józef Cieszkowski
inżynier górniczy – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel

Oddział węglarstwa

zawiadowca – vacat

Oddział hut

Zakłady w oddziale olkusko-siewierskim:

zawiadowca hut cynku w Niemcach – Piotr Kraskowski
zawiadowca hut cynku w Dąbrowie i pod Będzinem – Walenty Wesołowski
zawiadowca walcowni i gisernii w Sławkowie – Franciszek Mirewicz

Zakłady w oddziale niweckim:

administrator – Maurycy Kossowski
buchalter, kasjer – Karol Malcharek
mechanik – Leopold Eichhorn
obermajster pudlingarni huty Bankowej – William Harris
specjalista w pudlingarni w Henrykowie – William (Wilhelm) Swift, Joseph Harris

Zakłady w oddziale pankowskim:

zawiadowca – Tomasz Sz wajkowski
kasjer i magazynier – Józef Ziemnicki
podsekretarz – Pantaleon Głębocki
urzędnik zdrowia – Leon Woźniakowski

Zakłady w oddziale Blachownia:

zawiadowca – zawiadowca hut – Johann Carl (Karol) Heinrich (Henryk) Kaden

Zakłady w oddziale Pradła:

zawiadowca – Karol Bańkowski

Zakłady w oddziale Koniecpol:

zawiadowca naczelny – Wojciech Krigar
zawiadowca magazynu – Bogumił Kohler
kontroler i kasjer – Jan Schindler

Oddział budowli

zawiadowca naczelny – Jan Strahler (Sztraler)
mechanik – Aleksander Watson

Okręg Północny zakładów górniczych

Zakład warzelni soli w Ciechocinku

naczelnik górniczy – Józef Tomaszewski
kasjer – Ignacy Ławicki
zawiadowca zakładu – Ernest Schmidt
warycznik – Andrzej Alichniewicz
mechanik – Traugott Hennig
magazynier – Jan Lochmanowicz
podsekretarz – Józef Ziółowski

Zakład wyrobów mechanicznych w Warszawie John (Wilhelm) Perks i Withmore)
 buchalter banku – Antoni Wentzl

1838

Bank Polski: Prezes – Józef Lubowidzki, Vice-Prezes – Henryk hr. Łubieński

Wydział górnictwa rządowego

naczelnik Wydziału – Friedrich (Fryderyk) Wilhelm Lempe
 sekretarz Dyrekcji – Leon hr. Łubieński

Oddział Administracyjny:

naczelnik Oddziału – Józef Olszewski
 sekretarz Wydziału – Hieronim Łąbecki
 podsekretarz – Jan Sikorski

Oddział Techniczny:

naczelnik – Karol Fritsche
 sekretarz – Walerian Kentrzyński

Oddział Kas i Rachunkowości:

naczelnik – Jan Gliński
 sekretarz – Ksawery Wasilewski
 rachmistrze – Józef Zettelman, Jan Szydłowski

Archiwum Wydziału:

archiwista – Jakub Fiok

Zakłady górnicze

Okręg Wschodni zakładów górniczych

Służba ogólna – Suchedniów

naczelnik górniczy – Łukasz Florentyn Reklewski
 pomocnik naczelnika – Jacek Lipski
 kasjer główny – August Wahnert
 rachmistrz – Piotr Wosiński
 urzędnik do szczególnych poruczeń – Juliusz Gutt
 mechanik w Sielpi – John David Evans
 magazynier główny – Karol Weygelt (Wejgelt, Waygielt)
 urzędnik zdrowia – Wincenty Krupski, Antoni Andrzejewski

Służba szczegółowa

Oddział kopalń

zawiadowca naczelny – Aleksander Pollini
 inżynier górniczy – Michał Kossecki

Oddział węglarstwa

zawiadowcy węglarstwa – Wincenty Klimkiewicz, Stanisław Żychowicz
 zawiadowca wyrabiania sążni – August Hirsch

Oddział hut

Zakłady w oddziale Wąchockim:

zawiadowca wielkich pieców – Tomasz Samczyński
 zawiadowca fryszerek i walcowni – Ignacy Liszka
 zawiadowca w Starachowicach – Tadeusz Wiszniewski

zawiadowca w Parszowie – Hipolit Foltański

Zakłady w oddziale Suchedniowskim:

zawiadowca fryszerek – Tomasz Mieszkowski

Zakłady w oddziale Samsonowskim:

zawiadowca naczelny – Wincenty Czerniechowski

Zakłady w oddziale Radoszyckim:

zawiadowca wielkiego pieca – Józef Liszka

Zakłady wyrobów mechanicznych w Białogonie:

zawiadowcy naczelny – Wiliam Preacher, John Douglas

kasjer i magazynier – Michał Pożarski

Oddział budowli

zawiadowcy – Franciszek Fritsche (w Berezowie), Karol Knake (w Rejowie), Jan Wąsikiewicz (w Brodach), Henryk Roze (Rose) (w Michałowie), Jan Łęcki (w Starachowicach), vacat – w Sielpi i w Nietulisku

Okręg Zachodni zakładów górniczych

Służba ogólna – Dąbrowa

naczelnik górniczy – Marcei Królikiewicz

pomocnik naczelnika – Józef Pokrzywnicki

naczelnik górniczy do górnictwa olkuskiego delegowany – Heinrich (Henryk) Georg (Jerzy) Schumann (Szuman)

kasjer główny – Karol Schliess

rachmistrz – Wacława Fanta

urzędnik zdrowia – Izydor Gerhard

Służba szczegółowa

Oddział kopalń

zawiadowca naczelny – Józef Cieszkowski

inżynier górniczy – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel

Oddział węglarstwa

vacat

Oddział hut

Zakłady w oddziale Olkusko-Siewierskim:

zawiadowca hut cynkowych w Niemcach – Piotr Krasowski

zawiadowca hut cynkowych w Dąbrowie i pod Będzinem – Waldemar Wesołowski

zawiadowca wielkich pieców huty Bankowej – Philip Paret

obermajster pudlingarni huty Bankowej – William Paret

specjalista w pudlingarni w Henrykowie – William (Wilhelm) Swift, Joseph Harris

inżynierzy (Niwka) – Downe, Gamier

mechanik – Aleksander Watson

Zakłady w oddziale Pradolowskim:

zawiadowca – Tomasz Sz wajkowski

kasjer i magazynier – Józef Ziemiński

Zakłady w oddziale Blachownia:

zawiadowca – zawiadowca hut – Johann Carl (Karol) Heinrich (Henryk) Kaden

Zakłady w oddziale Pradła:

zawiadowca – Karol Bańkowski

Oddział budowli

zawiadowca naczelny – Jan Strahler (Sztalrer)

Okręg Północny zakładów górniczych*Zakład warzelni soli w Ciechocinku*

naczelnik górniczy – Józef Tomaszewski

kasjer – Ignacy Ławicki

zawiadowca zakładu – Ernest Schmidt

Skład główny wyrobów górniczych w Warszawie

zawiadowca składu – Ferdynand Beyer

1839

Bank Polski: Prezes – Józef Lubowidzki, Vice-Prezes – Henryk hr. Łubieński**Wydział górnictwa rządowego**

naczelnik Wydziału, radca górniczy – Friedrich (Fryderyk) Wilhelm Lempe

sekretarz Dyrekcji – Leon hr. Łubieński

Oddział Administracyjny:

naczelnik Oddziału – Józef Olszewski

sekretarz Wydziału – Hieronim Łabęcki

Oddział Techniczny:

naczelnik – Karol Fritsche

sekretarz – Waleryan Kentrzyński

Oddział Kas i Rachunkowości:

naczelnik – Jan Gliński

sekretarz – Ksawery Wasilewski

rachmistrze – Józef Zettelman, Jan Szydłowski

Archiwum Wydziału:

archiwista – Jakub Fiok

Zakłady górnicze:**Okręg Wschodni****Służba ogólna – Suchedniów**

naczelnik górniczy – Łukasz Florentyn Reklewski

pomocnik naczelnika – Jacek Lipski

kasjer główny – August Wahnert

rachmistrz – Piotr Wosiński

urzędnik do szczególnych poruczeń – Juliusz Gutt

mechanik w Sielpi – John David Evans

magazynier główny – Karol Weygelt (Wejgelt, Waygielt)

lekarze – Saladyń Ramlau, Antoni Andrzejewski

Służba szczegółowa*Oddział kopalń*

zawiadowca naczelny – Aleksander Pollini

inżynier górniczy – Michał Kossecki

Oddział węglarstwa

zawiadowcy węglarstwa – Wincenty Klimkiewicz, Stanisław Żychowicz

zawiadowca wyrobienia sążni – August Hirsch

Oddział hut

Zakłady w oddziale Wąchockim:

zawiadowca wielkich pieców – Tomasz Samczyński

zawiadowca fryszerek i walcowni – Ignacy Liszka

zawiadowca w Starachowicach – Tadeusz Wiszniewski

zawiadowca w Parszowie – Hipolit Foltański

Zakłady w oddziale Suchedniowskim:

zawiadowca fryszerek – Tomasz Mieszkowski

inspektor odlewu amunicji – Józef Pokrzywnicki

Zakłady w oddziale Samsonowskim:

zawiadowca naczelny – Wincenty Czernichowski

Zakłady w oddziale Radoszyckim:

zawiadowca wielkiego pieca – Józef Liszka

Zakłady wyrobów mechanicznych w Białogonie:

zawiadowca naczelny – Wiliam Preacher, John Douglas

kasjer i magazynier – Michał Pożarski

Oddział budowl

zawiadowcy – Karol Knake (w Rejowie), Jan Wąsikiewicz (w Brodach), Henryk Roze (Rose)

(w Michałowie), Jan Łęcki (w Starachowicach), Jan Knake (w Sielpi), Adam Kraus

(w Nietulisku)

Okręg Zachodni

Slużba ogólna – Dąbrowa

naczelnik górniczy – Marceli Królikiewicz

pomocnik naczelnika – vacat

naczelnik górniczy do górnictwa olkuskiego delegowany – Heinrich (Henryk) Georg (Jerzy) Schumann (Szuman)

kasjer główny – Karol Schliess

rachmistrz – Wacława Fanta

lekarz okręgu – Izydor Gerhard

Slużba szczegółowa

Oddział kopalń

zawiadowca naczelny – Józef Cieszkowski

inżynier górniczy – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel

Oddział hut

Zakłady w oddziale Olkusko-Siewierskim:

zawiadowca hut cynkowych w Niemcach – Piotr Krasowski

zawiadowca hut cynkowych w Dąbrowie i pod Będzinem – Waldemar Wesołowski

zawiadowca wielkich pieców huty Bankowej – Philip Paret

zawiadowca wielkich pieców w Nivce – Llevelyn (Levelyn, Llewellyn)

obermajster pudlingarni huty Bankowej – William Harris

specjalista w pudlingarni w Henrykowie – William (Wilhelm) Swift, Joseph Harris

mechanik – Aleksander Watson

Zakłady w oddziale Pradłowskim:

zawiadowca – Tomasz Sz wajkowski

kasjer i magazynier – Józef Ziemnicki

lekarz – Leon Woźniakowski

Zakłady w oddziale Blachownia:

zawiadowca – zawiadowca hut – Johann Carl (Karol) Heinrich (Henryk) Kaden

Zakłady w oddziale Pradła:

zawiadowca – Karol Bańkowski

Oddział budowli

zawiadowca naczelny – Jan Strahler (Sztraler)

budowniczy – Franciszek Lanci

inżynier budowli – Jan Szymanowski

Okręg Północny

Zakład warzelnii soli w Ciechocinku

naczelnik górniczy – vacat

zawiadowca zakładu – Ernest Schmidt

kasjer – Ignacy Ławicki

Skład główny wyrobów górniczych w Warszawie

zawiadowca składu – Ferdynand Beyer

1840

Bank Polski: Prezes – Józef Lubowidzki, Vice-Prezes – Henryk hr. Łubieński

Wydział górnictwa rządowego

naczelnik Wydziału, radca górniczy – Friedrich (Fryderyk) Wilhelm Lempe

urzędnik do szczególnych poruczeń – Józef Tomaszewski

sekretarz dyrekcji – Leon hr. Łubieński

Oddział Administracyjny:

naczelnik Oddziału – Józef Olszewski

referent – Władysław Trzetrzewiński

Oddział Techniczny:

naczelnik – Karol Fritsche

Oddział Kas i Rachunkowości:

naczelnik – Jan Gliński

sekretarz – Ksawery Wasilewski

rachmistrze – Józef Zettelmann, Jan Szydłowski, Ignacy Ławicki

Archiwum Wydziału:

archiwista – Jakub Fiok

Zakłady górnicze:

Okręg Wschodni

Służba ogólna – Suchedniów

naczelnik górniczy – Łukasz Florentyn Reklewski

pomocnik naczelnika – Jacek Lipski

kasjer okręgu – August Wahnert
kontroler delegowany – Józef Baranowski
rachmistrz – Piotr Wosiński
sekretarz – Waldemar Tutakiewicz
magazynier okręgu – Karol Weygelt (Wejgelt, Waygielt)
lekarze – Saladyn Ramlau, Antoni Andrzejewski

Służba szczegółowa

Oddział kopalń

zawiadowca naczelny – Aleksander Pollini
inżynier górniczy – Michał Kossecki

Oddział węglarstwa

zawiadowcy węglarstwa – August Hirsch, Stanisław Żychowicz

Oddział hut

inspektor odlewu amunicji – Józef Pokrzywnicki
zawiadowca naczelny w Samsonowie – Wincenty Czernichowski
zawiadowca naczelny w Białogonie – Wiliam Preacher
zawiadowca wielkich pieców w Mostkach i Parszowie – Tomasz Mieszkowski
zawiadowca ręcznych warsztatów – Bonifacy Chlebowski
mechanik w Nietulisku – John Crow
kasjer i magazynier – Michał Pożarski

Oddział budowli

zawiadowcy – Franciszek Fritsche (w Berezowie), Karol Knake (w Rejowie), Jan Wąsikiewicz (w Brodach), Henryk Roze (Rose) (w Michałowie), Jan Łęcki (w Starachowicach), Jan Knake (w Sielpi), Adam Kraus (w Nietulisku)

Okręg Zachodni

Służba ogólna – Dąbrowa

naczelnik górniczy – vacat
pomocnik naczelnika – Karol Schliess
kasjer okręgu – Walerian Kentrzyński
rachmistrz – Wacława Fanta
sekretarz – Tomasz Dziedzicowski
magazynier Okręgu – Stanisław Daszewski
lekarz okręgu – Izydor Gerhard

Służba szczegółowa

Oddział kopalń

zawiadowca naczelny – Józef Cieszkowski
inżynier górniczy – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel

Oddział hut

zawiadowca zakładu w Pankach – Tomasz Szwejkowski
zawiadowca zakładu w Blachowni – zawiadowca hut – Johann Carl (Karol) Heinrich (Henryk)
Kaden
zawiadowca wielkich pieców w Niwce – Tomasz Samczyński
zawiadowca wielkich pieców huty Bankowej – Philip Paret
zawiadowca pudligarnii i walcowni w Niwce – Ignacy Liszka
zawiadowca zakładu w Pradłach – Wincenty Klimkiewicz

kasjer zakładów w Pankach – Antoni Czapieryński

lekarz zakładów w Pankach – Leon Wóźniakowski

Zakłady cynkowe

Służba ogólna:

naczelnik – Heinrich (Henryk) Georg (Jerzy) Schumann (Szuman)

sekretarz – Józef Szymański

Służba szczegółowa:

zawiodowca hut cynkowych w Niemcach – Piotr Kraskowski

zawiodowca hut cynkowych w Dąbrowie i pod Będzinem – Juliusz Gutt

zawiodowca walcowni i giserni w Sławkowie – Franciszek Mirecki

obermajster pudlingarni huty Bankowej – William Harris

specjalista w pudlingarni w Henrykowie – William (Wilhelm) Swift, Joseph Harris

Oddział budowli

zawiodowca naczelny – Jan Strahler (Sztraler)

budowniczy – Franciszek Lanci

inżynier budowli – Jan Szymanowski

Okręg Północny

Zakład warzelni soli w Ciechocinku

naczelnik górniczy – vacat

zawiodowca zakładu – Ernest Schmidt

kasjer – Ignacy Ławicki

Zakład machin na Solcu w Warszawie

zarządzający zakładem – Feliks Miaskowski

Administracja fabryk żelaznych rządowych

administrator – Maurycy Koniar

naczelnik Biura – Ferdynad Beyer

1841

Bank Polski: Prezes – Józef Lubowidzki, Vice-Prezes – Henryk hr. Łubieński

Wydział górnictwa rządowego

naczelnik Wydziału, radca górniczy – Friedrich (Fryderyk) Wilhelm Lempe

urzędnik do szczególnych poruczeń – Józef Tomaszewski

sekretarz dyrekcji – Leon hr. Łubieński

Oddział Administracyjny:

naczelnik Oddziału – Józef Olszewski

referent – Władysław Trzetrzeviński

Oddział Techniczny:

naczelnik – Karol Fritsche

Oddział Kas i Rachunkowości

naczelnik – Jan Gliński

sekretarz – Ksawery Wasilewski

rachmistrze – Jan Szydłowski, Ignacy Ławicki

Archiwum Wydziału:

archiwista – Jakub Fioł

Zakłady górnicze:**Okręg Wschodni****Służba ogólna – Suchedniów**

naczelnik górniczy – Łukasz Florentyn Reklewski
pomocnik naczelnika – Jacek Lipski
kasjer okręgu – August Wahnert
kontroler delegowany – Józef Baranowski
rachmistrz – Piotr Wosiński
sekretarz – Waldemar Tutakiewicz
magazynier okręgu – Karol Weygelt (Wejgelt, Waygielt)
lekarz – Saladyn Ramlau, Antoni Andrzejewski

Służba szczegółowa*Oddział kopalń*

zawiadowca naczelny – Aleksander Pollini
inżynier górniczy – Michał Kossecki

Oddział węglarstwa

zawiadowcy węglarstwa – August Hirsch, Stanisław Żychowicz

Oddział hut

inspektor odlewu amunicji – Józef Pokrzywnicki
zawiadowca naczelny w Samsonowie – Wincenty Czernichowski
zawiadowca naczelny w Białogonie – Wiliam Preacher
dozorca stolarni i modelarni w Białogonie – Wilhelm Lempe
zawiadowca wielkich pieców w Mostkach i Parszowie – Tomasz Mieszkowski
zawiadowca ręcznych warsztatów w Suchedniowie – Bonawentura Chlebowski
mechanik w Nietulisku – John Crow

Oddział budowli

zawiadowcy – Franciszek Fritsche (w Berezowie), Karol Knake (w Rejowie), Jan Wąsikiewicz (w Brodach), Henryk Roze (Rose) (w Michałowie), Jan Łęcki (w Starachowicach), Jan Knake (w Sielpi), Adam Kraus (w Nietulisku)

Okręg Zachodni**Służba ogólna – Dąbrowa**

naczelnik górniczy – Heinrich (Henryk) Georg (Jerzy) Schumann (Szuman)
pomocnik naczelnika – Karol Schliess
kasjer okręgu – Walerian Kentrzyński
rachmistrz – Józef Zettelmann
sekretarz – Tomasz Dziedzicowski
magazynier – Stanisław Daszewski
lekarz – Izydor Gerhard

Służba szczegółowa*Oddział kopalń*

naczelnik – Józef Cieszkowski
inżynier górniczy – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel
zawiadowcy – Teodor Borowski, Franciszek Łabecki
sztygar – Wilhelm Schwabe (Szwabe)

Oddział hut

zawiodowca zakładu w Pankach – Tomasz Szwejkowski

zawiodowca zakładu w Blachowni – zawiodowca hut – Johann Carl (Karol) Heinrich (Henryk)

Kaden

zawiodowca wielkich pieców huty Bankowej – Philip Paret

zawiodowca wielkich pieców w Niwce – Tomasz Smaczyński

inżynier w Niwce – Griffiths (Gryffith, Gryffis)

zawiodowca pudligarni i walcowni w Niwce – Ignacy Liszka

zawiodowca zakładu w Pradłach – Wincenty Klimkiewicz

kasjer zakładów w Pankach – Antoni Czapieryński

lekarz zakładów w Pankach – Leon Wóźniakowski

*Zakłady Cynkowe***Slużba szczególowa:***Oddział hut cynkowych:*

zawiodowca w Dąbrowie i pod Będzinem – Juliusz Gutt

zawiodowca w Niemcach – Piotr Kraskowski

zawiodowca walcowni i giserni w Sławkowie – Franciszek Mirecki

Oddział budowli:

zawiodowca naczelny – Jan Strahler (Sztraler)

budowniczy – Franciszek Lanci

Okręg Pólnocny*Zakład warzelni soli w Ciechocinku*

naczelnik górniczy – vacat

zawiodowca zakładu – Ernest Schmidt

kasjer – Ignacy Ławicki

Zakład machin na Solcu w Warszawie

zarządzający zakładem – Feliks Miaskowski

Administracja fabryk żelaznych rządowych

administrator – Maurycy Koniar

naczelnik Biura – Ferdynad Beyer

1842

Bank Polski: Prezes – Józef Lubowidzki, Vice-Prezes – Henryk hr. Łubieński**Wydział górnictwa rządowego**

naczelnik Wydziału, radca górniczy – Friedrich (Fryderyk) Wilhelm Lempe

sekretarz Dyrekcji – Leon hr. Łubieński

Oddział Administracyjny:

naczelnik Oddziału – Józef Olszewski

referent – Władysław Trzetrzewiński

Oddział Techniczny:

naczelnik – Karol Fritsche

sekretarz – Aleksander Szmidecki

Oddział Kas i Rachunkowości:

naczelnik – Jan Gliński

sekretarz – Ksawery Wasilewski
rachmistrze – Jan Szydłowski, Ignacy Ławicki

Archiwum Wydziału:

archiwista – Jakub Fiok

Zakłady górnicze:

Okręg Wschodni

Slużba ogólna – Suchedniów

naczelnik górniczy – Łukasz Florentyn Reklewski
pomocnik naczelnika – Jacek Lipski
kasjer okręgu – August Wahnert
kontroler delegowany – Józef Baranowski
rachmistrz – Piotr Wosiński
sekretarz – Waldemar Tutakiewicz
magazynier okręgu – Karol Weygelt (Wejgelt, Waygielt)
lekarze – Antoni Andrzejewski, Krupski Wincenty

Slużba szczegółowa

Oddział kopalń

zawiadowca naczelny – Aleksander Pollini
inżynier górniczy – Michał Kossecki

Oddział węglarstwa

zawiadowcy węglarstwa – August Hirsch, Stanisław Żychowicz

Oddział hut

inspektor odlewu amunicji – Józef Pokrzywnicki
pomocnik – Wincenty Klimkiewicz
zawiadowca naczelny w Samsonowie – Wincenty Czernichowski
zawiadowca naczelny w Białogonie – Wiliam Preacher
dozorca stolarni i modelarni w Białogonie – Wilhelm Lempe
zawiadowca wielkich pieców w Mostkach i Parszowie – Tomasz Mieszkowski
zawiadowca ręcznych warsztatów w Suchedniowie – Bonawentura Chlebowski
mechanik w Nietulisku – John Crow

Oddział budowli

zawiadowcy – Ernest Schmidt (w Rejowie), Jan Wąsikiewicz (w Sielpi), Henryk Roze (Rose)
(w Michałowie i Berezowie), Jan Łęcki (w Starachowicach), Jan Knake (w Nietulisku)

Okręg Zachodni

Slużba ogólna – Dąbrowa

naczelnik górniczy – Heinrich (Henryk) Georg (Jerzy) Schumann (Szuman)
referent – Karol Schliess
kasjer okręgu – Walerian Kentrzyński
rachmistrz – Józef Zettelmann
sekretarz – Tomasz Dziedzicowski
magazynier – Stanisław Daszewski
lekarz – Izydor Gerhard
lekarz w Pankach – Leon Woźniakowski

Służba szczegółowa*Oddział kopalń*

naczelnik – Józef Cieszkowski

inżynier górniczy – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel

zawiadowcy – Teodor Borowski, Franciszek Łąbecki

sztymar – Wilhelm Schwabe (Szwabe)

Oddział hut żelaznych i cynkowych

zawiadowca zakładu w Pankach – Tomasz Szwejkowski

zawiadowca zakładu w Blachowni – zawiadowca hut – Johann Carl (Karol) Heinrich (Henryk)

Kaden

zawiadowca wielkich pieców huty Bankowej – Philip Paret

zawiadowca wielkich pieców w Niwce – Tomasz Samczyński

zawiadowca pudługarni i walcowni w Niwce – Ignacy Liszka

zawiadowca walcowni i giserni w Sławkowie – Franciszek Mirecki

zawiadowcy hut cynkowych – Juliusz Gutt, Walenty Wesołowski

Oddział budowlı

zawiadowca naczelny – Jan Strahler (Sztraler)

inżynier dróg – Antoni Bogdański

konduktor – Ignacy Świętochowski

budowniczy – Franciszek Lanci

Okręg Północny*Zakład warzelni soli w Ciechocinku*

zarządzający zakładem – August Rost

kasjer – Antoni Borowski

lekarz górniczy – Roman Ignatowski

Zakład machin na Solcu w Warszawie

administrator – Wilhelm Rau

Administracja fabryk żelaznych rządowych

administrator – Maurycy Koniar

naczelnik biura – Ferdynad Beyer

referent rachunkowy – Ernest Piechaczek

podrachmistrz – Ignacy Wiernek

sekretarz – Antoni Dawidowicz

1843**Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu****Wydział Górnictwa**

dyrektor – płk artył. Ilja (Eljasz) Schenchine (Szenszin, Szenszyn)

Oddział Administracyjny:

naczelnik Oddziału – Józef Olszewski

referent – Władysław Trzetrzewiński

sekretarz Wydziału – Hieronim Łąbecki

sekretarz Oddziału – Józef Rauer

Oddział Budownictwa:

naczelnik Oddziału – Jacek Lipski

Oddział Techniczny:

naczelnik Oddziału – Karol Fritsche
p.o. naczelnika – Georg (Jerzy) Gottlieb (Bogumił) Pusch
rysownik – Marceli Lempe

Oddział Kas i Rachunkowości:

naczelnik – Jan Gliński
referent główny Wyd. Gór. – Karol Groer
sekretarz Wydziału – Józef Szymański
rachmistrze – Wacław Fanta, Jan Szydłowski, Ignacy Ławicki, Feliks Zgorzelski
podsekretarz – Ksawery Kieszkowski
podrachmistrze – Konstanty Kozarski, Henryk Linowski

Archiwum Wydziału:

archiwista – Jakub Fiok
dziennikarz – Jan Piątkiewicz

Zakłady górnicze:**Okręg Wschodni****Slużba ogólna – Suchedniów**

naczelnik górniczy – Łukasz Florentyn Reklewski
kasjer – August Wahnert
kontroler delegowany – Józef Baranowski
rachmistrz – Piotr Wosiński
sekretarz – Waldemar Tutakiewicz
magazynier – Karol Weygelt (Wejgelt, Waygielt)
lekarze – Antoni Andrzejewski, Krupski Wincent, Saladyn Ramlau

Slużba szczegółowa*Oddział kopalń*

zawiadowca naczelny – Aleksander Pollini
inżynier górniczy – Michał Kossecki

Oddział węglarstwa

zawiadowcy węglarstwa – August Hirsch, Stanisław Żychowicz

Oddział hut

zawiadowca naczelny w Samsonowie – Wincenty Czernichowski
zawiadowca naczelny w Białogonie – Wiliam Preacher
dozorca stolarni i modelarni w Białogonie – Wilhelm Lempe
zawiadowca wielkich pieców w Mostkach i Parszowie – Tomasz Mieszkowski
zawiadowca ręcznych warsztatów – Bonawentura Chlebowski
inspektor odlewu pocisków – Wincenty Klimkiewicz
kasjer zakładów w Białogonie – Franciszek Adamski
mechanik w Nietulisku – John Crow

Oddział budowli

zawiadowcy – Ernest Schmidt (w Rejowie), Henryk Roze (Rose) (w Michałowie i Berezowie), Jan Łęcki (w Starachowicach), Jan Knake (w Nietulisku)
zawiadowca ekonomiczny – Józef Szóstkiewicz

Okręg Zachodni**Slużba ogólna – Dąbrowa**

naczelnik górnicy – Heinrich (Henryk) Georg (Jerzy) Schumann (Szuman)

referent – Karol Schliess

sekretarz Wydziału – Aleksander Szmidecki

kasjer – Walerian Kentrzyński

rachmistrze – Józef Zettelmann, Karol Malcharek

sekretarz – Tomasz Dziedzicowski

magazynier – Stanisław Daszewski

lekarze – Izydor Gerhard, Leon Woźniakowski

Slużba szczegółowa*Oddział kopalni*

naczelnik – Józef Cieszkowski

inżynier górnicy – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel

zawiadowcy – Teodor Borowski, Franciszek Łąbecki

szttygar – Wilhelm Schwabe (Szwabe)

Oddział hut

naczelný zawiadowca w Pankach – Tomasz Szwejkowski

zawiadowcy w Blachowni – zawiadowca hut – Johann Carl (Karol) Heinrich (Henryk) Kaden

zawiadowcy w Niwce – Tomasz Samczyński, Ignacy Liszka

zawiadowca w Sławkowie – Franciszek Mirewicz

zawiadowcy hut cynkowych – Juliusz Gutt, Walenty Wesołowski

zawiadowca huty Bankowej – Kazimierz Kłokocki

zawiadowca wielkich pieców huty Bankowej – Philip Paret

inżynier machin – Aleksander Watson

Oddział budowli

zawiadowca naczelný – Jan Strahler (Sztraler)

budowniczy – Franciszek Lanci

inżynier dróg – Antoni Bogdański

kontroler pańszczyzn – Józef Chachulski

Okręg Północny*Zakład warzelni soli w Ciechocinku*

zarządzający zakładem – August Rost

kasjer – Antoni Borowski

lekarz – Roman Ignatowski

Zakład machin na Solcu w Warszawie

administrator – Wilhelm Rau

Administracja fabryk żelaznych rządowych

administrator – Maurycy Koniar

naczelný biura – Ferdynad Beyer

naczelný techniczny – Karol Fritsche

Oddział ogólny:

referenci – Michał Modzelewski, Jan Gadomski

sekretarz – Antoni Dawidowicz

Oddział rachunkowy:

referent – Ernest Piechaczek

kontroler – Stanisław Rau
rachmistrze – Ignacy Wiernek, Stanisław Maciejowski

Skład główny żelaza:

zawiaadowca składu – Emanuel Bruhl

1844

Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu

dyrektor główny prezydujący – tajny radca – Roman Fuhrman

Wydział Górnictwa

dyrektor Wydziału – płk artyl. Ilja (Eljasz) Schenchine (Szenszin, Szenszyn)

członkowie Wydziału:

naczelnik sekcji technicznej – Georg (Jerzy) Gottlieb (Bogumił) Pusch

naczelnik sekcji administracyjnej – Józef Olszewski

naczelnik Sekcji Budownictwa – Maksymilian Strasz

naczelnik sekcji rachunkowej – Jan Gliński

Służba ogólna:

naczelnik kancelarii – Antoni Barciński

urzędnik do szczególnych poruczeń – Laurenty Ignacy Siemiątkowski

adiunkt – Feliks Olszewski

lekarz górniczy – Jan Kulesza

Sekcja administracyjna:

naczelnik Oddziału – Józef Olszewski

referent starszy – Benedykt Zamościcki

sekretarz kl. 1 – Józef Szymański

sekretarz kl. 2 – Ignacy Rzepecki

sekretarz kl. 3 – Jan Pułjanowski

adiunkt – Teofil Koenig

Sekcja techniczna:

naczelnik – Georg (Jerzy) Gottlieb (Bogumił) Pusch

referent – Hieronim Łąbecki

sekretarz kl. 1 – Aleksander Szmidecki

adiunkt – Feliks Cochet

podrachmistrz – Jan Kurzewski

rysownik kl. 1 – Marcei Lempe

rysownik kl. 2 – Julian Bielanowski

Sekcja budownicza:

naczelnik – Jan Strahler (Sztraler)

inżynier budowli i machin – vacat

sekretarz kl. 1 – Henryk Markowski

sekretarz kl. 2 – Tomasz Dybowski

rachmistrz kl. 1 – Józef Zacharyaszewicz

rachmistrz kl. 2 – Stanisław Saski

rysownik kl. 1 – Ignacy Gierszyński

rysownik kl. 2 – Józef Dietrich

Sekcja rachunkowa:

naczelnik – Jan Gliński

kontroler naczelny – Karol Szerner
 buchalter naczelny – Wacław Fanta
 referent – Adam Piotrowski
 buchalterzy – Karol Zandt, Ignacy Ławicki, Feliks Zgorzelski, Ignacy Wiernek, Jan Szydłowski
 rachmistrze – Adam Wołowski, Konstanty Kozarski, Aleksander Jasiński, Henryk Linowski
 adiunkci – Maurycy Koppenstetter, Józef Appel

Kancelaria:

naczelnik kancelarii – Antoni Barciński
 archiwista – Jakub Fiok
 adiunkt kancelarii – Jan Klemens Borkowski
 ekspedytor – Ksawery Kierzkowski
 dziennikarz – Jan Turowski
 adiunkt archiwum – Michał Fiok

Zakłady górnicze:

Okręg Wschodni

Służba ogólna – Suchedniów

naczelnik górniczy – Łukasz Florentyn Reklewski
 pomocnik naczelnika – Władysław Trzetrzewiński
 zawiadowca budowli – Ernest Schmidt
 pomocnik zawiadowcy budowli – Jakub Kwiecień
 inżynier machin – Leopold Eichhorn
 rachmistrz – Piotr Wosiński
 sekretarze – Waldemar Tutakiewicz, Walenty Nowakowski
 kasjer – Franciszek Adamski
 kontroler – Tomasz Kański
 płatnik – vacat
 magazynierzy – Karol Weygelt (Wejgelt, Waygielt) (w Okręgu), Adam Waligórski (w Nietulisku),
 Tadeusz Bajer (w Chlewiskach)
 lekarze górniczy – Antoni Andrzejewski, Leon Woźniakowski, Krupski Wincenty

Służba szczegółowa

Oddział kopalń

naczelnik – Aleksander Pollini
 inżynierzy górniczy – Michał Kossecki, Walery Nalepiński
 nadsztygarzy – Franciszek Schliess, Bogumił Grunert, Teodor Borowski, Walery Zbróg, Feliks Jezierski

Oddział lasów i węglarstwa

urzędnik do szczególnych poruczeń Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu – Mikołaj Reumann
 zawiadowcy – August Hirsch, Stanisław Żychowicz

Oddział hut

zawiadowca naczelny w Samsonowie – Wincenty Czernichowski
 zawiadowca naczelny w Białogonie – Wiliam Preacher
 zawiadowca naczelny w Mostkach i Parszowie – Wincenty Klimkiewicz
 zawiadowca naczelny w Michałowie i Brodach – Henryk Roze (Rose)
 zawiadowca naczelny w Starachowicach – Jan Łęcki
 zawiadowca pieca w Rejowie – Bonawentura Kłokocki
 zawiadowca pudlingarni w Sielpi – Kazimierz Kłokocki

zawiadowca zakładów w Chlewiskach – Józef Liszka
zawiadowca warsztatów ręcznych – Bonawentura Chlebowski
mechanik w Nietulisku – John Crow
hutnistrze – Józef Fumalski, Sylwester Wojcicki, Józefat Dębski, Mikołaj Zbroja, Franciszek Hel-
czyński, Henryk Schliess, Konstanty Dębicki, Hipolit Koniar, Karol Adelstein
dozorca stolarni i modelarni w Białogonie – Wilhelm Lempe

Oddział budowli

zawiadowcy w Nietulisku – Jan Knake, Jan Wąsikiewicz
kontroler budowy – Jan Rychter
inżynier drogowy – Józef Skalski
konduktorowie – Andrzej Jaquinot, Szymon Bajtel

Oddział ekonomiczny

zawiadowca cegielni i wapielni – Gottlieb (Bogumił) Koehler
zawiadowca pańszczyzn – Józef Szóstkiewicz
zawiadowca pomocnik – Ksawery Bromirski

Kontrola skarbowa

kontrolerzy – Jan Lipski, Stanisław Rzewnicki, Karol Englert, Józef Kieszkowski

Okręg Zachodni

Służba ogólna – Dąbrowa

naczelnik górniczy – Heinrich (Henryk) Georg (Jerzy) Schumann (Szuman)
pomocnik naczelnika – Karol Groer
zawiadowca budowli – Felicjan Frankowski
inżynier machin – Aleksander Watson
referent – Karol Schliess
rachmistrze – Józef Zettelman, Karol Malcharek
sekretarz – Tomasz Dziedzicowski
kasjer – Walerian Kentrzyński
kontroler – Jan Gdesz
magazynierzy – Stanisław Daszewski, Pantaleon Głębocki
lekarze – Piotr Kostecki, Józef Franciszek Kleszczowski

Służba szczegółowa

Oddział kopalń

naczelnik – Józef Cieszkowski
inżynier górniczy – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel
pomocnik inżyniera – Ludwik Skupiński
zawiadowcy kopalń – Waclaw Borowski, Franciszek Łabęcki
nadsztygarzy – Franciszek Frydrych, Lebrecht Lange, Józef Brykner
sztygar – Wilhelm Schwabe (Szwabe)

Oddział hut

naczelný zawiadowca hut cynkowych – Tomasz Samczyński
naczelný zawiadowca w Pankach – Tomasz Szwejkowski
zawiadowca w Blachowni – zawiadowca hut – Johann Carl (Karol) Heinrich (Henryk) Kaden
zawiadowca w Niwce i Hucie Bankowej – Ignacy Liszka
zawiadowca w Sławkowie – Franciszek Mirewicz
zawiadowcy hut cynkowych – Juliusz Gutt, Walenty Wesołowski
hutnistrze – Stanisław Gąsiorowski, Ignacy Rykowski, Edward Moll, Jacek Grabara

Oddział budowli

inżynier dróg – Antoni Bogdański
 konduktor – Ignacy Świętochowski
 kontroler pańszczyzn – Józef Chachulski

Kontrola skarbowa

kontrolerzy – Jan Piątkiewicz, Jan Markowski, Urban Mikulski

Administracja fabryk żelaznych rządowych

administrator – Maurycy Koniar
 naczelnik biura – Ferdynand Beyer
 naczelnik techniczny – Karol Fritsche

Oddział Ogólny:

referent – Jan Gadomski
 sekretarz – Antoni Dawidowicz

Oddział rachunkowy:

referent – Ernest Piechaczek
 kontroler – Stanisław Rau
 rachmistrz – Stanisław Maciejowski

Skład główny żelaza:

zawiadowca składu – Emanuel Bruhl
 kontroler skarbowy – Józef Rauer

1845**Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu**

dyrektor główny prezydujący – tajny radca – Roman Fuhrman

Wydział Górnictwa

dyrektor Wydziału – płk artyl. Ilja (Eljasz) Schenchine (Szenszin, Szenszyn)

Członkowie Wydziału:

naczelnik sekcji technicznej – Georg (Jerzy) Gottlieb (Bogumił) Pusch
 naczelnik sekcji administracyjnej – Józef Olszewski
 naczelnik Sekcji Budownictwa – Maksymilian Strasz
 naczelnik sekcji rachunkowej – Jan Gliński

Służba ogólna:

naczelnik kancelarii – Antoni Barciński
 urzędnik do szczególnych poruczeń – Laurenty Ignacy Siemiątkowski
 adiunkt – Feliks Olszewski
 lekarz górniczy – Jan Kulesza

Sekcja administracyjna:

naczelnik Oddziału – Józef Olszewski
 referent starszy – Benedykt Zamościcki
 sekretarz kl. 1 – Józef Szymański
 sekretarz kl. 2 – Ignacy Rzepecki
 sekretarz kl. 3 – Jan Pułjanowski
 adiunkt – Teofil Koenig

Sekcja techniczna:

naczelnik – Georg (Jerzy) Gottlieb (Bogumił) Pusch
 referent – Hieronim Łabecki

sekretarz kl. 1 – Aleksander Szmidecki
adiunkt – Feliks Cochet
podrachmistrz – Jan Kurzewski
rysownik kl. 1 – Marceli Lempe
rysownik kl. 2 – Julian Bielanowski

Sekcja budownicza:

naczelnik – Maksymilian Strasz
inżynier budowli i machin – vacat
sekretarz kl. 1 – Henryk Markowski
sekretarz kl. 2 – Tomasz Dybowski
rachmistrz kl. 1 – Józef Zacharyaszewicz
rachmistrz kl. 2 – Stanisław Sasaki
rysownik kl. 1 – Ignacy Gierszyński
rysownik kl. 2 – Józef Dietrich

Sekcja rachunkowa:

naczelnik – Jan Gliński
kontroler naczelny – Karol Szerner
buchalter naczelny – Wacław Fanta
referent – Adam Piotrowski
buchalterzy – Karol Zandt, Ignacy Ławicki, Feliks Zgorzelski, Ignacy Wiernek, Jan Szydłowski
rachmistrze – Adam Wołowski, Konstanty Kozarski, Aleksander Jasiński, Henryk Linowski
adiunkci – Maurycy Koppenstetter, Józef Appel

Kancelaria:

naczelnik kancelarii – Antoni Barciński
archiwista – Jakub Fiok
adiunkt kancelarii – Urban Mikulski
ekspedytor – Ksawery Kuskowski
dziennikarz – Jan Turowski
adiunkt archiwum – Michał Fiok

Zakłady górnicze:

Okręg Wschodni

Służba ogólna – Suchedniów

naczelnik górniczy – Łukasz Florentyn Reklewski
pomocnik naczelnika – Karol Groer
zawiadowca – Gottlieb (Bogumił) Koehler
zawiadowca budowli – Ernest Schmidt
pomocnik zawiadowcy budowli – Jakub Kwiecień
inżynier machin – Leopold Eichhorn
rachmistrze – Piotr Wosiński, Józef Barzykowski
sekretarze – Waldemar Tutakiewicz, Walenty Nowakowski
kasjer – Franciszek Adamski
płatnik – Stanisław Walewski
magazynier Okręgu – Karol Weygelt (Wejgelt, Waygielt)
magazynier w Nietulisku – Adam Waligórski
lekarze górniczy – Leon Woźniakowski, Józef Franciszek Kleszczowski, Krupski Wincenty

Służba szczegółowa*Oddział kopalń*

naczelnik – Michał Kossecki

inżynier górniczy – Walery Nalepiński, Paweł Skurski

nadsztygarzy – Franciszek Schliess, Bogumił Grunert, Teodor Borowski, Walery Zbróg, Feliks Jezierski

Oddział lasów i węglarstwa

zawiadowcy – August Hirsch, Stanisław Żychowicz, Gabryel Dunin

Oddział hut

zawiadowca naczelny w Samsonowie – Wincenty Czernichowski

zawiadowca naczelny w Białogonie – Wiliam Preacher

dozorca stolarni i modelarni w Białogonie – Wilhelm Lempe

zawiadowca naczelny w Mostkach i Parszowie – Wincenty Klimkiewicz

zawiadowca naczelny w Michałowie i Brodach – Henryk Roze (Rose)

zawiadowca naczelny w Starachowicach – Jan Łęcki

zawiadowca pieca w Rejowie – Bonawentura Kłokocki

zawiadowca pudlingarni w Sielpi – Kazimierz Kłokocki

zawiadowca warsztatów ręcznych – Bonawentura Chłebowski

mechanik w Nietulisku – John Crow

hutnistrze – Józef Furnalski, Sylwester Wojcicki, Józefat Dębski, Mikołaj Zbroja, Franciszek Hełczyński, Henryk Schliess, Konstanty Dębicki

Oddział budowli

zawiadowcy w Nietulisku – Jan Knake, Jan Wąsikiewicz

kontroler budowy – Jan Rychter

inżynier drogowy – Józef Skalski

konduktorowie – Andrzej Jaquinot, Szymon Bajtel

Oddział ekonomiczny

zawiadowca cegielni i wapielni – Gottlieb (Bogumił) Koehler

zawiadowca ekonomiczny – Józef Szóstkiewicz

zawiadowca pomocnik – Adam Kluskiewicz

Kontrola skarbowa

kontrolerzy – Jan Lipski, Stanisław Rzewnicki, Karol Englert

Okręg Zachodni**Służba ogólna – Dąbrowa**

naczelnik górniczy – Aleksander Pollini

pomocnik naczelnika – Władysław Trzetrzewiński

zawiadowca budowli – Jan Strahler (Sztraler)

inżynier machin – Aleksander Watson

referent – Karol Schliess

rachmistrze – Józef Zettelmann, Karol Malcharek

sekretarz – Tomasz Dziedzicowski

kasjer – Walerian Kentrzyński

kontroler – Jan Gdesz

magazynierzy – Stanisław Daszewski, Pantaleon Głębocki

lekarze – Piotr Kostecki, Saladyn Ramlau

Służba szczegółowa*Oddział kopalń*

naczelnik – Józef Cieszkowski
inżynier górniczy – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel
pomocnik inżyniera – Ludwik Skupiński
zawiadowcy kopalń – Wacław Borowski, Franciszek Łabęcki
nadsztygarzy – Franciszek Frydrych, Lebrecht Lange, Józef Brykner
sztygar – Wilhelm Schwabe (Szwabe)

Oddział hut

naczelný zawiadowca hut cynkowych – Tomasz Samczyński
naczelný zawiadowca w Pankach – Tomasz Szwejkowski
zawiadowca w Błachowni – zawiadowca hut – Johann Carl (Karol) Heinrich (Henryk) Kaden
zawiadowca w Niwce i Hucie Bankowej – Ignacy Liszka
zawiadowca w Sławkowie – Franciszek Mirewicz
zawiadowcy hut cynkowych – Juliusz Gutt, Walenty Wesołowski
hutnistrze – Stanisław Gąsiorowski, Ignacy Rykowski, Edward Moll, Jacek Grabara

Oddział budowli

inżynier dróg – Antoni Bogdański
konduktor – Ignacy Świętochowski
kontroler pańszczyzn – Józef Chachulski

Kontrola skarbowa

kontroler – Jan Piątkiewicz, Jan Markowski

Administracja fabryk żelaznych rządowych

administrator – Maurycy Koniar
naczelnik biura – Ferdynand Beyer
naczelnik techniczny – Karol Fritsche

Oddział ogólny:

referent – Jan Gadomski
sekretarz – Antoni Dawidowicz

Oddział rachunkowy:

referent – Ernest Piechaczek
kontroler – Stanisław Rau
rachmistrze – Stanisław Maciejowski

Skład główny żelaza:

zawiadowca składu – Emanuel Bruhl
kontroler Skarbowy – Józef Rauer

1846**Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu**

dyrektor główny prezydujący – tajny radca – Józef Morawski

Wydział Górnictwa

dyrektor Wydziału – płk artyl. Ilja (Eljasz) Schenchine (Szenszin, Szenszyn)

Członkowie Wydziału:

naczelnik sekcji technicznej – Georg (Jerzy) Gottlieb (Bogumił) Pusch
naczelnik sekcji administracyjnej – Józef Olszewski
naczelnik sekcji budowli – Maksymilian Strasz

naczelnik sekcji rachunkowej – Jan Gliński

Slużba ogólna:

naczelnik kancelarii – Antoni Barciński

urzędnik do szczególnych poruczeń – Ignacy Laurenty Siemiątkowski

adiunkt – Feliks Olszewski

lekarz górnicy – Jan Kulesza

Sekcja administracyjna:

naczelnik Oddziału – Józef Olszewski

sekretarze – Józef Szymański, Ignacy Rzepecki

adiunkt – Teofil Koenig

Sekcja techniczna:

naczelnik – Georg (Jerzy) Gottlieb (Bogumił) Pusch

referent – Hieronim Łabecki

sekretarz – Aleksander Szmidecki

adiunkt – Feliks Cochet

podrachmistrz – Jan Kurzewski

rysownicy – Marcelli Lempe, Józef Lessel

Sekcja budownicza:

naczelnik – Maksymilian Strasz

inżynier budowli i machin – Konstanty Rudzki

sekretarze – Henryk Markowski, Tomasz Dybowski

rachmistrze – Józef Zacharyaszewicz, Stanisław Sasaki

rysownicy – Ignacy Gierszyński, Józef Dietrich

Sekcja rachunkowa:

naczelnik – Jan Gliński

kontroler naczelny – Karol Szerner

buchalter naczelny – Wacław Fanta

referent – Adam Piotrowski

buchalterzy – Karol Zandt, Ignacy Ławicki, Ignacy Wiernek, Jan Szydłowski, Aleksander Jasiński

rachmistrze – Konstanty Kozarski, Henryk Linowski

adiunkci – Maurycy Koppenstetter, Józef Appel

Kancelaria:

naczelnik kancelarii – Antoni Barciński

archiwista – Jakub Fiok

pomocnik naczelnika kancelarii – Józef Kruszyński

adiunkt kancelarii – Urban Mikulski

ekspedytor – Ksawery Kieszkowski

dziennikarz – Jan Piątkiewicz

adiunkt archiwum – Michał Fiok

Skład główny żelaza w Warszawie:

naczelny zawiadowca – Benedykt Zamościcki

kontroler – Stanisław Rau

magazynier – Andrzej Fetter

podmagazynierzy – Karol Hoppe, Antoni Liszka

Zakłady górnicze:**Okręg Wschodni****Służba ogólna – Suchedniów**

naczelnik górniczy – Łukasz Florentyn Reklewski

pomocnik naczelnika – Władysław Trzetrzeviński

zawiadowca budowlu – Ernest Schmidt

pomocnik zawiadowcy budowlu – Jakub Kwiecień

rachmistrze – Piotr Wosiński, Józef Barzykowski

sekretarze – Waldemar Tutakiewicz, Walenty Nowakowski

kasjer – Franciszek Adamski

kontroler – Tomasz Kański

płatnik – Stanisław Walewski

magazynier okręgu – Karol Weygelt (Wejgelt, Waygielt)

lekarze górniczy – Leon Woźniakowski, Józef Franciszek Kleszczowski, Wincenty Krupski

Służba szczegółowa*Oddział kopalń*

naczelný zawiadowca – Michał Kossecki

inżynier kopalń – Walery Nalepiński

zawiadowcy kopalń – Franciszek Schliess (Suchedniów), Bogumił Kohler (Samsonów)

nadsztygarzy – Bogumił Grunert, Franciszek Sztencel

Oddział lasów i węglarstwa

zawiadowcy – August Hirsch, Stanisław Żychowicz

Oddział hut

zawiadowca naczelný w Samsonowie – Wincenty Czernichowski

zawiadowca naczelný w Michałowie i Brodach – Henryk Roze (Rose)

zawiadowca w Białogonie – Bonawentura Chlebowski

dozorca stolarni i modelarni w Białogonie – Wilhelm Lempe

zawiadowca w Mostkach i Parszowie – Wincenty Klimkiewicz

zawiadowca w Starachowicach – Jan Łęcki

zawiadowca w Rejowie – Bonawentura Kłokocki

zawiadowca w Sielpi – Kazimierz Kłokocki

zawiadowca w Nietulisku – Karol Knahke

mechanik w Nietulisku – John Crow

hutnistrze – Józef Fumalski, Józefat Dębski, Sylwester Wojcicki, Mikołaj Zbroja, Franciszek Hełczyński, Henryk Schliess, Erazm Kubeszewski

Okręg Zachodni**Służba ogólna – Dąbrowa**

naczelnik zakładów górniczych – Aleksander Pollini

pomocnik naczelnika – Karol Groer

naczelný zawiadowca budowlu – Jan Strahler (Sztraler)

inżynier machin – Aleksander Watson

mechanik – James de Bloxig

rachmistrze – Józef Zettelmann, Karol Malcharek, Ignacy Jaszewski

referent – Karol Schliess

sekretarz – Tomasz Dziedzicowski

kasjer – Feliks Zagorzelski

kontroler – Jan Gdesz

kasjer w Pankach – Antoni Czapieryński

magazynierzy – Stanisław Daszewski (w Okręgu), Pantaleon Głębocki (w Pankach)

lekarze – Piotr Kostecki, Saladyn Ramlau

Slużba szczególowa

Oddział kopalń

naczelnik – Józef Cieszkowski

inżynier górniczy – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel

pomocnik inżyniera – Ludwik Skupiński

zawiadowcy kopalń – Wacław Borowski, Franciszek Łabęcki

nadsztygarzy – Franciszek Frydrych, Józef Bruckner

szytgar – Wilhelm Schwabe (Szwabe)

Oddział hut

naczelný zawiadowca hut cynkowych – Tomasz Samczyński

naczelný zawiadowca w Pankach – Tomasz Szejkowski

zawiadowca w Hucie Bankowej – Tomasz Mieszkowski

zawiadowca w Niwce – Ignacy Liszka

zawiadowca w Blachowni – Antoni Babski

zawiadowca w Sławkowie – Franciszek Mirowicz

zawiadowca w Dąbrowie – Juliusz Gutt

zawiadowca pod Będzinem – Walenty Wesołowski

hut mistrz emalier – Edward Moll

hut mistrze – Stanisław Gasiorowski, Ignacy Rykowski, Aureli Borowski, Wilhelm Calliger, Józef Trzciniński

1847

Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu

dyrektor główny prezydujący – tajny radca – Józef Morawski

Wydział Górnictwa

dyrektor Wydziału – płk artyl. Ilja (Eljasz) Schenchine (Szenszin, Szenszyn)

Członkowie Wydziału:

naczelnik sekcji technicznej – vacat

naczelnik sekcji administracyjnej – Józef Olszewski

naczelnik sekcji budowlanej – Maksymilian Strasz

naczelnik sekcji rachunkowej – Jan Gliński

Slużba ogólna:

naczelnik kancelarii – Ignacy Laurenty Siemiątkowski

adiunkt – Feliks Olszewski

pomocnik naczelnika kancelarii, sekretarz generalny – Józef Kruszyński

nadlekarz górniczy – Jan Kulesza

Sekcja administracyjna:

naczelnik Oddziału – Józef Olszewski

sekretarze – Józef Szymański, Ignacy Rzepecki

adiunkt – Teofil Koenig

Sekcja techniczna:

naczelnik – vacat

referent – Hieronim Łabecki
sekretarz – Aleksander Szmidecki
adiunkt – Feliks Cochet
podrachmistrz – Jan Kurzewski
rysownicy – Marcei Lempe, Józef Lessel

Sekcja budownicza:

naczelnik – Maksymilian Strasz
sekretarz – Henryk Markowski, Tomasz Dybowski
rachmistrze – Józef Zacharyaszewicz, Stanisław Sasaki
rysownicy – Ignacy Gierszyński, Józef Dietrich

Sekcja rachunkowa:

naczelnik – Jan Gliński
kontroler naczelny – Karol Szerner
buchalter naczelny – Wacław Fanta
referent – Adam Piotrowski
buchalterzy – Karol Zandt, Ignacy Ławicki, Ignacy Wiernek, Jan Szydłowski, Aleksander Jasiński
rachmistrze – Konstanty Kozarski, Henryk Linowski
adiunkci – Maurycy Koppenstetter, Józef Appel, Józef Świdorski

Kancelaria:

naczelnik kancelarii – Ignacy Laurenty Siemiątkowski
archiwista – Jakub Fiok
adiunkt kancelarii – Urban Mikulski
ekspedytor – Ksawery Kieszkowski
dziennikarz – Jan Piątkiewicz
adiunkt archiwum – Michał Fiok

Skład główny żelaza w Warszawie:

naczelný zawiadowca – Benedykt Zamościcki
kontroler – Stanisław Rau
magazynier – Andrzej Fetter
podmagazynierzy – Karol Hoppe, Antoni Liszka

Zakłady górnicze:

Okręg Wschodni

Slużba ogólna – Suchedniów

naczelnik górniczy – Łukasz Florentyn Reklewski
pomocnik naczelnika – Władysław Trzetrzewiński
naczelný zawiadowca budowli – Jan Strahler (Sztraler)
zawiadowca techniczny – Karol Adelstein
inżynier machin – Józef Szopiński
starszy konduktor – Szymon Bejtel
konduktor – Andrzej Jaquinot
rachmistrze – Piotr Wosiński, Józef Barzykowski
sekretarze – Waldemar Tutakiewicz, Walenty Nowakowski
kasjer – Franciszek Adamski
kontroler kasy – Tomasz Kański
kontroler – Jan Rejchert
magazynierzy okręgu – Karol Weygelt (Wejgelt, Waygielt), Adam Waligórski

lekarze górniczy – Leon Woźniakowski, Józef Franciszek Kleszczowski, Wincenty Krupski

Służba szczegółowa

Oddział kopalń

naczelnny zawiadowca – Walery Nalepiński

inżynier górniczy – Edward Czarkowski

zawiadowca ekonomii – Józef Szóstkiewicz

pomocnik zawiadowcy ekonomii – Adam Kłuskiewicz

zawiadowcy kopalń – Franciszek Schliess (Suchedniów), Bogumił Kohler (Samsonów)

nadsztygar – Bogumił Grunert

Oddział lasów i węglarstwa

zawiadowcy – August Hirsch, Stanisław Żychowicz, Antoni Muller

Oddział hut

naczelni zawiadowcy – Wincenty Czernichowski, Henryk Roze (Rose), Bonawentura Chlebowski

zawiadowcy – Jan Łęcki, Bonawentura Kłokocki, Kazimierz Kłokocki, Karol Knahke, Wincenty

Klimkiewicz

mechanik w Nietulisku – John Crow

hutnictwa – Józef Trzcński, Józef Fornalski, Sylwester Wojcicki, Mikołaj Zbroja, Franciszek

Hełczyński, Erazm Kubeszewski

dozorca stolarni i modelarni w Białogonie – Wilhelm Lempé

Okręg Zachodni

Służba ogólna – Dąbrowa

naczelnik zakładów górniczych – Aleksander Pollini

pomocnik naczelnika – Karol Groer

zawiadowca budowlı – Ernest Schmiedt

inżynier machin -- Konstanty Rudzki

pomocnik zawiadowcy – Jakub Kwiecień

werkmajstry – Jan de Bloxig, Frangott Hoenig

rachmistrze – Józef Zettelmann, Karol Malcharek, Ignacy Jaszewski, Apolinary Tyszka

referent – Karol Schliess

sekretarz – Tomasz Dziedzicowski

kasjer okręgu – Feliks Zagorzelski

kontroler – Jan Gdesz

kasjer w Pankach – Antoni Czapieryński

magazynierzy – Stanisław Daszewski (w Okręgu), Panteleon Głębocki, Mikołaj Latzko (w Pankach)

lekarze – Piotr Kostecki, Saladyn Ramlau

Służba szczegółowa

Oddział kopalń

naczelnik – Józef Cieszkowski

inżynier górniczy – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel

pomocnik inżyniera – Ludwik Skupiński

zawiadowcy kopalń – Wacław Borowski, Franciszek Łabecki, Feliks Jezierski

nadsztygarzy – Franciszek Frydrych, Józef Bruckner, Leon Sadowski, Szymon Ziembliński

szytgar – Wilhelm Schwabe (Szwabe)

Oddział hut

naczelnny zawiadowca – Tomasz Samczyński, Tomasz Szejkowski

zawiadowcy – Tomasz Mieszkowski, Ignacy Liszka, Antoni Babski (pełniący obowiązki emaliera), Franciszek Mirowicz, Juliusz Gutt, Walenty Wesołowski
hutnistrze – Stanisław Gasiorowski, Ignacy Rykowski, Józefat Dębski, Wilhelm Calliger

1848

Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu

dyrektor główny prezydujący – tajny radca – Józef Morawski

Wydział Górnictwa

dyrektor Wydziału – płk artyl. Ilja (Eljasz) Schenchine (Szenszin, Szenszyn)

Członkowie Wydziału:

naczelnik sekcji technicznej – vacat
naczelnik sekcji administracyjnej – Józef Olszewski
naczelnik sekcji budowlanej – Maksymilian Strasz
naczelnik sekcji rachunkowej – Jan Gliński

Służba ogólna:

naczelnik kancelarii – Ignacy Laurenty Siemiątkowski
pomocnik naczelnika kancelarii – Józef Kruszyński
adiunkt – Feliks Olszewski
archiwista – Jakub Fiok
sekretarz – Józef Sobolewski
adiunkt kancelarii – Urban Mikulski
dziennikarz – Jan Piątkiewicz
ekspedytor – Ksawery Kieszkowski
adiunkt archiwum – Michał Fiok
nadlekarz górniczy – Jan Kulesza

Sekcja administracyjna:

naczelnik oddziału – Józef Olszewski
sekretarze – Józef Szymański, Ignacy Rzepecki
adiunkt – Teofil Koenig

Sekcja techniczna:

naczelnik – vacat
pomocnik naczelnika Sekcji – Hieronim Łabęcki
referent – Aleksander Szmidecki
sekretarz – Feliks Cochet
podrachmistrz – Jan Kuszewski
rysownicy – Marcei Lempe, Józef Lessel

Sekcja budownicza:

naczelnik – Maksymilian Strasz
inżynier budowli i machin – Konstanty Rudzki
sekretarz – Henryk Markowski, Tomasz Dybowski
rachmistrze – Józef Zacharyaszewicz, Stanisław Saski
rysownicy – Ignacy Gierszyński, Józef Dietrich

Sekcja rachunkowa:

naczelnik – Jan Gliński
kontroler naczelny – Karol Szerner
buchalter naczelny – Wacław Fanta

referent – Adam Piotrowski

buchalterzy – Feliks Zgorzelski, Konstanty Kozarski, Ignacy Wiernek, Jan Szydłowski, Aleksander Jasiński

rachmistrze – Henryk Linowski, Maurycy Koppenstetter

kontroler – Józef Appel

pomocnicy buchaltera – Jan Brygiewicz, Michał Domaszewski, Józef Chojnacki

Skład główny żelaza w Warszawie:

naczelný zawiadowca – Benedykt Zamościcki

kontroler – Stanisław Rau

magazynier – Andrzej Fetter

podmagazynierzy – Karol Hoppe, Antoni Liszka, Aleksander Polaczek

Zakłady górnicze:

Okręg Wschodni

Służba ogólna – Suchedniów

naczelnik górniczy – Łukasz Florentyn Reklewski

pomocnik naczelnika – Władysław Trzetrzewiński

zawiadowca budowli – Ernest Schmidt

inżynier machin – Józef Stopiński

pomocnik zawiadowcy budowli – Szymon Bejthel

zawiadowca techniczny budowli – Karol Adelstein

zawiadowca ekonomii budowli – Józef Szóstkiewicz

pomocnik zawiadowcy ekonomii budowli – Adam Kłuskiewicz

rachmistrze – Piotr Wosiński, Józef Barzykowski

sekretarze – Waldemar Tutakiewicz, Walenty Nowakowski

kasjer – Franciszek Adamski

kontroler kasy – Tomasz Kański

kontroler – Jan Rejchert

płatnik – Stanisław Walewski

magazynier okręgu – Karol Weygelt (Wejgelt, Waygielt)

magazynierzy – Adam Waligórski, Franciszek Kostrzewski

lekarze górniczy – Leon Woźniakowski, Józef Franciszek Kleszczowski

Służba szczegółowa

Oddział kopalń

naczelný zawiadowca – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel

inżynier kopalń – Walery Nalepiński

zawiadowca kopalń – Franciszek Schliess

nadsztygarzy – Bogumił Grunert, Franciszek Sztencel

Oddział lasów i węglarstwa

zawiadowcy – August Hirsch, Stanisław Żychowicz, Antoni Muller

Oddział hut

naczelný zawiadowca – Wincenty Czernichowski, Henryk Roze (Rose)

zawiadowcy – Jan Łęcki, Wincenty Klimkiewicz, Kazimierz Kłokocki, Bonawentura Chlebowski,

Tomasz Mieszkowski, Karol Knake, Bonawentura Kłokocki

majster maszyn w Nietulisku – Johann (Jan) Karl (Karol) Rose

mechanik w Nietulisku – John Crow

kontroler – Jan Rejchert

hutnistrze – Mikołaj Zbroja, Józef Fornalski, Sylwester Wojcicki, Franciszek Helczyński, Erazm Kubeszewski

Okręg Zachodni

Służba ogólna – Dąbrowa

naczelnik zakładów górniczych – Aleksander Pollini
pomocnik naczelnika – Karol Groer
naczelný zawiadowca budowli – Jan Strahler (Sztraler)
pomocnik naczelnego zawiadowcy budowli – Jakub Kwiecień
inżynier machin – Konstanty Rudzki
referent – Karol Schliess
rachmistrze – Józef Zettelmann, Karol Malcharek
sekretarz – Tomasz Dziedzicowski
archiwista – Teodor Źarski
podsekretarz – Franciszek Jarzyna
kasjer okręgu – Ignacy Jaszewski
kontroler – Jan Gdesz
kasjer w Pankach – Antoni Czapierzyński
zawiadowca węglarstwa – Stanisław Rzewnicki
magazynierzy – Stanisław Daszewski (w Okręgu), Panteleon Głębocki (w Pankach)
lekarze – Piotr Kostecki, Antoni Ramlau

Służba szczegółowa

Oddział kopalń

naczelnik – Józef Cieszkowski
pomocnik naczelnika i inżynier – Jan Hempel
podinżynier – Ludwik Skupiński
asystent techniczny – Roch Schumann
zawiadowcy kopalń – Wacław Borowski, Feliks Jeziernski
nadsztygarzy – Szymon Ziembliński, Leon Sadowski

Oddział hut

naczelný zawiadowca – Tomasz Samczyński, Tomasz Szwejkowski
zawiadowcy – Antoni Babski (pełniący obowiązki emaliera), Antoni Barański, Ignacy Liszka, Tomasz Mirewicz, Juliusz Gutt, Walenty Wesołowski
hutnistrze – Józefat Dębski, Józef Trzcziński, Stanisław Gąsiorowski, Ignacy Rykowski

1849

Komisja Rządowa Przychodów i Skarbu

dyrektor główný Przewodzący – tajny radca – Józef Morawski

Wydział Górnictwa

dyrektor Wydziału – płk artyl. Ilja (Eljasz) Schenchine (Szenszin, Szenszyn)

Członkowie Wydziału:

naczelnik sekcji technicznej – vacat
naczelnik sekcji administracyjnej – Józef Olszewski
naczelnik sekcji budowli – Maksymilian Strasz
naczelnik sekcji rachunkowej – Jan Gliński

Służba ogólna:

naczelnik kancelarii – Ignacy Laurenty Siemiątkowski
 pomocnik naczelnika kancelarii – Józef Kruszyński
 adiunkt – Feliks Olszewski
 archiwista – Jakub Fiok
 sekretarz – Józef Sobolewski
 dziennikarz – Jan Piątkiewicz
 ekspedytor – Ksawery Kieszkowski
 adiunkt archiwum – Michał Fiok
 nadlekarz górniczy – Jan Kulesza

Sekcja administracyjna:

naczelnik oddziału – Józef Olszewski
 sekretarze – Józef Szymański, Ignacy Rzepecki
 adiunkt – Teofil Koenig

Sekcja techniczna:

p.o. naczelnika sekcji – Hieronim Łabęcki
 referent – Aleksander Szmiński
 sekretarz – Feliks Cochet
 podrachmistrz – Jan Kuszewski
 rysownik – Marceli Lempe

Sekcja budownicza:

naczelnik sekcji – Maksymilian Strasz
 sekretarz – Tomasz Dybowski
 rachmistrz – Stanisław Sasaki
 rysownicy – Ignacy Gierszyński, Józef Dietrich

Sekcja rachunkowa:

pełniący obowiązki naczelnika – Karol Szerner
 buchalter naczelny – Wacław Fanta
 referent – Adam Piotrowski
 buchalterzy – Feliks Zgorzelski, Konstanty Kozarski, Aleksander Jasiński
 rachmistrze – Henryk Linowski, Maurycy Koppenstetter
 kontroler – Józef Appel
 adiunkt – Józef Świdorski
 pomocnicy buchaltera – Antoni Hryniewicz, Adam Piasecki, Jan Brygiewicz, Michał Domaszewski, Józef Chojnacki

Skład główny żelaza w Warszawie:

naczelnik – Benedykt Zamościcki
 kontroler – Stanisław Rau
 magazynier – Andrzej Fetter
 podmagazynierzy – Karol Hoppe, Antoni Liszka, Aleksander Polaczek

Zakłady górnicze:**Okręg Wschodni****Służba ogólna – Suchedniów**

naczelnik zakładów górniczych – Łukasz Florentyn Reklewski
 naczelny zawiadowca budowli – Jan Strahler (Sztraler)
 inżynier machin – Józef Stropiński

pomocnik budowniczego – Szymon Bejthel
rachmistrze – Piotr Wosiński, Józef Barzykowski
sekretarz okręgu – Walenty Nowakowski
kasjer – Franciszek Adamski
kontroler kasy – Tomasz Kański
płatnik – Stanisław Walewski
magazynier okręgu – Karol Weygelt (Wejgelt, Waygielt)
lekarze górniczy – Leon Woźniakowski, Piotr Kostecki

Slużba szczególowa

Oddział kopalń

naczelný zawiadowca – Friedrich (Frydrych, Fryderyk) Krumpel
inżynier kopalń – Walery Nalepiński

Oddział hut

naczelný zawiadowca – Wincenty Czernichowski, Henryk Roze (Rose)
mechanik w Nietulisku – John Crow
zawiadowcy – Jan Łęcki, Wincenty Klimkiewicz, Kazimierz Kłokocki, Bonawentura Chlebowski,
Tomasz Mieszkowski, Bonawentura Kłokocki

Oddział lasów i węglarstwa

zawiadowcy – August Hirsch, Alfons Borkowski

Zakład machin w Białogonie

naczelnik – Mikołaj Smirnow
hutmistrz – Ignacy Zawadzki
rachmistrz – Konstanty Suhecki
kasjer – Teofil Smoliński
magazynier – Teofil Bobrowski
rysownik – Tymoteusz Ryklewski

Fabryki Chlewiskie

naczelný zawiadowca – Karol Adelstein
hutmistrz – Konstanty Dębicki
nadsztygar – Julian Bogucki

Zakłady Dąbrowskie

Slużba ogólna – Dąbrowa

naczelnik zakładów górniczych – Aleksander Pollini
zawiadowcy budowli – Ernest Schmidt
pomocnik zawiadowcy budowli – Jakub Kwiecień
inżynier machin – Konstanty Rudzki
rachmistrz – Józef Zettelmann
zawiadowca ekonomii – Karol Schliess
sekretarz – Tomasz Dziedzicowski
archiwista – Teodor Źarski
kasjer okręgu – Ignacy Jaszewski
kontroler kasy – Jan Gdesz
magazynier – Mikołaj Kutzko
lekarz górniczy – Franciszek Kleszczowski

Służba szczegółowa*Oddział kopalń*

naczelnik – Józef Cieszkowski

pomocnik naczelnika i inżynier – Jan Hempel

pomocnik inżyniera – Ludwik Skupiński

zawiadowca – Wacław Borowski

nadsztygarzy – Szymon Ziembliński, Andrzej Długoszewski

Oddział hut

zawiadowcy – Andrzej Barański, Ignacy Liszka, Franciszek Mirewicz

Zakłady Pankowskie**Służba ogólna – Panki**

naczelnik zakładów – Tomasz Szwejkowski

kasjer – Antoni Czapieryński

magazynier – Pantaleon Głębocki

lekarz górniczy – Saladyn Ramlau

Służba szczegółowa

zawiadowca hut – Antoni Babski

hutmistrze – Józefat Dębski, Józef Trzcński, Sylwester Wojcicki

zawiadowca kopalń – Feliks Jezierski

zawiadowca węglarstwa – Stanisław Rzewnicki

PRZYPISY

- ¹ Niektóre zagadnienia organizacji górnictwa i hutnictwa Królestwa Polskiego do 1830 r. przedstawiła Gašiorowska N., 1922: *Górnictwo i hutnictwo w Królestwie Polskiem 1815–1830*. Bibl. Wyż. Szkoły Handl., Warszawa, Wyd. Gebethner i Wolff, Warszawa, 1–592 i Szczepański J., 1997: *Modernizacja górnictwa i hutnictwa w Królestwie Polskim w I połowie XIX wieku. Rola specjalistów niemieckich i brytyjskich*. Wyż. Szkoła Pedagog., Kielce, 1–294. Należy zaznaczyć, że tylko nieliczne opracowania mogą stanowić podstawę do analiz i studiów – por. Bukowiecki S., 1912: *Naczelne zasady górniczego prawa cywilnego na ziemiach polskich w przeszłości i teraźniejszości*. [w:] „Pam. II Zjazdu Pol. Górn. i Hut., we Lwowie w roku 1910”. Zw. Górn. i Hut. Pol., Kraków, 182–221, a także Jaros J., 1968: *Organizacja administracji górniczej w Królestwie Polskim (1815–1918)*. „Stud. z Dziejów Górn. i Hutn.”. 12, 116–139; Jaros J., 1970: *Własność górnicza na ziemiach polskich w XVIII i XIX wieku*. „Wiad. Górn.”. 10, 303–305 oraz Wójcik Z., 1997: *Studia z dziejów rozpoznania bogactw mineralnych regionu świętokrzyskiego*. Tow. Przyj. Górn., Hut. i Przem. Staropol., Kielce, 1–21.
- ² W nazewnictwie zgodnym z propozycją przedstawioną w opracowaniu: Kleczkowski A. S., 1994: *Stan badań nad dziejami Akademii Górniczej (Szkoły Akademicko-Górnicznej) i Głównej Dyrekcji Górniczej w Kielcach*. „Kwart. Hist. Nauki i Techn.”. 1, 61–70; tenże, 1995: *Staszic i Akademia Górnicza w Kielcach. Nowe spojrzenie*. [w:] „Stanisław Staszic”. Mater. Sesji Staszycowskiej, 19–20 X 1995, Piła, Muz. Stanisława Staszica, Piła, 113–124.
- ³ *Ustawa konstytucyjna Królestwa Polskiego*, art. 26. „Dziennik Praw Królestwa Polskiego”. I, 14.
- ⁴ Tamże, III, 152. Pozwolenie to obowiązywało aż do wprowadzenia w dniu 28 VI 1870 r. postanowienia o poszukiwaniach i nadaniach górniczych w guberniach Królestwa Polskiego,

które było uzupełnione dodatkowymi przepisami z dnia 10 V 1873 r. Postanowienie to oddziało własność górniczą od własności powierzchni ziemi, wprowadzając jednocześnie obowiązek uzyskiwania nadań górniczych na eksploatację kopalni. Por. *O poszukiwaniach górniczych i wydzieleniu przestrzeni górniczego wydobywania ciał kopalnych*. „Dziennik Praw Królestwa Polskiego”. LXX, 327.

- ⁵ Por. Bukowiecki S. 1912: *Naczelne zasady górniczego prawa...*, Jaros J., 1968: *Organizacja administracji górniczej*.
- ⁶ Jak podaje Szczepański J., 1997: *Modernizacja górnictwa...*, 219–220, Johann (Jan) Erenhold Ullmann (Ulman) był jednym z głównych organizatorów polskiego górnictwa. Nie znamy jego daty urodzenia. Pochodził z Saksonii. Ukończył Akademię Górniczą we Freibergu saskim i był uczniem A. G. Wernera. W Saksonii pracował w górnictwie, jako radca górniczy, a do Polski przybył w celu organizacji górnictwa. Początkowo pracował w Komisji do Organizacji Min Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, następnie w Tymczasowej Dyrekcji Krakowskiej (po 1807 r.). W 1814 r. został dyrektorem górniczym Departamentu Krakowskiego. Następnie, już w 1816 r., mianowano go dyrektorem Głównej Dyrekcji Górniczej w Kielcach (nosił tytuł: Oberberghauptman). Jak stwierdza Szczepański J., tamże, 220: „Wszystko wskazuje na to, że to Ullmannowi wyznaczył Staszic główną rolę w realizacji swych zamierzeń i planów”. W 1826 r. został zwolniony ze stanowiska dyrektora górnictwa i przeszedł na emeryturę, a zmarł, prawdopodobnie w 1834 r.
- ⁷ * Raport J. Ullmanna [w:] Zalewski R., 1970: *Węglokopy w Zagłębiu Dąbrowskim*. „Wiad. Górn.”. 4, 122, podaje: „Właściciele ziemi [...] w wielu miejscach bez pozwolenia zaciągnętego kopalnie węgla kamiennego otwierają [...] nie zastanawiając się atoli nad rozpoczęciem roboty i nie przywołując do tego w sztuce biegłych, uwodzą się tylko chciwością zysku momentalnego i opuszczają korzyści do lat setnych przywiązane, wydobywając jedynie, co z łatwością im przyjdzie i psując regularność położenia przez zakopywanie darów natury, bez względu na skutki; tak dla nich samych, jako też dla skarbu publicznego szkodliwe i prawom górniczym przeciwne. [...] Zdaniem Głównej Dyrekcji Górniczej jest [...] nim prawo górnicze wydane zostanie, postanowione będzie: 1. iż żaden właściciel kopalni inaczej jak podług zasad górniczych nie będzie mógł tychże używać, 2. iż z powodu tego kopalnie prywatne pod dozorem Głównej Dyrekcji Górniczej i dozorstw górniczych poblizszych zostawać i za osiągnięciem tylko zezwoleniem Rządu otwierane będą, 3. iż urzędnicy, do zawiadowywania tychże kopalni ustanowieni, zaprzysiężeni być i rachunki do przejrzenia rządowi złożyć powinni, 4. iż właściciele kopalni plody kopalnicze nie inaczej jak podług taksy przez Rząd przepisanej sprzedawać zesłanym na rewizję ich kopalni kasie głównej górniczej pewne procenty z produkcji [...] płacić zobowiązani będą”.
- ⁸ Wspomina o tym Gąsiorowska N., 1922: *Górnictwo i hutnictwo...*, 73.
- ⁹ *O ustanowieniu głównej dyrekcji i szkoły górniczej w [mieście] Kielcach*, „Dziennik Praw Królestwa Polskiego”. I, 169. Pierwszym dyrektorem był Jan Ullmann, pracujący już w czasach Księstwa Warszawskiego w urzędzie górniczym w Krakowie. Względy oszczędnościowe zdecydowały o „unii personalnej” w tych instytucjach. Por. Szczepański J. 1997: *Modernizacja górnictwa...*, 1997 oraz Wójcik Z., 1999: *Stanisław Staszic. Organizator nauki i gospodarki*. Stow. Wych. AGH, Kraków, 1–220.
- ¹⁰ Por. przypis 2.
- ¹¹ W 1831 r. formalnie zamknięto wszystkie szkoły wyższe w Królestwie Polskim. Por. Miąso J., 1966: *Szkolnictwo zawodowe w Królestwie Polskim w latach 1815–1915*. Zakł. Narod. im. Ossolińskich, Wyd. PAN, Wrocław, 1–324, a także Rybicka I., 1975: *Kształcenie zawodowe w górnictwie i hutnictwie Królestwa Polskiego w XIX wieku*. Zesz. nauk. AGH, 469, Górn. 64, 1–120, a przede wszystkim opracowania Kleczkowski A. S., 1994: *Stan badań nad dziejami...*, tenże, 1995: *Staszic i Akademia...*

- ¹² Por. Szczepański J., 1997: *Poglądy Staszica na modernizację górnictwa i hutnictwa*. [w:] „Stanisław Staszic”. *Mater. Sesji Staszicowskiej, 19–20 X 1995, Piła*, Muz. Stanisława Staszica, Piła, 141–154, gdzie podaje, że Saksonia posiada najlepszą i najslawniejszą szkołę i odpowiednio wykształconą kadre, która może się zaangażować do pracy w Królestwie Polskim.
- ¹³ *O ustanowieniu korpusu górniczego*, „Dziennik Praw Królestwa Polskiego”. III, 188 oraz Gąsiorowska N., 1922: *Górnictwo i hutnictwo...*, 66: „Gdy Opatrzność rozmaitymi minerałami ziemię naszego Królestwa Polskiego zbogaciła, chcąc wydobywanie onych, wznieść i zachęcić talenty poświęcających się tym trudnym pracom oraz w nich wzbudzić tego ducha jedności, za pomocą którego owoce ich nauk i doświadczenie wzajemnie dla nich pożytecznymi by się stały”. Por. także Łukasiewicz W. 1966: *Korpus Górniczy w Okręgu Zachodnim*. [w:] Kula W. (red.): *Spoleczeństwo Królestwa Polskiego. Studia o uwarstwieniu i ruchliwości społecznej*. 2. PWN, Warszawa, 7–110.
- ¹⁴ Por. Archiwum Państwowe w Katowicach, AGD – Archiwum Górnicze Dąbrowy [Górnicej] – AGD sygn. 2852, 2865; a także Majewski S., 1939: *Rzut oka na historię rozwoju prawa i administracji górniczej w Polsce do powstania 1830 r.* [w:] „Kalendarz Górniczo-Hutniczy”. Chrześcijańska Druk. „Nakładowa”, Będzin, 1–14; Łukaszewicz W., 1966: *Korpus Górniczy...*, Bieniarzówna J., 1977: *Kadra techniczna w przemyśle Królestwa Polskiego*. [w:] Pawłowska-Pietrzak I. (red.), *Gospodarka przemysłowa i początki cywilizacji technicznej w rolniczych krajach Europy. Studia i materiały*. Zakł. Narod. im. Ossolińskich – Wyd., Wrocław, 271–294.
- ¹⁵ Archiwum Państwowe w Katowicach, AGD – Archiwum Górnicze Dąbrowy [Górnicej] – AGD sygn. 363, 364, 365, 366, 367, 368, 376, 378, 766, 5248.
- ¹⁶ Por. Przesmycki P., 1927: *Historia rozwoju Dąbrowy Górniczej*. „Prz. Górn.-Hutn.”. 10, 298–303; 11, 336–341, który przedstawił między innymi bardzo interesujący opis uroczystości w dniu św. Barbary, patronki górników (4 XII).
- ¹⁷ Pazdur J., 1961: *Organizacja i polityka górnicza (1772 do 1918 r.)*. [w:] Pazdur J., (red.): *Zarys dziejów górnictwa na ziemiach polskich*. 2, Wyd. Górn.-Hutn., Katowice, 17–38.
- ¹⁸ Ze względu na duże trudności interpretacyjne, w ustaleniu list osobowych, przedstawione zestawienie to zostało opracowane do 1849 r. O kłopotach i trudnościach związanych z brakiem monografii ustroju władz górniczych wspominał Wójcik Z., 1997: *Studia z dziejów rozpoznania...*, (Szkic: *Wschodni Okręg Górniczy Królestwa Polskiego, jego organizacja i specyfika*). Należy stwierdzić, że słowa autora, 68: „W rezultacie do dziś praktycznie nie znamy wszystkich naczelników Wschodniego Okręgu Górniczego”, powinny zostać rozszerzone również na Okręg Zachodni Królestwa Polskiego. Duże rozbieżności w stosowanym nazewnictwie formalnym powodują zrozumiałe trudności interpretacyjne. W źródłowych materiałach archiwalnych stosowane są na zamiennie różne nazwy, jak na przykład Okręg Zachodni, czy też Zakłady górnicze Oddziału Dąbrowskiego, Zakłady górnicze Oddziału Dąbrowa oraz Okręg Oddziału Dąbrowa. Por. Archiwum Państwowe w Katowicach, AGD – Archiwum Górnicze Dąbrowy [Górnicej] – AGD sygn. 316, 356, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 382, 384, 398, 437.
- ¹⁹ Łąbecki H., *Górnictwo w Polsce. Opis kopalnictwa i hutnictwa polskiego, pod względem technicznym, historyczno-statystycznym i prawnym*. Drukarnia J. Kaczanowskiego, Warszawa, 1, 1–538.
- ²⁰ Gąsiorowska N., 1922: *Górnictwo i hutnictwo...*
- ²¹ *O reorganizacji górnictwa i oddaniu takowego pod zarząd Komisji rządowej przychodów i skarbu*, „Dziennik Praw Królestwa Polskiego”, XI, 374.
- ²² Gąsiorowska N., 1922: *Górnictwo i hutnictwo...*
- ²³ Por. Łąbecki H. 1841: *Górnictwo w Polsce...*, a także Jaroś J, 1956: *Organizacja rządowej administracji...* oraz Jahoda K., 1961: *Przyczynki do historii prawa górniczego i organizacji władz górniczych w Polsce*. [w:] (pr. zbior.) „Materiały z prac Rady”, 30, E (2). *Górnictwo polskie w tysiącletnim okresie istnienia państwa polskiego*. Wyd. Geol., Warszawa, 84–116.

- ²⁴ Archiwum Państwowe w Katowicach, AGD – Archiwum Górnicze Dąbrowy [Górnicej] – AGD sygn. 494, 496, oraz Gąsiorowska N., 1922: *Górnictwo i hutnictwo...*; Kruczkowski L., 1932: *Dozorstwo olkucko-siewierskie*. „Kurjer Zachodni-Iskra”. 71 (26–29 III 1932), 4.
- ²⁵ W sumie były to już cztery kopalnie, por. Jaros J., 1984: *Słownik historyczny kopalń węgla na ziemiach polskich*. Śl. Inst. Nauk., Katowice, 1–200.
- ²⁶ Gąsiorowska N., 1922: *Górnictwo i hutnictwo...*
- ²⁷ Archiwum Państwowe w Katowicach, AGD – Archiwum Górnicze Dąbrowy [Górnicej] – AGD sygn. 356, 362, 376, 378; H. Łabecki, *Górnictwo w Polsce...*, 1841, t. 1.
- ²⁸ Łabecki H., 1841: *Górnictwo w Polsce...*, 1, 389–405.
- ²⁹ Tamże, 416–429, 467–491, 519–523.
- ³⁰ Archiwum Państwowe w Katowicach, AGD – Archiwum Górnicze Dąbrowy [Górnicej] – AGD sygn. 494, 496 oraz Jaros J., 1968: *Organizacja administracji górniczej...*
- ³¹ Jasiński B., 1884: *Osuszenie kopalń olkuckich*. „Wszecchwiat”, 41, 641–646; 42, 658–661; 43, 677–680 oraz Kosiński W., 1882: *Kopalnie Olkuckie ich przeszłość i przyszłość*. „Pam. Fizjograf.”, 2, 124–133.
- ³² Noszącym również nazwisko Mojżesz Kohn (Moryc Kon), a właściwie Moric Cohn, jak podaje Różański W., Rembalski A., Wójcik Z. J., 1995: *Księga wiadomości historyczno-statystycznych wielkiego pieca w Rejowie*. Tow. Prz. Góm., Hutn. i Przem. Staropol. w Kielcach. Kielce, 1–151, [1–13] – s. 96.
- ³³ *O utworzeniu oddzielnego zarządu górnictwa przy Komisji rządowej przychodów i skarbu*, „Dziennik Praw Królestwa Polskiego”. XXXI, 221.
- ³⁴ Pądzur J., 1961: *Organizacja i polityka górnicza...*
- ³⁵ Jaros J., 1968: *Organizacja administracji górniczej...*
- ³⁶ Archiwum Państwowe w Katowicach, AGD – Archiwum Górnicze Dąbrowy [Górnicej] – AGD sygn. 467.
- ³⁷ Jahoda K., 1961: *Przyczynki do historii prawa...*, Jaros J., 1968: *Organizacja administracji górniczej...*
- ³⁸ Por. Kizwalter T., 1991: *Nowatorstwo i rutyny. Społeczeństwo Królestwa Polskiego wobec procesów modernizacji: 1840–1863*. Państw. Wyd. Nauk., Warszawa, 1–190. Według autora wynikało to z istniejącego, biurokratycznego, systemu zarządzania.
- ³⁹ Archiwum Państwowe w Katowicach, AGD – Archiwum Górnicze Dąbrowy [Górnicej] – AGD sygn. 316.
- ⁴⁰ Por. przypis 4.
- ⁴¹ Por. Strasz M., 1846: *Karta ogólna położenia Zakładów Górniczych Rządowych w Królestwie Polskiem. Okręgu Zachodnim z oznaczeniem utworów powierzchni ziemi w przybliżeniu*. [skala około 1:126 000]. Rytował P. Kresse, Litogr. Banku Polskiego, Warszawa oraz *Karta położenia Zakładów Górniczych Rządowych w Królestwie Polskiem. Okręg Wschodni*. [skala około 1:126 000]. Rytował J. Dietrich, Litogr. Banku Polskiego, Warszawa.
- ⁴² Mapa Okręgu Wschodniego posiada wymiary 68 × 40 cm. Reprodukcję fotograficzną tej mapy sporządziło Wyd. Geol. w Warszawie w 1953 r. Por. Olszewicz B., 1998: *Kartografia polska XIX wieku. (Przegląd chronologiczno-bibliograficzny)*. I, Inst. Hist. Nauki PAN, Pol. Tow. Geogr., Warszawa, 1–288.
- ⁴³ O mapie Okręgu Zachodniego (wymiarów 43 × 68 cm) wspomina Gałęcka I., Kaczkowska Z., Kalniet A., Sokołowska M., 1956: *Bibliografia i rejestr map oraz materiałów kartograficznych z zakresu geologii Polski. Wiek XIX i XX*. Wyd. Geol., Warszawa, 1–326, [1–31] – s. 259, poz. 96, a także Rzymelka J. A., 1988: *Dzieje poznawania geologicznego Górnośląskiego Zagłębia Węglowego do 1870 roku*. „Pr. Nauk. Uniw. Śl.”. 898, 1–261; który określił ją niesłusznie (s. 135): „Treść geologiczna tej mapy [...] jest uboga, zawiera natomiast szczegółowe lokalizacje zakładów górniczych”. Należy jednak stwierdzić, że ze względu na fakt, że mapa nie jest opracowaniem

definitywnie zakończonym, a dane geologiczne nie są na tyle widoczne, to przeprowadzenie ich analizy nie może być zrobione bez gruntownej znajomości całego regionu.

- ⁴⁴ „Kalendarzyk Polityczny”. Wyd. F. Radziszewskiego, Warszawa – z lat 1819–1834 oraz „Nowy Kalendarzyk Polityczny”. Wyd. J. Neto, Warszawa – z lat 1834–1849, oraz zbiór Archiwum Państwowego w Katowicach, AGD – Archiwum Górnicze Dąbrowy [Górnicy], a także Gąsiorowska N., 1922: *Górnictwo i hutnictwo...*, Jaros J., 1968: *Organizacja administracji górniczej...*, Pazdur J., 1961: *Organizacja i polityka górnicza...*, Szczepański J., 1997: *Moderнизacja górnictwa i hutnictwa...*
- ⁴⁵ Materiały zgromadzone w Archiwum Głównym Akt Dawnych w Warszawie.
- ⁴⁶ Por. przypis 3 – należy zaznaczyć, że w „Kalendarzyku Politycznym”, stosowano do 1822 r. nazwę Akademia Górnicza, zamieniając ją następnie na Szkołę Akademiczno-Górnicy, która była używana aż do 1830 r., mimo, że w 1827 r. przeniesiono formalnie szkołę z Kielc do Warszawy.

The organization of the authorities of the governmental mining and metallurgical industry in the Kingdom of Poland in the first half of the 19th century

SUMMARY

The aim of the current paper is to present the organizational framework of the governmental mining and metallurgical industry in the Kingdom of Poland in the first half of the 19th century.

This was a period when many legal regulations were introduced in order to give direction to economic activity, which led to the initiation and development of governmental industrial plants. As time went by, however, the plants gradually came to be closed down and were taken over by private capital.

Printed source materials do not provide sufficient data on the organization of the mining authorities during the period of partitioned Poland (i.e. during the 19th and the beginning of the 20th centuries). The vast literature of the subject concerns mainly economic issues, and is based on enormous amounts of archival materials, some of which are no longer existent today. However, the available writings do not contain any relevant name lists, which would make it possible to follow the changes within particular plants, as well as the industry as a whole.

The mining and metallurgical industry in the Kingdom of Poland went through many periods of growth and of standstill alike. Changes in the industry were due to the effective activities of numerous specialists. The establishment, in the first half of the 19th century, of a number of industrial regions went hand in hand with the actual emergence of specialized industry. This led to the appearance of a stable cadre of qualified workers of the governmental mining and metallurgical industry in the Kingdom of Poland. However, it is nowadays very difficult to follow all the personnel changes, as well as to draw up a complete list of those employed in the industry.